ப. 50636
T. 12010

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

அழகிய மணவாளதாஸர்

என்கிற

திவ்யகவி. பிள்ளைப்பெருமாளையங்கார்

அருளிச்செய்த

அஷ்டப்பிரபந்தங்கள்.

திருவரங்கத்தூசற்றிருநாமம், திருவரங்கங்
கலம்பகம், திருவரங்கத்துமாலை,
திருவரங்கத்தந்தாதி, திருவேங்கடமாலை,
திருவேங்கடத்தந்தாதி, நூற்றெட்டுத்
திருப்பதியந்தாதி, அழகரந்தாதி.

இவை

திருநாராயணபுரம்

ஸ்ரீமான். கோவிந்தராஜ ஐயங்காரவர்களால்

பிழைதீர்க்கப்பட்டு,

சென்னைப்புரசை

நாராயணசாமிப்பிள்ளை

அவர்களது

நற்றமிழ்விலாச அச்சியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

இதன்விலை] 1903. [அணா 8.

16, சரவணப்பெருமாள் முதலிவீதி,
புரசை, சென்னை.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

அழகியமணவாளதாஸர்

என்கிற

திவ்யகவி

பிள்ளைப்பெருமாளையங்கார் சரித்திரம்.

கருவிலே திருவுடையராய்த் தேறுநான்மறை வேதியர் குலதிலகராய் அவதரித்துப் பிள்ளைப்பெருமாள் என்னுந் திருநாமங்கொண்டு வேதவேதாந்தங்களில் நிபுணரானதுமன்றிப் பகவத் ஸ்வரூப ரூபகுண விபூதிகளிலும், ஆழ்வார்கள் அருளிச்செயல்களிலும், நாதயாமுந யதிவராதிகளாகிற ஆசாரியர்கள் அருளின ரஹஸ்யார்த்தங்களிலும் வல்லவருமாய்ப் போருகிற இவர்,

"வாழ்விப்பா னெண்ணமோ வல்வினையி லின்னமென்னை
ஆழ்விப்பா னெண்ணமோ வஃதறியேன் - தாழ்வில்லாப்
பாடலழ கார்புதுவைப் பட்டர்பிரான் கொண்டாடும்
கூடலழ கரின் குறிப்பு."

என்று அத்தியவசித்துத் திருமலைநாயகர் மதுரையில் அரசாட்சிசெய்கிற காலத்தில் அவரது ராஜாங்கசேவைகளில் ஒரு ராயசமென்னும் உத்தியோகம் பெற்றுத் தமக்குசிதமான வருணாசிரம தருமங்களில் வழுவாது காலக்ஷேபராய்க் "குழலிசை யளிமேவு கூரம்வந்தருள் குருபரனிருபாத போதடைந்த" திடசித்தராகையாலே,

"வானிட்ட கீர்த்தி வளர்கூரத் தாழ்வான் பகிழவந்த
தேனிட்ட தார்நம் பெருமாள் குமாரர் சிவனையயன்
றானிட்ட சாபந் தொலைத்தா ளரங்கர்சங் காழிபுயம்
நானிட்ட னென்றருள் பட்டர்பொற் றாட்கதி நந்தமக்கே."

திருப்பேறென் றாசாரியருசி கணக்கவுடையராய் வருகிறநாளில் ஒருநாள், ராஜசபையில் உத்தியோக நடத்துகிறவர்கள் நடுவே தாமுங் கூடவிருந்து காரியஞ்செய்து வருகிறபோது, தமது உத்தரீயத்தை இரண்டுகையிலுங் கொண்டு "கிருஷ்ண, கிருஷ்ண" வென்று தேய்த்தனர்.

அதுகண்ட சிலர், ஐயங்காரே நீர் நிரந்தரம் பகவத் குணானுபவசீலரே சரி, ஆனாலும் உமது உத்தரீயத்தை இங்ஙனேன்செய்தீரென்று வினவ, அதற்குநேர்விடை, ஆம் அருகுபக்கத்தின் சுவாலை தாவியெரிந்த திருத்திரை சூவிந்து நம்பெருமாளும் திருத்தேரில் எழுந்தருளுகிறாரென்றார். அங்ஙன் கேட்டவர்கள், திருவரங்கம் பெரியகோயில் திருவீதியில் நம்பெருமாள் திருத்தேர் உற்சவங் கண்டருளுகிற தமக்கெங்ஙனே தெரியலாயிற்றென்று நகைத்து, ஏதோ உமக்கிங்ஙனே ஒரு பிரமமுண்டாயிருக்கிறதானால், ராஜசேவைக்கு முழுதும் விரோதமாகாதே என்று ஐயங்கார்விஷயத்தில் இரக்க

முன்னவர்களாயொழிய, இங்கே திருத்தேரிலே திருத்திரையிலே பார்த்திருச்சுவாலைதாவி எரியச்செய்தே, தேரின்மேலே பெருமாளைச் சேவித்து நின்ற ஐயங்கார்கண்டு திரைப்பற்றி உதறிக் கீழே தேய்த்து அவித்தருளினதாக அர்ச்சகர்முதலான முதலிகள் தெரிந்து உடனே தோஷபரிகாரஞ் செய்து திருத்தேர் நடத்தியருளினார்கள்.

பின்பு நாயகர் ஞானபக்தியுள்ளவராகையாலே அவருக்கு இந்தச் சங்கதி விசேஷம் தலத்தாராலே தெரிந்து ஆனந்தபரவசராய் ஐயங்காரை நோக்கி, திருத்தேருற்சவத்துக் கெங்கே போயினீரென்ன, அதற்கு ஐயங்கார், எனக்கு மானஸாநுபவமேயல்லாமல் கோயிலுக்குப் போனதில்லையென்ன, நாயகர், அதிசயித்து நீர் உற்சவத்தன்று அங்கிருந்ததாகச் சொல்வது பொய்யோவென்ன, அப்போது இவர் உத்தரீயத்தைக் "கிருஷ்ண கிருஷ்ண" வென்று தேய்த்ததுகண்ட சிலர், இங்ஙனேயென் றுண்மைகூற, நன்றாகன்றென அதிசயித்து அன்றிரவு நித்திரைப்போதில் நாம் நம்பெருமாள் சந்நிதிக்குப் போனதாகவும், தென்திருக்காவேரியில் ஐயங்கார் தோதவத்தித் தூ மறையோராய் நிற்கக்கண்டு, அவருடனே சந்நிதிக்குப்போய்ப் பெரியபெருமாளைச் சேவித்து மீளும்போது ஐயங்காரைக் காணாமல் மயங்கிக் கண்விழித்து பிடித்தபின்பு ஐயங்காரை வரவழைத்து, நீரோ மஹாநுபவராயிருக்கிறீர், இனி என் சேவைக்குத் தக்கீரல்லீர், உமக்கென்ன வேண்டுமென்ன, பெரியகோயிலில் தளிகைப் பிரசாதமும், அங்குத்தை வாசமும் வேண்டுமென்ன, அன்று தொடங்கிச் சலவைக்கல் மண்டபப்பிராகாரத்தில் தென்மேற்கு மூலையில் ஒரு அறையும், தளிகைப் பிரசாதமும் கிடைக்கும்படி செய்து ஐயங்காரை அனுப்பிவிட, ஐயங்காரும் அங்ஙனே யெழுந்தருளியிருந்து பெரியகோயிலுக்குக் கலம்பகம். அந்தாதி, மாலை, ஊசல். அழகர் திருமலைக்கு அந்தாதி, திருவேங்கடத்துக்கு மாலை, அந்தாதி, நூற்றெட்டுத் திருப்பதிக்கும் அந்தாதிமுதலிய பிரபந்தங்களருளிச்செய்து "பாசமாமடியர் பா" வென்கிறபடியே ஆராவதாநுபவராய் வருகிறவர் ஒருநாள், தமது திருவடிகளில் சம்பந்தியானவர்களுக்கு நமக்கு அந்திமதிசை பசுமாட்டினாலே முடிவாம் என்று தெரியச்சொல்லி, அப்படியே சக்கரவர்த்தித் திருமகன் சேவையாய் ஸ்ரீவைகுண்டநாதர் சந்நிதியில் சேவித்துக் கிடக்கச்செய்தே, ஒரு நொண்டிப்பசு வந்து ஏறி அவர்மேல் விழ, அது விழுந்தவுடனேயாகிய துன்பத்துடனே,

" துளவ துளவவெனச் சொல்லுஞ்சொற் போச்சே
அளவி லெடுத்த மூச்சு மாச்சே - முளரிக்
கரங்கால் குளிர்ந்ததே கண்ணும்பஞ் சாச்சே
இரங்கா யரங்காவினி."

என்று திருநாட்டுக் கெழுந்தருளினாரென்பது பிரசித்தம். இன்னுமிவரது வைபவங்களெல்லாம் தெரிந்தோராலே கேட்டுணர்க.

[இச்சரித்திரம் திரிசிரபுரம் வித்வான் கோவிந்தபிள்ளை அவர்க

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

அழகிய மணவாளதாஸர்

என்கிற

திவ்யகவி. பிள்ளைப்பெருமாளையங்கார்

அருளிச்செய்த

திருவரங்கத்தூசற்றிருநாமம்

என்னும்

ஸ்ரீரங்கநாயகர் ஊசற்றிருநாமமும்,

ர் திருப்பேரர் ஆகிய கோனேரியப்பனையங்கார் அருளிச்செய்த

ஸ்ரீரங்கநாயகியார் ஊசற்றிருநாமமும்.

தனியன்.

அண்டப்பந் தரிற்பற்று கால்களாக
வறிவுவிட்டங் கரணஞ்சங் கிலிகளாகக்
கொண்டபிறப் பேபலகை வினையசைப்போர்
கொடுநரக சுவர்க்கப்பூ வெளிகடம்பிற்
றண்டலிலேற் றம்பிறக்கந் தங்கலாகத்
தடுமாறி யிடருழக்கு மூசன்மாறத்
தொண்டர்க்கா மணவாளர் பேர்கூடித்
தொகுத்திட்டார் திருவரங்கத் தூசலானே.

காப்பு.

புதுவைநகர்ப் பட்டர்பிரான் சரண்கள்போற்றி
பொய்கைபூ தன்பேயார் பாதம்போற்றி
சதுமறைச்சொற் சடகோபன் சரணம்போற்றி
தமிழ்ப்பாணன் றொண்டரடிப் பொடித்தாள்போற்றி
முதுபுகழ்சேர் மழிசையர்கோன் பதங்கள்போற்றி
முடிக்குலசே கரன்கலியன் கழல்கள்போற்றி
மதுரகவி யெதிராசன் கூரத்தாழ்வான்
வாழ்வான பட்டர்திரு வடிகள்போற்றி.

ஸ்ரீரங்கநாயகர் ஊசல்.

நூல்.

திருவாழத் திருவாழி சங்கம்வாழத்
திருவனந்தன் கருடன்சேனையர்கோன்வாழ
வருண்மாறன் முதலாமாழ்வார்கள்வாழ
வளவில்குணத் தெதிராச னடியார்வாழ
விருநாலு திருவெழுத்தி னேற்றம்வாழ
வேழுலகு நான்மறையு மினிதுவாழப்
பெருவாழ்வு தந்தருணம் பெருமாளெங்கள்
பெரியபெரு மாளரங்க ராடிரூசல். (௧)

உயரவிட்ட கற்பகப்பூம் பந்தர்கீழ
வொண்பவளக் காணிறுவி யூடுபோட்ட
வயிரவிட்டத் தாடகச்சங் கிலிகளேற்றி
மரகதத்தாற் பலகைதைத்த வூசன்மீதே
தயிரிலிட்ட மத்துழக்கும் வெண்ணெய்க்காடித்
தடமறுகிற் குடமாடித் தழல்வாய்நாக
மபரவிட்டன் முடியமீ ராடிரூசல்
அணிபரங்க நம்பெருமா ளாடிரூசல். (௨)

மீன்பூத்த விசும்பதுபோற் றரளக்கோத்து
விரித்தநீ லப்பட்டு விதானந்தோன்ற
கான்பூத்த கலைமதிபோற் கவிகையோங்க
மதிக்கதிர்போற் கவரியிரு மருங்கும்வீசக்
கான்பூத்த தனிச்செல்வன் சிலையுண்மின்னாற்
கருமுகில்போற் கண்மணிவா சிகையிருப்பண்
டேன்பூத்த தாமரையாண் மார்பிலாடத்
தென்னரங்க மணவாள ராடிரூசல். (௩)

[illegible]சாரும் புரவலரும் வானநாட்டுப்
புத்தேளிர் குழுவுமவர் பூவைமாரும்
வாசவனு மலரயனு மழுவலானும்
வணங்குவா ரவசரம்பார்த் திணங்குகின்றார்
தூசுடைய கொடித்தடந்தேர் மானந்தோன்றச்
சுடரிரண்டும் பகல்விளக்காத் தோன்றத்தோன்றுந்
தேசுடைய திருவரங்க ராடிரூசல்
சீரங்க நாயகியோ டாடிரூசல். (௪)

மலைமகளு மானுமொரு வடந்தொட்டாட்ட
வாசவனுஞ் சசியுமொரு வடந்தொட்டாட்டக்
கலைமகளு மயனுமொரு வடந்தொட்டாட்டக்

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஊசல்.

வலைமகரப் பாற்கடலூ டவதரித்த
வலர்மகளு நிலமகளு மாயர்மாதற்
றலைமகளு மிருமருங்கி லாடவெங்க
டண்ணரங்க மணவாள ராடிரூசல். (௧)

திருவழுதி வளநாடன் பொருநைசேர்ப்பன்
சீபராங் குசமுனிவன் வகுளச்செல்வன்
றருவளருங் குருகையர்கோன் காரிமாறன்
சடகோபன் றமிழ்வேதந் தனியர்பாடக்
கருணைபொழி முகமதியங் குறுவேர்வாடக்
கரியகுழல் கத்தூரி நாமந்தாட
வருகிருக்குந் தேவியர்க ளதுகொண்டாட
வணியரங்கத் தெம்பெருமா னாடிரூசல். (௨)

வையமொரு பொற்றகட்டுத் தகளியாக
வார்கடலே நெய்யாக வதனுட்டோகி
வெய்யகதிர் விளக்காகச் செந்தமிழ்மாலை
மெல்லடிக்கே சூட்டினான் மேன்மைகாட்டத்
துய்யமதி மண்டலத்தின் மறுவேபோலச்
சோதிவிடு கத்தூரி துலங்குநாமச்
செய்யதிரு முகத்தரங்க ராடிரூசல்
சீரங்க நாயகியோ டாடிரூசல். (௩)

அன்பென்னு நன்பொருளோர் தகளியாக
வார்வமே நெய்யாக வதனுட்டேகி
யின்புருகு சிந்தையிடு திரியாஞானத்
திலகுவிளக் கேற்றினா னிசையப்பாடப்
பொன்புரையும் புகழுறையூர் வல்லியாரும்
புதுவைநக ராண்டாளு முடன்சேர்ந்தாட
முன்பிலும்பின் பழகியநம் பெருமாடொல்லை
மூவுலகுக் கும்பெருமா ளாடிரூசல். (௪)

திருக்கண்டேன் பொன்மேனி கண்டேனென்றுந்
திகழருக்க னணிநிறமுந் திகிரிசங்கு
மிருட்கொண்ட கருங்கங்கு லிடையேகோவ
லிடைகழியிற் கண்டபிரா னேற்றம்பாட
மருக்கொண்ட கொன்றையான் மலரின்மேலான்
வானவர்கோன் முதலானோர் மகுடகோடி
நெருக்குண்ட தாளரங்க ராடிரூசல்
நீளைக்கு மணவாள ராடிரூசல். (௫)

நான்முகனை நாரணனே படைத்தானந்த
நான்முகனு நக்கபிரா னைப்படைத்தான்
யான்முகமா யந்தாதி யறிவித்தேனென்
றியார்க்கும்வெளி யிட்டபிரா னியல்பைப்பாடப்
பான்முகமார் வளைநேமிப் படைகள்காட்டப்
பாசடைக டிருமேனிப் படிவங்காட்டத்
தேன்முகமா முளரியவ யவங்கள்காட்டச்
செழுந்தடம்போ லரங்கேச ராடிரூசல். (௰)

மருளிரிய மறமிரிய வினைத்துயிர்க்கு
மயலிரிய வினையிரிய மறையின்பாட
லிருளிரிய வென்றெடுத்துத் தொண்டர்தீங்க
ளிடரிரிய வுரைத்தபிரா னிட்டம்பாட
வருளிரிய வரமிரிய வுலகையாண்ட
வாடகத்தோ ணகம்பரனென் றபிமானித்த
பொருளிரியச் சொல்லிரிய மார்வங்கீண்ட
பொன்னிசூழ் திருவரங்க ராடிரூசல். (௰௧)

அரனென்று மயனென்றும் புத்தனென்று
மலற்றுவார் முன்றிருநா ரணனேயாதிப்
பரனென்று மறையுரைத்துக் கிழியறுத்த
பட்டர்பிரான் பாடியபல் லாண்டுபாடக்
கரனென்ற மாரீசன் கவந்தனென்ற
கண்டகரா ருயிர்மடியக் கண்டிலங்கா
புரம்வென்ற சிலையரங்க ராடிரூசல்
புகழுறையூர் வல்லியோ டாடிரூசல். (௰௨)

மருமாலைப் பசுந்துளவத் தொடைகளோடு
வைகறையில் வந்துதிருத் துயிலுணர்த்தித்
திருமாலை திருவடிக்கே சூட்டிநிற்குந்
திருமண்டங் குடிப்பெருமான் சீர்மைபாடப்
பெருமாலை யடைந்துலக மதிமயங்கப்
பேணுதார் படக்கதிரோன் காணுதேக
வொருமாலைப் பகலிலழைத் தொளித்தநேமி
யொளியுள்ளா ரரங்கேச ராடிரூசல். (௰௩)

காரங்கத் திருவுருவஞ் செய்யபாத
கமலமுந்தன் முடியளவுங் கண்டுபோற்றச்
சாரங்க முனியையூர்ந் தமலனாதி
தனையுரைத்த பாண்பெருமா டகைமைபாட

வாரங்கொள் பாற்கடல்விட் டயனூரேறி
யயோத்திநக ரிழிந்துபொன்னி யாற்றிற்சேர்ந்த
ஸ்ரீரங்க மணவாள ராடிரூசல்
ஸ்ரீரங்க நாயகியோ டாடிரூசல். (௰௪)

விழிபறித்து வெள்ளியைமா வலியைமண்ணும்
விண்ணுலகும் பறித்தகுறள் வேடத்தும்மை
வழிபறித்த மந்திரங்கொண் டன்ப ரங்கள்
வல்வினையைப் பறித்தபிரான் வண்மைபாடச்
சுழிபறித்த கங்கைமுடி யடியிற்றோயந்
தொழுதிரக்கு முக்கணனான் முகனோச்செய்த
பழிபறித்துப் பலியொழித்தா ராடிரூசல்
பள்ளிகொண்ட திருவரங்க ராடிரூசல். (௰௫)

போதனார் கெட்டெழுத்து நமனாரிட்ட
குற்றெழுத்தும் புனலெழுத்தாய்ப் போகமாறன்
வேதமா யிரந்தமிழு மெழுதியர்நாண்
மேன்மைபெறு மதுரகவி வியப்பைப்பாட
வோதுமார் மீன்வடிவா யானையேனந்
துருவாகி யரிகுறண்மூ விராமராகிக்
கோதிலாக் கண்ணனாய்க் கற்கியாகுங்
கோயில்வா ழரங்கேச ராடிரூசல். (௰௬)

ஆரமுதி னின்பமிகு சடகோபன்சொ
லாயிரமுந் தெரிந்தெடுத்தே யடியார்க்கோதி
நாரதனு மனமுருக விசைகள்பாடு
நாதமுனித் திருநாம மலங்கள்பாடப்
பாரதனிற் பாரதப்போர் முடியமூட்டிப்
பகைவேந்தர் குலந்தொலையப் பார்த்தன்றெய்வத்
தேரதனில் வருமரங்க ராடிரூசல்
ஸ்ரீரங்க நாயகியோ டாடிரூசல். (௰௭)

வெம்பமருஞ் சிகைமுந்நூ றரித்தஞானி
வாதியரை வெல்லாளவந்தார்க்கன்பர்
மெய்ம்பெருமா னார்க்கெட்டு மிரண்டும்பேசி
யிதமுரைத்த பெரியநம்பி யிரக்கம்பாடத்
தும்புருநா ரதர்நாத கீதம்பாடத்
தொண்டர்குழா மியல்பாடச் சுருதிபாட
நம்பெருமா டிருவரங்க ராடிரூசல்
நான்முகனார் தாதையா ராடிரூசல். (௰௮)

ஈங்கோறு மொருகோறு நீர்க்கோலம்போ
லழியமுனிந் தறுசமய மகற்றியெங்கள்
செங்கோலே யுலகனைத்துஞ் செல்லமுக்கோ
றிருக்கைபிற்கொ ளெதிராசன் செயத்தைப்பாடச்
சங்கோல மிடும்பொன்னித் துறையினின்றே
தவழ்ந்தேறி மறுகுதொறுந் தவளமீனு
நங்கோயி னம்பெருமா ளாடிரூசல்
நக்கன்மூ தாதையா ராடிரூசல். (௰௯)

அவத்தப்புன் சமயச்சொற் பொய்யைமெய்யென்
றணிமிடறு புழுத்தான்றன் னவையின்மேவிச்
சிவத்துக்கு மேற்பதக்குண் டென்றுநீட்டுந்
திருக்கூர வேதியர்கோன் செவ்வியாடப்
பவத்துக்கப் பிணிநீங்க நரகந்தூரப்
பரமபதங் குடிமலியப் பள்ளிகொள்ளு
நவத்துப்புச் செங்கனிவாய்க் கரியமேனி
நம்பெருமா ளரங்கேச ராடிரூசல். (௨௰)

சீர்நாடும் பொழிற்பூதூர் முச்சோற்செல்வன்
றன்மருக னாகியிரு தாளுமான
கந்தாடைக் குலதீபன் முதலியாண்டான்
கடன்ஞாலந் திருத்தியருள் கருணைபாடக்
சொந்தாருந் துளவாடச் சிறைவண்டாடக்
குழலாட விழியாடக் குழைக்காதாட
நந்தாடங் கதையாடத் திகிரியாட
நன்பாடத் திருவரங்க ராடிரூசல். (௨௧)

திருக்கலிய னருக்கர்கிருப் பணிசெய்பண்டர்
சீரங்க நான்மறையோ ருள்ளூர்ச்செல்வர்
தருக்குமிசைப் பிரான்மார்பா ளர்நார்பாதந்
தாங்குவோர் திருக்கரகந் தரித்துநிற்போர்
இருக்குமுதல் விண்ணப்பஞ் செய்வோர்வீரர்க்
கிறையவர்கள் சீபண்ட ரீசர்மற்றும்
பெருக்கமுள்ள பரிகரங்க ளெழுதாட்செய்யப்
பிரமமாந் திருவரங்க ராடிரூசல். (௨௨)

உடுத்திரளோ ரணைவர்கள் சொரிந்தபூவோ
டெதித்தெழுந்த கலைமதியோ வம்பர்மாத
ரெடுத்தெறிந்த பூவோ [illegible]
யாங்கெதிர்ப்போ லென்றுமின் றிருவாய்சாத்திப்

படுத்ததிருப் பாற்கடலு ளின்றுபோந்து
பாமாலை பூமாலை பாடிச்சூடிக்
கொடுத்ததிருக் கோதையுட னாடீரூசல்
கோயின்மண வாளரே யாடீரூசல். (உ௧)

வென்றிவேற் கருநெடுங்கண் ணசோதைமுன்னம்
வேர்வாட விளையாடும் வெண்ணெயாட்டும்
குன்றுபோ னுற்றடந்தோள் வீசியாடுங்
குரவைதனைப் பிணைந்தாடுங் கோலவாட்டும்
மன்றினூ டுகந்தாடு மரக்காலாட்டும்
வலியரவிற் பாய்ந்தாடும் வடிவினாட்டும்
அன்றுகா ணவிழ்ந்த வடியோங்காண
வணியரங்க ராசரே யாடீரூசல். (உ௨)

ஆரணங்க ளொருநான்கு மன்பர்பெருஞ்சு
மணிசிலம்பு மடிவிடா தூசலாட
வாரணங்கு முலைமடவார் கண்ணும்வண்டும்
வண்டுளவும் புயம்விடா தூசலாடக்
காரணங்க ளாயண்ட ரண்டமெல்லாங்
கமலநா பியிற்படைத்துக் காத்தழிக்குஞ்
சீரணங்கு மணவாள ராடீரூசல்
சீரங்க நாயகனா ராடீரூசல். (உ௩)

அடித்தலத்திற் பரிபுரமுஞ் சிலம்புமாட
வணிமார்பிற் கௌத்துவமுந் திருவுமாடத்
தொடித்தலத்தின் மணிவடமுந் துளவுமாடத்
துணைக்கரத்திற் சக்கரமுஞ் சங்குமாட
முடித்தலத்திற் கருங்குழலுஞ் சுரும்புமாட
முகமதியிற் குறுவேர்வுங் குழையுமாடக்
கடித்தலத்தி லரைநாணுங் கலையுமாடக்
காவிரிசூ ழரங்கேச ராடீரூசல். (உ௪)

பரந்தலைக்கும் பாற்கடலுட் பசுஞ்சூற்கொண்டல்
படிந்ததெனக் கிடந்தபடி படிமேற்காட்டி
வரந்தழைக்க விரண்டாற்றி னடுவேதோன்றி
மண்ணுலகை வாழவைத்த வளத்தைப்பாடப்
புரந்தரற்கும் பெருமானே யாடீரூசல்
போதனுக்கும் பெருமானே யாடீரூசல்
அரன்றனக்கும் பெருமானே யாடீரூச
லணியரங்கப் பெருமானே யாடீரூசல். (உ௫)

உமையக் கதிருதிரச் சண்டவாயு
வுலகலைப்ப வடவைசுட வுததியேழுங்
கெடுமாறு திரிதருகா லுயிர்களெல்லாங்
கெடாதுவயிற் றுள்ளிருத்துங் கீர்த்திபாட
நெடுமாயப் பிறவியெல்லாம் பிறந்திறந்து
நிலத்தோடும் விசும்போடு நிரயத்தோடுந்
தடுமாறித் திரிவேனை யருள்செய்தாண்ட
தண்ணரங்க நாயகனா ராடிரூசல். (உ௦)

முருகனுறை குறிஞ்சித்தேன் முல்லைபாய
முல்லைநிலத் தயிர்பானெய் மருதத்தோட
மருதநிலக் கொழுப்பாகு நெய்தற்றேங்க
வருபுனற்கா விரிசூழ்ந்த வளத்தைப்பாடக்
கருமணியே மரகதமே முத்தேபொன்னே
கண்மணியே யாருயிரே கனியேதேனே
அருள்புரியா யென்றவர்தம் மகத்துள்வைகு
மணியரங்க மாளிகையா ராடிரூசல். (உக)

புண்டரிகத் தவன்றவஞ்செய் திறைஞ்சுங்கோயில்
புரிசடையோன் புராணஞ்செய் தேத்துங்கோயில்
பண்டிரவி குலத்தரசர் பணிந்தகோயில்
பரிந்திலங்கைக் கோன்கொணர்ந்து பதித்தகோயில்
மண்டபமுங் கோபுரமு மதிலுஞ்செய்பொன்
மாளிகையுந் தண்டலையு மலிந்தகோயில்
அண்டர்தொழுந் திருவரங்கம் பெரியகோயி
லமர்ந்துறையும் பெருமானா ராடிரூசல். (உஉ)

அரவரங்க டருபராங் குசனேயாதி
யாழ்வார்க டம்பிரா னாடிரூசல்
இரவரங்க வொளிக்ககலா விருளகற்று
மெதிராசன் றம்பிரா னாடிரூசல்
தருவரங்க வணிபொழில்கூ ரத்துவேதா
சாரியனார் தம்பிரா னாடிரூசல்
திருவரங்கத் தணியரங்கத் திருமுற்றத்துத்
தெய்வங்க டம்பிரா னாடிரூசல். (உ௩)

உணராத மதலையிளங் குதலைச்சொல்லை
யுளமுருகித் தந்தைதா யுவக்குமாபோற்
றுணைவாமற் கற்பிப்பார் தஞ்சொற்கேட்டுத்
தந்தையுளாத் தந்தையா தரிக்குமாபோற்

பணவாள ராமுடிமேற் படியேழ் போற்றும்
பட்டர்திருத் தாட்கடிமைப் பட்டநாதன்
மணவாள தாசன்றன் புன்சொற்கொண்ட
மதிலரங்க மணவாள ராடிரூசல். (௩௨)

போதாரு நான்முகனே முதலாயுள்ள
புத்தேளிர் தொழுநாதன் புவனிக்கெல்லாம்
ஆதார மார்தெய்வ மானாத
னனைத்துயிர்க்கு நாதனணி யரங்கநாதன்
சீதார விந்தமலர்த் திருவினாதன்
திருவூசற் றிருநாம மொருநாலெட்டும்
வேதாசா ரியபட்டர்க் கடிமையான
வெண்மணிப்பிள் ளைப்பெருமாள் விளம்பினனே. (௩௩)

சீரங்கநாயகர் ஊசல் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

ஸ்ரீரங்கநாயகியார் ஊசற்றிருநாமம்.

காப்பு.

ஏருகூரு மகிழ்மாலை யணியுமார்பன்
முத்தமிழின் கவித்தலைவன் முனிவர்வேந்தன்
திருகூரு மனத்திருணீக் குதயபானு
சீபராங் குசயோகி திருநாவீறன்
அருகூருந் தண்பொருனை வழுதிநாட
னக்கமலம் பாடிறை னன்னமேறி
குருகூரன் சடகோபன் காரிமாறன்
கோகனக மலரடியின் குணங்கள்போற்றி.

நூல்.

நீராழி நிறத்தரங்க ரடிகள்வாழ
நெடுமகுடப் பணிவாழக் கருடன்வாழப்
போராழி செலுத்தியசே னையர்கோன்வாழப்
பேய்பூதன் பொய்கைமுதற் பதின்மர்வாழ
ஓராழிக் கதிர்வாழத் திங்கள்வாழ
வும்மடியார் மிகவாழ வுலகம்வாழச்
சீராழி சங்குகதை சிலைவாள்வாழச்
சீரங்க நாயகியா ராடிரூசல். (௧)

திங்கமலர்ப் பந்தரின்கீழ்ப் பதுமராகத்
தூணிறுத்தி வயிரவிட்டந் தொகுத்துமீதிற்
றங்கநெடுஞ் சங்கிலிவிட் டதின்மாணிக்கத்
தவிசுபுனைந் தலங்கரித்த வூசன்மீதின்
மங்கலநாண் டிருவாவா ராடிரூசல்
மதிலரங்கர் தமக்கினியா ராடிரூசல்
செங்கமல மாளிகையா ராடிரூசல்
சீரங்க நாயகியா ராடிரூசல். (௨)

கொடிமருவு மதுகரமுங் குழலிலாடக்
கத்தூரி யுடன்வேர்வு முகத்திலாட
நெடுவிழியு மணித்தோடுங் குழையிலாட
நேர்வளையுங் கடகமுங் கரத்திலாட

வடமணியுங் கண்டிகையுந் தனத்திலாட
மகலையு மேகலையு மருங்கிலாடத்
திடமறையும் பரிபுரமும் பதத்திலாடச்
சீரங்க நாயகியா ராடிரூசல். (௩)

கலைமடந்தை வணங்கியொரு வடந்தொட்டாட்டக்
கற்புடைய வள்ளியொரு வடந்தொட்டாட்ட
மலைமடந்தை பரிவிலொரு வடந்தொட்டாட்ட
வானவர்கோன் மடந்தையொரு வடந்தொட்டாட்ட
அலர்மடந்தை நிலமடந்தை யுலகம்வாழ
அருண்மடந்தை பொருண்மடந்தை யழகார்நெற்றிச்
கிலைமடந்தை திருமடந்தை யாடிரூசல்
சீரங்க நாயகியா ராடிரூசல். (௪)

காரனைய திருவரங்க மணவாளர்க்குக்
கண்களிப்ப மனமுருக வறிவுசோர
வூரலெழப் புளகமுறப் புயம்பூரிப்ப
முகமலர மெய்குழைய போகமேற
ஆரமுதே பசுங்கிளியே முத்தே பொன்னே
யன்னமே யென்னம்மே யழகின்பேறே
சீரியசிற் றிடையணங்கே யாடிரூசல்
சீரங்க நாயகியா ராடிரூசல். (௫)

வீறுபொய்கை பூதத்தா ரிருபால்ஞான
விளக்கேந்த மயிலையர்கோன் வியந்துகாண
மாறன்மறைத் தமிழ்மதுர கவிநின்றேத்த
வாழ்குலசே கரன்பாணன் கலியன்போற்ற
ஆறுசம யத்திருந்தோ னருகில்வாழ்த்த
யணிபுதுவை வேதியர்பல் லாண்டுபாடத்
தேறுதொண்ட ரடிப்பொடித்தா ரடியிற்கூட்டச்
சீரங்க நாயகியா ராடிரூசல். (௬)

நாதமுனி தவமாக மாறன்பாடல்
நயந்தெழுத வேதனெழுத் தழிந்தவாறும்
போதநெறி ராசன்வினை யாழியண்ணோர்
புயத்தெழுதக் கூற்றினெழுத் தழிந்தவாறும்
ஏதமில்கூ ரத்தாழ்வான் பதக்குண்டென்றே
யெழுதிடவா திபர்களெழுத் தழிந்தவாறும்
நீதில்குணத் தடியார்க டாண்டுவாழ்த்தச்
சீரங்க நாயகியா ராடிரூசல். (௭)

திருக்குடனே யுமதுதிரு வுள்ளத்துக்கேற்கத்
  தங்கடங்கள் பணிவிடைக டலைமேற்கொண்டு
வருக்கமுடன் பத்துவகைக் கொத்துளோரும்
  மற்றுமுள்ள பரிகரமும் வந்துசூழ
அருக்கனென முடிவிளங்க வழகுவீற
  அண்டர்கள்பூ மழைபொழிய வடியார்போற்றச்
செருக்கிவிளை யாடியுகந் தாடிரூசல்
  ஸ்ரீரங்க நாயகியா ராடிரூசல். (அ)

மின்றுவு கொடிமதில்சூழ் கூரவேந்தன்
  வேதாசா ரியனன்னை யாடிரூசல்
பின்றுத பரசமயக் குறும்பறுக்கும்
  பெரியநம்பி யுளத்துறைவா ராடிரூசல்
கந்தாடைக் குலத்தில்வரு மழகோன்வாழக்
  கருணைவிழிக் கடையருள்வா ராடிரூசல்
செந்தாரும் பசுந்தாரும் புடையுலாவச்
  ஸ்ரீரங்க நாயகியா ராடிரூசல். (கூ)

ஆரணஞ்சேர் வில்லிபுத்தூ ருறையூர்வாழ
  வவதரித்த நாயகியா ராடிரூசல்
பேரணிபூ ணழகுடையார் தாமேயென்னும்
  பெண்கெடந் நாயகியா ராடிரூசல்
நாரணர்பூ ரணர்பெரிய பெருமாளெங்கள்
  நம்பெருமா ணாயகியா ராடிரூசல்
தேரணியு நெடுவீதி புடைசூழ்கோயிற்
  ஸ்ரீரங்க நாயகியா ராடிரூசல். (ய)

கோலமர்தா ளிலமுலவ வதனுலாடுங்
  கோகனகத் திருந்தாடு மன்னம்போல
மாலரங்கர் திருமேனி வண்மையாலு
  மழைமுகில்கண் டுகந்தாடு மயிலும்போல
வேலைகடைந் திடவதனி லெழுந்தபோது
  வெண்டிரைமே லசைந்தாடும் வீறுபோலச்
சீலமுடன் மாணிக்கத் தவிசிலேறிச்
  ஸ்ரீரங்க நாயகியா ராடிரூசல். (யக)

குடமாடிச் சீராடி வெண்ணெய்க்காடிக்
  குரவைதனைப் பிணைத்தாடிக் கோளராவின்
படமாடி விளையாடு மந்நாளந்தப்

வடமாடக் குழையாட விடைதள்ளாட
வளையாட விளையாடி மாலையாடத்
திடமாடக் கொடியாடத் திகழுங்கோயிற்
சீரங்க நாயகியா ராடிரூசல். (௰௨)

கொந்தாருங் குழலசைய வாடிரூசல்
குலமகரக் குழையசைய வாடிரூசல்
நந்தாருங் கரமசைய வாடிரூசல்
நல்கியநூ லிடையசைய வாடிரூசல்
சந்தாருந் தணமசைய வாடிரூசல்
தரளமணி வடமசைய வாடிரூசல்
செந்தாளிற் சிலம்பசைய வாடிரூசல்
சீரங்க நாயகியா ராடிரூசல். (௰௩)

கரியகுழ லசையுமென வரிவண்டார்ப்பக்
கழையணிதோ ளதிருமெனத் தொடிகளார்ப்ப
மருமலர்க்கை யலங்குமென வளைகளார்ப்ப
வடிவமெல்லாம் வருந்துமென மறைகளார்ப்ப
இருமுலைகள் குலுங்குமென வடங்களார்ப்ப
விடையொசிந்தே யிறுமெனுமே கலைகளார்ப்பத்
திருவடிகள் சிவக்குமெனச் சிலம்புமார்ப்பச்
சீரங்க நாயகியா ராடிரூசல். (௰௪)

மேவியபங் கயன்றவஞ்செய் திறைஞ்சுங்கோயில்
வேணிபரன் புராணநூல் விளம்புங்கோயில்
தாவுதிரைக் காவேரி புடைசூழ்கோயில்
சந்திரவா வியின்மருங்கு தழைத்தகோயில்
பாவளர்சத் தாவரண முடையகோயில்
பணிபணிசே ரோங்கார மானகோயில்
தேவர்தொழுந் திருவரங்கம் பெரியகோயில்
சீரங்க நாயகியா ராடிரூசல். (௰௫)

சீரங்கத் திருவரங்கர்க் கூசல்பாடிச்
சாத்திறன் பேரனென்னுந் தன்மையாலும்
ஆருங்கண் டேதெளிபு மவன்சொல்பாட்டின்
அதிசயத்தை யறிவனென்னு மாசையாலும்
பாரெங்கும் புகழ்வேத வியாசபட்டர்
பதம்பணிகோ னேரியப்பன் புன்சொல்லாகச்
சீரங்க நாயகியார்க் கொருபத்தாறு
திருவூசற் றிருநாமஞ் செப்பினேனே. (௰௬)

சீரங்கநாயகியார் ஊசல் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

அழகிய மணவாளதாஸர்

என்கிற

திவ்யகவி. பிள்ளைப்பெருமாளையங்கார்

அருளிச்செய்த

கோயிற்கலம்பகம்

என்னும்

திருவரங்கக்கலம்பகம்

மூலபாடம்.

தனியன்கள்.

நேரிசை வெண்பா.

ஆழ்வார்முன் பின்னவர்க்கு மாமறைதந் தார்தமிழால்
வாழ்வார் மணவாளர் மாண்பருட் - டாழ்வாரும்
எம்போலி யர்க்கு மிரங்கியரங் கக்கலம்ப
கம்போத நல்கவைத்தார் காண்.

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

சொன்னோக்கும் பொருணோக்குந் தொடைநோக்கு நடைநோக்குந் துறையி
டென்னோக்குங் காணவிலக் கியமாவ தன்றியிதி லிடுபட்டோர் [னோக்கோ
நன்னோக்கும்புத்தியும்பத்தியும்பெறுவர் முத்தியுண்டாநானென்சொல்கேன்
பன்னோக்க மணவாளர் பகரரங்கக் கலம்பகத்தைப் பாரீர் பாரீர்.

காப்பு.

கட்டளைக்கலித்துறைகள்.

வேதந் தொகுத்துத் தமிழ்ப்பாடல் செய்த விமலன்பொய்கை
பூதன் மயிலையர் கோன்புகழ்ச் சேரன்புத் தூரன்றொண்டர்
பாதந் தருந்துகண் யாமழி சைக்குமன் பாணன்மங்கை
காதன் மதுர கவிகோதை பாதங்க ளண்ணுதுமே.

மறைப்பாற் கடலைத் திருநாவின் மந்தரத் தாற்கடைந்து
துறைப்பாற் படுத்தித் தமிழா யிரத்தின் சுவையமுதங்
கறைப்பாம் பணைப்பள்ளி யானன்ப ரீட்டங் களித்தருந்த
நிறைப்பான் கழலன்றிச் சன்ம விடாய்க்கு நிழலில்லையே.

பிடிக்கும் பரசம யக்குல வேழம் பிளிறவெருண்
டடிக்குங் குரற்சிங்க வேறனை யானெழு பாருமுய்யப்
படிக்கும் புகழெம் மிராமா நுசமுனி பல்குணமும்
வடிக்குங் கருத்தினர்க் கேதிரு மாமணி மண்டபமே.

வானிட்ட கீர்த்தி வளர்கூரத் தாழ்வான் மகிழவந்த
தேனிட்ட தார்நம் பெருமாள் குமாரர் சிவனையயன்
றனிட்ட சாபந் துடைத்தா னரங்கர்சங் காழிபுய
நானிட்ட னென்றருள் பட்டர்பொற் றாட்கதி நந்தமக்கே.

நூல்.

மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா.

இவை எட்டடித் தாழிசைகள். (௨.)

சீர்பூத்த செழுங்கமலத் திருத்தவிசின் வீற்றிருக்கும்
நீர்பூத்த திருமகளு நிலமகளு மடிவருடச்
சிறைப்பறவை புறங்காப்பச் சேனையர்கோன் பணிகேட்ப
நறைப்படலைத் துழாய்மார்பி னுயிறுபோன் மணிவிளங்க
வரியதா னவர்க்கடிந்த வைம்படையும் புடைதயங்கக்
கரியமால் வரைமுளரிக் காடன்று கிடந்தாங்குப்
பாயிரநான் மறைபரவப் பாற்கடலுட் பருமணிச்சூட்
டாயிரவாய்ப் பாம்பணைமே லறிதுயிலி னினிதமர்ந்தோய்.

மண்ணகத் துயர்நீங்க வானகந் தொழுதேத்தக்
கண்ணகன்சோ ணாட்டுக் காவிரிவாய்ப் புளினத்துப்
பம்புகதிர் விசும்பிரவி பசும்புரவி வழிவிலங்கு
செம்பொன்மதி லேழுடுத்த திருவரங்கப் பெருங்கோயில்
ஆணிப்பொற் றகடுரிஞ்சு மணிக்கதவ நீள்வாயின்
மாணிக்க வெயில்பரப்பும் வயிரமணி விமானத்துண்
மின்னிலங்கு தொடிவலய வியன்வலக்கை கீழ்கொடுத்துத்
தென்னிலங்கைத் திசைநோக்கித் திருநயனந் துயில்வோய்கேள்.

இவை ஈரடித்தாழிசைகள். (௬)

தேவராய்த் தேவர்க்குந் தெரியாத வொளியுருவாய்
மூவராய் மூவர்க்கு முதல்வனாய் நின்றோய்நீ.

போற்றுவார் போற்றுவதுன் புகழ்ப்பொருளே யாதலினால்
வேற்றுவா சகமடியேன் விளம்புமா றறியேனால்.

பணித்தடங்கா இமையவர்க்கும் பங்கயத்தோன் முதலோர்க்கும்
பணித்தடங்காப் புகழடியேன் பணித்தடங்கற் பாலதோ.

யாங்கடவு ளென்றிருக்கு மெவ்வுலகிற் கடவுளர்க்கு
மாங்கடவு ளீயென்றா லஃதுனக்கு வியப்பாமோ.

அனைத்துலகு மனைத்துயிரு மமைத்தளித்துந் துடைப்பதாி
னினைத்தவினை யாட்டென்று னின்பெருமைக் களவேயோ.

ஒருதனிய வுயிர்க்குயிராய்க் கரந்தெங்கும் பரந்துறையு
மொருதனிநா யகமென்று னுன்புகழ்க்கு வரம்பாமோ.

இவை ஈரடி அராகங்கள். (௪)

உருவென வருவென வுளவென விலவென
வருமறை யிறுதியு மறிவரு நிலைமையை.

இருவின நிறையவ ரெனவினை வுறுதியோ
டவரவர் தொழுவுறு சயமும முருவினை.

கடுவளி கனல்புனல் கானமோ டகலிட
முடிபறி கதிவ வுருவமு மருவினை.

கடிமல ரடியினை கருதினர் பெறுமென
வடிகமு முடிகுற வருள்பர கதியினை.

இவை பெயர்த்தும் ஈரடித் தாழிசைகள். (௫)

ஒருகாலு முகத்தலென் றிலகின்று மென்பரதுன்
றிருநாபி மலர்த்தல்லாற் றிருத்தளத்தி லுணராயால்.

பெருகிரி யுடலவுணன் மிடல்கெடுத்தா வென்பரதுன்
கூருகிரே யரிக்கல்லாற் கோவேநீ யறியாயால்.

பன்றியாய்ப் படிமெடுத்த பராபரா வென்பரது
வென்றியா ருனதெயிற்றின் மென்றுகள்போன் றிருந்ததால்.

அண்டமெலா முண்டையென்பா ரறியாதா ராங்கவைநீ
யுண்டருளுங் காலத்தி லொருதுற்றுக் காற்றாவால்.

இவை நாற்சீர் ஓரடி அம்போதரங்கம். (௨)

நஞ்சமு மமுதமு நமரும் பிறரமாய்
வஞ்சமு நாணமு மறப்பு மாயினை.

இருவினைப் பகுதியு மின்ப துன்பமுங்
கருணையும் வெகுளியுங் கருத்து மாயினை.

இவை முச்சீர் ஓரடி அம்போதரங்கம். (௭)

அலைகடல் வயிறு கலக்கினை
மலைவரை மதுகை யடக்கினை
பலைசுட கனிறு வதைத்தனை
மலைகலை கவிழ வெடுத்தனை.

இவை இருசீர் ஓரடி அம்போதரங்கம். (௮)

மண்ணை விண்டனை
வெண்ணெ யுண்டனை
மருதி டந்தனை
பொருத டர்த்தனை
புண்ணணி றைந்தனை
பெண்ணணி றந்தனை
பொருமை யாயினை
பெருமை மேயினை
எனவாங்கு. தனிச்சொல்.

பதினன்கடி நிலைமண்டில ஆசிரியச்சுரிதகம்.

மலர்தலை யுலகத்துப் புலமை சான்ற
பதின்மரும் பணித்த பாடலோ தையொடு
முதுமறை கறங்க முரச மார்ப்ப
வலம்புரி பிளிறும் பொலம்புரி கோயில்
ஆழியஞ் செல்வ வாரியம் பரம
வாழி வாழி மாயோய் வாழி
நெடியோய் வாழி நின்பாட் டொன்றே
யடியேன் வேண்டுவ தஃதுநீ மறக்கேல்
பூவரு மயன்முத லியாவரு மறியா
மூவுல களந்தநின் சேவடி வாழ்த்தித்
தொழுதகைத் தொண்டர்தந் தொண்டருட் சேர்க்கா
தெழுவகைத் தோற்றத் தின்னுப் பிறப்பின்
என்பொதி யாக்கையுட் சேர்ப்பினு மவர்பா
லன்பொழி யாமை யருண்மதி யெனக்கே. (௧)

நேரிசை வெண்பா.

எனக்கே திருவரங்க னேபிரா னெம்மான்
தனக்கே யடிமை தமியேன் - புனக்கேழ்
மருத்துளவோன் மேலன்றி மற்றொருவர் மேலென்
கருத்துளவோ வாராயுங் கால். (௨)

கட்டளைக்கலித்துறை.

காலா யிரமுடி யாயிர மாயிரங் கைபரப்பி
மேலா யிரந்தலை நாகங் கவிப்பவிண் பூத்தகஞ்சம்
போலா யிரங்கண் வளரும்பி ரான்பொன் னரங்கனென்றே
மாலா யிரங்கவல் லார்க்கெய்த லாந்திரு வைகுந்தமே (௩)

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

மைகலந்த விழியிலையே வீசற்கும் வாசவற்கும் வாசப் பூமேன்
மெய்கலந்த நால்வேத விரிஞ்சனுக்கு மேலாய்வீற் றிருப்பர்மாதோ
பைகலந்த பாப்பணைமேற் றிருவரங்கப் பெருநகருட் பள்ளி கொள்ளுங்
கைகலந்த நேமியான் றிருநாமத் தொருநாமங் கற்றார் தாமே. (௪)

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

கற்றா ரெனினும் பதினா லுலகுங் கண்டா ரெனினுந் தண்டா மிருபற்
றற்றா ரெனினுந் திருமா லடியா ரல்லா தவர்வீ டில்லா தவரே
பொற்றா மரையாள் கணவன் றுயிலும் பொற்கோ யிலையே புகழ்வார் பணிவார்
மற்றா ரெனினும் பெற்றா ரவரே வானோர் திருமா மணிமண் டபமே. (௫)

எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியச் சந்தவிருத்தம்.

மண்டலமும் விண்டலமு நின்றவட குன்றமும் விளங்குமலை யுங் கடலுமூ
தண்டமு மகண்டமு மயின்றவர் துயின்றரு ளரும்பதி விரும்பி வினவிற்
கொண்டல்குழு முங்குடகி ழிந்துமத குந்தியகில் கொண்டுநுரை மண்டி வருநீர்
தெண்டிரை தொடர்ந்தரள முங்கனக முஞ்சிதறு தென்றிரு வரங்க நகரே. ()

புயவகுப்பு - ஆசிரியவண்ணவிருத்தம்.

(முதலடி.)

தருகதிர் வழங்கு தகடுபடு செம்பொ
னவமணி குயின்ற தொடியணி யணிந்து
ககனவி லிடைநில வெற்பொத் திருந்தன,

நறியபுகை யன்ற திசைமுழுது மண்ட
நறவுகுதி கொண்ட துளவணி யலங்கன்
மதுகர மொருகோடி சுற்றப் புனைந்தன,

களிமட மங்கை குவலய மடந்தை
சனகன தணங்கு பொதுவர்மக ளென்றிவ்
வனிதையர் தனபார மொத்தக் குழைந்தன,

நதிபதி சுழன்று கதறிநுரை சிந்த
வரவக டுரிஞ்சி யலறவல மந்து
வடவரை யுடறேய நட்டுக் கடைந்தன.

(இரண்டாமடி.)

இகலியிரு குன்றி லிருசுட ரெழுந்து
பொருவதென விம்ப மதிமுக மிலங்கு
மிருகுழை யிருபா டலைப்பச் சிறந்தன,

இணையற நிமிர்ந்து வலியொடு திரண்டு
புகழொடு பரந்து புழுகொடு மணந்து
கலன்மணியி னணிசேறு தூற்றுக் கமழ்ந்தன,

எதிரொருவ ரின்றி யகிலவுல குந்த
னடிதொழ விருந்த விரணியன் மடங்க
முரணிய வரைமார்ப மெற்றிப் பிளந்தன,

எறிகடல் கலங்கி முறையிட வெருண்டு
நிசிசர ரிலங்கை யரசொடு மலங்க
வொருசிலை யிருகால் வளைத்துச் சிவந்தன.

(மூன்றாமடி.)

மருதகளவி னின்ற விளவுகனி சிந்த
மடியவிடு கன்று குணிலென வெறிந்து
பறவையி னகல்வாய் கிழித்துப் பகிர்ந்தன,

வெறிபடு குருந்தை முறிபட வுடைந்து
குடநட மகிழ்ந்து குரவைகள் பிணைந்து
பொருதொழி லெருதேழு செற்றுத் தளிர்ந்தன,

வெடிபட முழங்கி யெழுமுகி லுமண்ட
ரொடுநிரை தியங்க வெறிதிவலை கண்டு
தடவரை குடையா வெடுத்துச் சுமந்தன,

விழிவடவை பொங்க வெதிர்பொர நடந்த
களிறுளம் வெருண்டு பிளிறிட முனிந்து
புகர்முக விருகோடு பற்றிப் பிடுங்கின.

(நான்காமடி.)

அகலிடமு மும்ப ருலகமு நடுங்கி
யபயமடி யெங்க ளபயமென வந்து
விழுதொறு மிடையூ றகற்றிப் புரந்தன,

அருகுற விளங்கு மெறிதிகிரி சங்கம்
வெயிலொரு மருங்கு நிலவொரு மருங்கு
மெதிரெதிர் கதிர்வீச விட்டுப் பொலிந்தன,

அருமறை துணிந்த பொருண்முடிவை யின்சொ
லமுதொழுகு கின்ற தமிழினில் விளம்பி
யருளிய சடகோபர் சொற்பெற் றுயர்ந்தன,

அரவணை விரும்பி யறிதுயி லமர்ந்த
வணிதிரு வரங்கர் மணிதிகழ் முகுந்த
ரழகிய மணவாளர் கொற்றப் புயங்களே. (௮)

திருவரங்கக்கலம்பகம்.

நேரிசை வெண்பா.

புயநான் குடையானைப் பொன்னரங்கத் தானை
அயனுந் திருவுந்தி யானை - வியனும்
பரகதிக்குக் காதலாய்ப் பாடினேன் கண்டீர்
நரகதிக்குக் காணுமை ஞன். (௮)

கட்டளைக்கலித்துறை.

நானந்த வைகுந்த நாடெய்தி வாழ்வென் ஞாலத்தன்றி
ஈனந்த வாத நிரயத்து வீழ்வென் யானடைந்தேன்
கோனந்தன் மைந்தனை நான்முகன் றந்தையைக் கோயிலச்சு
தானந் தனையெனக் காரா வமுதை யரங்கனையே. (௯)

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

அரவி னடித்தானு முரவி லொடித்தானு
மடவி கடந்தானும் புட்வி யிடந்தானும்
குரவை பிணைத்தானும் பரவை யணைத்தானுங்
கோசலை பெற்றானும் வீசலை யுற்றானும்
முரனை யறுத்தானுங் கரனை யொறுத்தானு
முத்தி யளித்தானு மத்தி விளித்தானும்
பரம பதத்தானுஞ் சரம விதத்தானும்
பாயல் வடத்தானுங் கோயி லிடத்தானே. (௰)

கட்டளைக்கலித்துறை.

தானே தனக்கொத்த தாட்டா மரைக்குச் சரண்புகுந்தாள்
ஆனே னினியுன் னருளறி யேனென தாருயிரே
தேனேயென் றீவினைக் கோர்மருந் தேபெருந் தேவர்க்கெல்லாங்
கோனே யரங்கத் தரவணை மேற்பள்ளி கொண்டவனே. (௰௧)

மேகவிடுதூது - நேரிசை வெண்பா.

கொண்டல்கா ளும்மைக் குறித்தே தொழுகின்றேன்
அண்டர்கா ளுவரங்கத் தம்மானைக் - கண்டு
மனத்துளவத் தைப்படுமென் மையலெல்லாஞ் சொல்லிப்
புனத்துளவத் தைக்கொணர்நீர் போய். (௰௨)

கலிவிருத்தம்.

பேயவனி யிற்சில புறச்சமய ராகும்
பேய்த்திவை விட்டெழு பிறப்பையு மறுப்பீர்
ஆயனை யனந்தனை யனந்தசய னத்தெம்
மாயனை யரங்கனை வணங்கிமரு வீரே. (௰௩)

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

மருவு தந்தையுங் குருவு மன்னையு மருள்கெடுப்பது மருள்கொடுப்பது
முருகு நெஞ்சமும் பெருகு தஞ்சமு முரிய ஞானமும் பெரிய வானமும்
திருவ ரங்கனே திருவ ரங்கனார் செங்கண் மாயனே ரங்க னாயனார்
அருண் முகுந்தனார் திருவை குந்தனா ரமல நாதனார் கமல பாதமே. (௰௪)

இதுவுமது.

பாதியா யழுகியகால் கைய னேனும்
  பழிதொழிலு மிழிகுலமும் படைத்தா னேனும்
ஆதியா யரவணையா னென்ப ராகி
  லவனன்றோ யாம்வணங்கு மடிக ளாவார்
சாதியா லொழுக்கத்தான் மிக்கோ னேனுஞ்
  சதுர்மறையால் வேள்வியாற் றக்கோ னேனும்
போதினான் முகன்பணியப் பள்ளி கொள்வான்
  பொன்னரங்கம் போற்றாதார் புலையர் தாமே. (௰௫)

கட்டளைக்கலித்துறை.

புலையாம் பிறவி பிறந்தென்செய் தோம்பொன்னி பொன்கொழிக்கும்
அலையார் திருவரங் கத்தெம்பி ரானம தன்னையொடும்
தொலையாத கானங் கடந்தவந் நாட்டடந் தோறும்புல்லாய்ச்
சிலையாய்க் கிடந்தில மேநெஞ்ச மேகழ நீண்டுகைக்கே. (௰௬)

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

தீண்டா வழும்புஞ் செந்நீருஞ் சீயு நரம்புஞ் செறிதசையும்
வேண்டா நாற்ற மிகுமுடலை வீணே சுமந்து மெலிவேனோ
நீண்டாய் தூண்டா விளக்கொளியாய் நின்றா யொன்றா யடியானை
ஆண்டாய் காண்டா வனமெரித்த வரங்கா வடியேற் கிரங்காயே. (௰௭)

தவம் - கலிநிலைத்துறை.

காயிலை தின்றுங் கானிலு றைந்துங் கதிதேடித்
தீயிடை நின்றும் பூவலம் வந்துந் திரிவீர்காள்
தாயினு மன்பன் பூமக ணண்பன் றடநாகப்
பாயன் முகுந்தன் கோயி லரங்கம் பணிவீரே. (௰௮)

இதுவுமது - கட்டளைக்கலித்துறை.

வீரங் காகிய வைவனை மாற்றி விடவரவின்
போரரங் காக நடித்தபொற் றாள்பற்றிப் பொன்னிநன்னீர்ச்
சீரரங் காவின் றெழும்பனென் றேசிந்தை செய்யிலது
கூரரங் காநெஞ்ச மேவஞ்ச மாயக் கொடுவினைக்கே. (௰௯)

நேரிசை வெண்பா.

கேசவனை யேசெவிகள் கேட்கத் திருவரங்கத்
தீசனையே சென்னி யிறைஞ்சிடுக - நேசமுடன்
கண்ணனையே காண்கவிரு கண்ணினர்கொள் காயாம்பூ
வண்ணனையே வாழ்த்துகவென் வாய். (௨௰)

இரங்கல் - எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியச்சந்தவிருத்தம்.

வாயி னிரங்கினை யார மெறிந்தனை வால்வளை சிந்தினை தண்
பாயலை யுந்தினை மாலை யடைந்தனை பாரி லுறங்கிலை யால்
கோயி லரங்கனை மாக னகர்திகழ் கோக னகம் பொலியும்
ஆயிழை நண்பனை நீயும் விரும்பினை யாகு நெடுங் கடலே. (௨௧)

இதுவுமது - கலிநிலை - வண்ணத்துறை.

கடல்வழி விடநிசி சரர்பொடி படவிரு கண்சீறி
வடகயி லையிலெழு விடைதழு வியது மறந்தாரோ
வடலர வமளியி லறிதுயி லமரு மரங்கேசர்
இடர்கெட வருகிலர் முருகலர் துளவு மிரங்காரே. (௨௨)

நேரிசை வெண்பா.

இரங்கத் தனித்தனியே யெய்துகின்ற தன்பந்
தரங்கத்தை யேதாற் றடுப்பீர் - அரங்கர்கருக்
கஞ்சந் திருப்பாதங் கார்மேனி யென்றவர்பால்
நெஞ்சந் திருப்பாத நீர். (௨௩)

இரங்கல் - தாழிசை.

நீரிருக்கமட மங்கைமீர்கிளிக டாமிருக்கமது கரமெலா
நிறைந்திருக்கமட வன்னமுன்னநிரை யாயிருக்கவுறை யாமல்யா
ஞரிருக்கினுமென் னெஞ்சமல்லதொரு வஞ்சமற்றதுணை யில்லையென்
றுதரத்தினொடு தூதுவிட்டபிழை யாரிடத்துரைசெய் தாறுவேன்
சீரிருக்குமறை முடிவுதேடரிய திருவரங்கரை வணங்கியே
திருத்துழாய்தரில் விரும்பியேகொடு திரும்பியேவருத லின்றியே
வாரிருக்குமுலை மலர்மடந்தையுறை மார்பிலேபெரிய தோளிலே
மயங்கியின்புற முயங்கியென்னையு மறந்துதன்னையு மறந்ததே. (௨௪)

இதுவுமது - நேரிசை வெண்பா.

மறக்குமோ காவின் மதுவருந்தி யப்பாற்
பறக்குமோ சந்நிதிமுன் பாமோ - சிறக்கத்
திருவரங்கள் கேட்குமோ தாழ்க்குமோ நெஞ்சே -
திருவரங்கர் பார்போன தேன். (௨௫)

அம்மானை - மடக்குக் கலித்தாழிசை.

தேனமருஞ் சோலைத் திருவரங்க ரெப்பொருளு
மானவர்தா மாண்பெண் ணலியலர்கா ணம்மானை
ஆனவர்தா மாண்பெண் ணலியலரே யாமாகில்
சானகியைக் கொள்வாரோ தாரமா யம்மானை
தாரமாய்க் கொண்டதுமோர் சாபத்தா லம்மானை. (௨௬)

இரங்கல் - மடக்குத்தாழிசை.

மானையெய்தவ ரின்னமென்மட மானையெய்திலர் நேமியான்
மாலைதந்தவர் பைந்துழாய்மது மாலைதந்தில ரிந்திரன்
சோனைமாரி விலக்கிவிட்டவர் சொரிகண்மாரி விலக்கிலார்
சுரர்களுக்கமு தங்கொடுத்தவர் சோதிவாயமு தங்கொடார்
தானையைவர் கொடிக்களித்தவர் தானைகொண்ட தளிக்கிலார்
சங்கரற்கிர வைத்தடுத்தவர் தையலுக்கிர வைத்தடார்
ஆனைமுன்வரு மன்புளார்முலை யானைமுன்வரு மன்பிலா
ரணியரங்கர் நடத்துநீதி யநீதியாக விருந்ததே. (௨௭)

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

இருளினும் வெளியினு மருளினுந் தெருளினு
மின்பமே யடையினுந் துன்பமே மிடையினும்
ஒருவர்முன் புகழினு மிருவர்பின் பிகழினு
மூனிறந் தழியினும் யான்மறந் தொழிவனோ.
சுருதிநின் றேவிடுங் கரதலங் நாலொடுந்
துவளுநூன் மார்பமும் பவளவாய் மூரலுந்
திருவரங் கேசர்தஞ் சுருள்கருங் கேசமுஞ்
செய்யநீண் முடியுமத் துய்யசே வடியுமே. (௨௮)

நேரிசை வெண்பா.

சேவடியான் மூவடிமண் டென்னரங்கத் தம்மானி
மாவலிபால் வாங்கியநாண் மண்ணுலகோ - மூவுலகும்
வீசுங்கா லோவலிய வெவ்வினையே னெஞ்சமோ
பேசுங்கா லேதோ பெரிது. (௨௯)

நாரைவிடுதூது - கட்டளைக்கலித்துறை.

பெருவரங் கேசவ னல்லா தருள்செய்யும் பேரிலையே
திருவரங் கேசற்கு மோதாரென் காதலை யோர்டியெங்கும்
கருவரங் கேசலிக் கத்திரி வோர்க்குக் கருணைசெய்யும்
திருவரங் கேசர்க்கு நீசொல்லல் வேண்டுஞ் செழுங்குருகே. (௩௰)

இரங்கல் - தாழிசை.

பூருத்தரங்கு காவலே சருநீரர்கொள் பாவலே
கொடியிருண்ட ஞாழலே நெடியகண்ட னீழலே
பொருதரங்க வேலையே திருவரங்க மாலையே
போதவின்ற நம்பனை யேழையால் நியமபுசேன்
திருவரங்க ரிணையிலா வொருபுயங்க வணையிலே
திகழ்வலக்கை கீழதா முகிழ்மலர்க்கண் வளர்வதோர்
கருணைநப்பு வதனமு மருணவிம்ப வதரமுங்
காவிகொண்ட மேனியு மாவிகொண்டு போனவே. (௩௧)

பன்னிருசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

போனகம் பதினாலு புவனர் திருப்பள்ளி பொறியர வணைப்பாற்கடல்
பூதரங் கையுநில மங்கையுந் தேவியா புராதன மறைக்குமெட்டா
வானகம் பேரின்ப முடன்விற் றிருக்குட்டம் வாசவை யயனதேயன்
மலர்வந்த நான்முகன் றிருமைந்த னவன்மைந்தன் மதிகுடி வாசவன்முதற்
றேனருந் தொடைமௌலி முப்பத்து முக்கோடி தேவருனதேவல்செய்வோர்
திங்களும் பரிதியுஞ் சங்கமுந் திகிரியுந் திரிவனவு நிற்பனவுமாம
வினமன் னுயிர்முழுதும் விளையாட லாவகுத் திட்டபல மாயையதனு
மெழிலரங் கந்துயிலு மெய்பிரா னின்பெருமை யாவரே யாழ்ந்தவாரே.

இரங்கல் - இதுவுமது.

வாழுமவுலித் துழாய் மணமு மகரக் குழைதோய் விழியருளு
மலர்ந்த பவளத் திருநகையு மார்பி லணிந்த மணிசுடருந்
தாழு முனரித் திருநாபித் தடத்து ளடங்கு மனைத்துயிருஞ்
சரண கமலத் துமைகேள்வன் சடையிற் புனலுங் காணேனால்
ஆழ முடைய கருங்கடலி னகடு கிழியச் சுழித்தோடி
யலைக்குங் குடகா விரிநாப்ப ணரவா யரவிற் றுயிலமுதை
யேழு பிறப்பி லடியவரை யெழுதாப் பெரிய பெருமானை
யெழுத வரிய பெருமானென் றெண்ணி யெழுதி யிருந்தேனே. (௩௩)

இதுவுமது - எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

இருங்குங்கு மத்தோ ளரங்கேசர் முன்னு
ளிலங்கா புரங்கா வலன்காவி னல்வீழ்
கருங்குன்ற மேன்மண் முகங்குத்தி வீழக்
கண்டா ரெனச்சின்று தண்டா ரளித்தால்
மருங்கெங்கு மெம்போது வார்வா யடங்கும்
வாடைக்கு நிலமங்கை யாடைக்கு நோகேன்
நெருக்குந் தனஞ்சர் தனம்பூச லாகு
நீராகி ராமைமன் மீளாதி ராதே. (௩௪)

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

தேடு கின்றனை யைம்பொறி களுக்கிரை தேடியுங் கிடையாமல்
வாடு கின்றனை வீடுசென் றென்றினி மருவுவை மடநெஞ்சே
ஆடு கின்றிலை யழுகிலை தொழுகிலை யரங்கனைக் கரங்கூப்பிப்
பாடு கின்றிலை நினைகிலை பதின்மர்தம் பாடலின் படியாயே. (௩௫)

எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

ஆவினை மனையைச் சேயினைப் பிதாவை யனத்தினைத் தனத்தினை விரும்பும்
பேயினை மறந்து நோயினை மூப்பைப் பிறப்பினை யிறப்பினைத் துடைப்பீர்
ஆயனை முளரி வாயனை யெங்க ளமலனைக் கமலனைப் பயந்த
தாயனை நெடிய மாயனை வடபாற் றரங்கனை யரங்கனைத் தொழுமே. (௩௬)

மடக்குக் கட்டளை மண்டலக்கலிப்பா.

தொழப்பெ றுதந்த வாரணத் தந்தமே
தொட்டி றுத்ததும் வாரணத் தந்தமே
வழுத்து நான்முன் புவனங்க டந்ததே
மலர்ந்த வுந்தி புவனங்க டந்ததே
ஒழித்த துங்குழைச் சங்கரன் சாபமே
ஒசித்த துங்குழைச் சங்கரன் சாபமே
அழித்த தும்பொரு தானவ ரங்கமே
அரித னூரினி தானவ ரங்கமே. (௩௭)

நேரிசை ஆசிரியப்பா - உயிர்வருக்கமோனை.

அரங்க மாளிகைக் கருங்கடல் வண்ணனை
ஆலிமா முகிலை வாலி காலனை
இந்த ளூருறை யெந்தைபெம் மானை
ஈச னான்முகன் வாசவன் றலைவனை
உள்ளுவா ருள்ளத் துள்ளுறை சோதியை
ஊரக நின்றரு ளூரகத் தடிகளை
எவ்வுண் மாயனைத் தெய்வநா யகனை
ஏர்மலி சிகரத்து நீர்மலை யாதியை
ஐவா யரவி லறிதுயி லமலனை
ஒருகால் மொழியினு மொழிகுவை நெஞ்சே
ஓதநீர் ஞாலத் துழலும்
ஔவியப் பிறப்பி லழுந்திவா டலெதே. (௩௮)

இரங்கல் - தாழிசை.

வாடியோட வனசமன்ன விருகண்வெள்ள மருவிபோன்
மருவியோட மதனன்வாளி யுருவியோட வாடையூ
டாடியோட வன்றிலோசை செவியிலோட வண்டுழா
யாசையோடு மெங்கள்பேதை யாவியோட வீதியோ

மோடியோட வங்கிவெப்பு மங்கியோட வைதூரண்
  மூங்கியோட முருகனோட முக்கணீசன் மக்களோடுந்
தேடியோட வாணனாயிரம்புயங்கள் குருதிநீர்
  சிந்தியோட நேமிதொட்ட திருவரங்க ராசரே. (௩௯)

கலிச்சந்தவிருத்தம்.

சாருகருந்தியைம் பொறிவருந்தருந் தவர்களண்டர்குஞ் சரமுகன்குகன்
பரிதிசந்திரன் சிவனயன்புரந் தரனிரந்தரம் பரவுமெந்தையூர்
குருகைதஞ்சைதென் கணபுரங்குறுங் குடிகுடந்தைவெண் வெளாயிந்தளூர்
திருவைகுந்தமஞ் சனசிலம்பயிந் திரபுரஞ்செழுந் திருவரங்கமே. (௪௰)

படக்குக் கொச்சகக்கலிப்பா.

திருவரங்கந் திருக்கோயில் சேர்ந்துமது திருக்கோயில்
தருவரென்றும் வைகுந்தந் தயங்கொளிசேர் வைகுந்தம்
ஒருமருங்கி னந்துடையா ரொழிந்தொர்சன னந்துடையார்
மருவமறந் திருப்பீரே வணங்கமறந் திருப்பீரே. (௪௧)

சித்து - கட்டளைநிலைக்கலிப்பா.

திருப்பொற் பாவைக்குக் கஞ்சம்பொன் னாக்கிய
  சித்த ரேஞ்சுத்தக் காயா மலரென
உருப்பொற் பானதி ருவரங் கேசனா
  ரூர கத்துநின் றூர்சென்றி றைஞ்சினோம்
இருப்புப் பாடகங் காட்டினர் மாமவர்க்
  கிரும்பை யாடக மாக்கினை மீயத்தை
சுருக்கி வெள்ளிய தாகவு ருக்குவோ
  நமது வித்தைக் கமுதே யருமையே. (௪௨)

இதுவுமது - கட்டளைக்கலித்துறை.

அரும்பித் தளையவிழ் நாண்மாலை மார்ப னரங்கனெங்கள்
பெரும்பித் தளையும் பிறப்பறுத் தாண்ட பிரான்சித்தரேம்
தரும்பித் தளையும் தராவும்பொன் னாக்கித் தருவெமப்பா
திரும்பிற் றளையினு மெய்யா லமுதினுஞ் சிந்தனையே. (௪௩)

நேரிசை வெண்பா.

சிந்திக்கத் தித்திக்குஞ் செவ்வாய் துவர்த்துப்பாம்
புந்திக்கு ளேயின் புளிமேவு - நந்தம்
திருவரங்கன் கைத்தழலுங் காவிரியி னூடே
திருவரங்கத் தேவனருந் தேன். (௪௪)

கட்டளைக்கலித்துறை.

தேனக்க சோலை யரங்கேசர் சேவடி மேல்விசயன்
தானந்த நாளையிற் சாத்திய மாலையுந் தான்விளக்கும்
வானந் தருங்கங்கை நன்னீருஞ் சென்னியில் வைக்கப்பெற்ற
ஆனந்தந் தானல்ல வோமுக்க ணன்மன்று ளாடுவதே. (௪௫)

இரங்கல் - எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

ஆடும் படநா கணைமே லணையு மமலன் கமலத் தவனுஞ் சிவனும்
நாடுந் திருமா றுயில்கோ யிலின்வாய் நறைவார் பொழிலூ டுறைவா ரனசக்
காடுங் குழையைச் சாடுங் குவளைக் கண்ணுறுங் குதலைப் பண்ணுறுங் கரியின்
கோடுந் தரளத் தோடும் புருவக் கோதண் டமுமே ழுதண் டமும்மே. (௪௬)

கைக்கிளை - எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியச்சந்தவிருத்தம்.

அண்டமுழு துண்டவ ருமிழ்ந்தவ ரிடந்தவ ரளந்தவர் வளர்ந் தருளமா
சண்டபணை வைந்தலை யனந்தசய னந்திகழ் தருந்திருவ ரங்கர் வரைமேற்
கண்டதொரு கொம்பதி லிரண்டுமக ரங்களொரு கஞ்சமிரு கெண்டையொருகொண்டதொரு கொண்டலிரு கெண்டையொரு தொண்டையிரு கும்ப
[மொரு செம்ப வளமே. (௪௭)

இரங்கல் - தாழிசை.

செம்பொன் னரங்கத் தரங்கநீர்ச் சீதள சந்திர வாவிசூழ்
கம்பு ளுடன்பயி லுறைகாள் காதலை யென்சொலி யாறுவேன்
வெம்பனி வந்தது வந்தபின் வேனிலும் வந்தது வேனில்போய்ப்
பைம்புயல் வந்தது சென்றநம் பாதகர் வந்திலர் காணுமே. (௪௮)

சம்பிரதம் - பன்னிருசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

காணாத புதுமைபல காட்டுவன் கட்செவிக ளெட்டையு மெடுத்தாட்டுவன்
கடல்பருகு வன்பெரிய கனகவரை யைச்சிறிய கடுகினி லடைத்துவைப்பன்
வீணாக வாரமு தண்டமுற விளைவிப்ப னிரவுபகன் மாறாட்டுவன் [யென்றால்
விண்ணையு மறைப்பனெழு மண்ணையு மெடுப்பனிவை விளையாடும் வித்தை
நீணாக ணைப்பள்ளி யிற்றிருவ ரங்கத்து நெடிதுழி துயிலும்பிரான்
நெற்றிக்க ணனவனை நான்முகனை வாசவனை நிமிருமிரு சுடரைமுதலாச்
சேணுடர் யாவரையு மடிமைகொண் டவரவர் சிரத்திற் பொறித்துவிட்ட
திருச்சக் கரப்பொறியி லாதவொரு கடவுளைத் தேடியினி முன்விடுவனே. ()

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

முன்னமேழ் புரவியா ரிரவிகாய் வெயிலினான்
முத்தரும் பிபகலா முழுமதித் திமருகக்
தன்னமே யன்னமோர் சாவதம் போதமே
லசலும் பாலைப் பாலைச சாலத்ம

என்னையா ளுடையவன் றுயிலரா வமளியு
மிலகுபொற் கோயிலு மிந்துவின் பொய்கையும்
புன்னைவாய் நிழலும் புரிசையும் மதுகரப்
பூவிரித் துறையுமக் காவிரித் துறையுமே. (௩௰)

கட்டளைக்கலித்துறை.

துறைமதி யாமலிக் கான்யாறு நீந்திச் சுரங்கடத்தல்
நிறைமதி யாளர்க் கொழுக்கமன் றேனெடு மாலரங்கத்
திறைமதி யாவரு மாரா வமிர்தன்ன விந்நுதற்
குறைமதி யாள்பொருட் டார்கங்குல் வாரலெங் கொற்றவனே. (௩௧)

மறம் - அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

கொற்றவன்றன் திருமுகத்தைக் கொணர்ந்ததூதா
குறையுடலுக் கோமறவர் கொம்பைக்கேட்டாய்
அற்றவர்சேர் திருவரங்கப் பெருமாடோழ
னவதரித்த திருக்குலமென் றறியாய்போலும்
மற்றதுதான் திருமுகமே யானலந்த
வாய்செவிகண் மூக்கெங்கே மன்னர்மன்னன்
பெற்றவினை வரசானு லாலின்கொம்பைப்
பிறந்தகுலத் துக்கேற்கப் பேசுவாயே. (௩௨)

இதுவுமது - எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

பேசவந்த தூதசெல் வரித்தவோலை செல்லுமோ
பெருவரங்க ளருளரங்கர் பின்னைகேள்வர் தாளிலே
பாசம்வைத்த மறவர்பெண்ணை நேசம்வைத்து முன்னமே
பட்டமன்னர் பட்டதெங்கள் பதிபுகுந்து பாரடா
வாசலுக் கிடும்படல் கவித்துவந்த கவிகைமா
மகுடகோடி யினையளக்க வைத்தகாலு நாழியும்
வீசுசா மரங்குடிற் றொடுத்தகற்றை சுற்றிலும்
வேலியிட்ட தவர்களிட்ட வில்லும்வாளும் வேலுமே. (௩௩)

மடக்கு - நேரிசை வெண்பா.

வேலையுல கிற்பிறக்கும் வேலையொழிந் தோமில்லை
மாலையரங் கேசனைநா மாலையினுங் - காலையினும்
உன்னினைந்தோ மில்லை யுடலெடுத்த வன்றுமுதல்
என்னினைந்தோ நெஞ்சே யிருந்து. (௩௪)

மடக்கு - கலிநிலைத்துறை.

இரும்புன்னம் விரும்புவன மணிபரங்கர் பணியரங்க ரிமயநண்ப [கன்சாபக்
வருங்கொடியின் மருங்கொடியின் மனங்குழைக்குங் கனங்குழைக்கு மனங்
கரும்புருவம் பொரும்புருவ முத்தநகை யொத்தநகை கார்தன்பூந்தேன்
மருங்குழலுங் கருங்குழலு முருகுவளை திருகுவளை மறைக்கண்டாமே. (௩௫)

தலையிலங் காபுரஞ்செற்றா னரங்கனென் றூழ்சொற்புன்கு
தலையிலங் காதரஞ் செய்தபி ரான்சர ணன்றிமற்றோர்
தலையிலங் காநின்ற கண்ணிலங் காண்கைக்குத் தாழுகைக்குத்
தலையிலங் காதிலங் கேட்கைக்கு வாயிலஞ் சாற்றுகைக்கே. (அ)

கைக்குஞ் சரமன் றளித்தா யரங்கமண் காக்கைக்குமாய்க்
கைக்குஞ் சரம சரம்படைத் தாய்கட லீரெழுத்து
கைக்குஞ் சரமக ரக்குழை யாயெனைக் கைக்கொளுடல்
கைக்குஞ் சரம தசையிலஞ் சேலென்றென் கண்முன்வந்தே. (௯)

வந்தனை யேற்றனை யென்புன்சொற் கொண்டனை வன்மனத்தே
வந்தனை யேற்றனை யாவையு மாயினை வான்றரவு
வந்தனை யேற்றனைத் தாளெடுத்த தாளில்வைப் பாய்பலித்து
வந்தனை யேற்றனைத் தீர்த்தா யரங்கத்து மாதவனே. (௰)

மாதங்கத் தானை யரங்கனை வஞ்ச னிலங்கையிலே
மாதங்கத் தானை யிருதிங்க டாழ்த்துப்பின் வாம்பரிதேர்
மாதங்கத் தானை வலத்தானை முன்வதைத் தானைத்தன்பான்
மாதங்கத் தானை வைத்தானை வைத்தேனென் மதியகத்தே. (௰க)

மதிக்கவ லைப்புண்ட வெண்டயிர் போல மறுகுறுமென்
மதிக்கவ லைப்புண் டணிகின்றி லேன்மண்ணும் வானகமு
மதிக்கவ லைப்புனல் சூழரங் காநின் மணத்தருடா
மதிக்கவ லைப்புன் பிறப்பினி மேலும் வருங்கொலென்றே. (௰௨)

வருந்துவ ளைப்பட்ட மங்கைய ரெண்மர் மணங்களைக்க
வருந்துவ ளைப்பட்ட வாயரங் கேசனை வஞ்சப்பகை
வருந்துவ ளைப்பட்ட வேழமட் டானை மறந்துலசோர்
வருந்துவ ளைப்பட்ட வீப்போன் மடந்தையர் மால்வலைக்கே. (௰௩)

மாலைக்கல் லார மடவார்புண் ணுக்கையில் வாஞ்சைவைத்து
மாலைக்கல் லாரம் புலிக்குறை யாநிற்பர் மாய்விப்பதேர்
மாலைக்கல் லாரம் புயத்தாளில் வைக்கு மதிலரங்க
மாலைக்கல் லாரஞ் சலியாரென் னேசில மானிடரே. (௰௪)

மானிட ராக வரலரி தோர்மண் டலத்தினெறி
மானிட ராக மிலாதவ னுதன் மலரயனுர்
மானிட ராகமத் தாலன்ப ராய வரங்கத்துளெம்
மானிட ராக மலரடிக் காட்படும் வாழ்வரிதே. (௰௫)

அரிதா மனைக்கணந் தோலுடுத் தாரய னூர்க்கரியான்
அரிதா மனைக்கணம் மான்றிருப் பாத மடைமின்சன்மம்
அரிதா மனைக்கணந் தங்கா துயிரவ னூர்வினவில்
அரிதா மனைக்கண மீர்த்தோடும் பொன்னி யரங்கமன்றே. (௰௬)

அரங்காது வார்கணை கண்வள்ளை கோங்கி னரும்புமங்கை
அரங்காது வார்முலை யென்றைவர் வீழ்ந்தன ராடரவின்

அரங்கா துவார மிலாமணி யேயணி யார்மதில்சூழ்
அரங்கா துவாரகை யாயடி யேனுன் னடைக்கலமே. (௰௭)

அடைக்கலந் தாயத் தவர்போ லுடலுறை யைவரையும்
அடைக்கலந் தாயுல கங்கொண்ட தாள்களுக் கண்டமுண்டால்
அடைக்கலந் தாயரங் காவாயர் பாடியி லன்றுநெய்பால்
அடைக்கலந் தாய்வைத்து வாய்நெரித் தூட்ட வழுகையனே. (௰௮)

ஐய மருந்திவை யுண்ணென்று மைந்தரட் டேடுஞ்செல்வம்
ஐய மருந்தினைப் போதே யவரின்ப மாதலினால்
ஐய மருந்தியக் கங்குறு காமுன் னரங்கர்க்கன்பாய்
ஐய மருந்தியும் வாழ்மின்கண் மேலுமக் காநந்தமே. (௰௯)

நந்த மரங்களை மாகட லேழு நடுங்கவெய்த
நந்த மரங்களைப் பற்றுநெஞ் சேவினை நையமுன்கை
நந்த மரங்களை யார்மயல் போய்வரு நற்கதிவா
நந்த மரங்களை வர்க்குமெஞ் ஞான்று நரகில்லையே. (௨௰)

நாகந் தரம்புவி யிம்மூன் றிடத்து நனிமருவி
நாகந் தரங்கித்து வெங்காலற் கஞ்சுவர் நாயகவா
நாகந் தரம்புட் பிடரே றரங்கர்நல் லாய்க்குலத்தி
நாகந் தரங்கமுற் றூரடி யார்க்கு நயனஞ்சுமே. (௨௧)

அஞ்சக் கரத்தலைக் கங்கைய னேற்றலு மஞ்சிறைய
அஞ்சக் கரத்தலைக் குண்டிகை யான்மண்டை யங்கைவிட்டே
அஞ்சக் கரத்தலைச் செய்துபித் தேக வருளரங்கன்
அஞ்சக் கரத்தலை வன்றுள ளான்மற் றரணிலையே. (௨௨)

இலங்கையி லாதர னங்கான் மோடி யெரிசரந்தோன்
இலங்கையி லாத மலையான வீச னரியவெம்போர்
இலங்கையி லாத படிவாண னைச்செற்ற வென்னரங்கன்
இலங்கையி லாதவன் போகக்கண் டானென் னிதயத்தனே. (௨௩)

அத்தனை வேதனை யீன்ற வரங்கனை யைம்படைசேர்
அத்தனை வேதனை வாய்வைத்த மாயனை யாரணங்கோர்
அத்தனை வேதனைத் தீர்த்தானைச் சேர்க்கில னாயிரஞ்சால்
அத்தனை வேதனை யப்புவள் சாந்தென் றனலனைத்தே. (௨௪)

அலைக்கலை வேலை யுடுத்தமண் பல்பக லாண்டுபெற்றல்
அலைக்கலை வேலை யுடைவேந்தர் வாழ்வெண் ணலைவனையும்
அலைக்கலை வேலை யவர்க்கே புரிவையென் றுலுநெஞ்சே
அலைக்கலை வேலை யரங்கனுக் காட்பட வாதரியே. (௨௫)

ஆதவ னந்தந் தோன்றுமற் கன்பழை யார்த்தெழுநாள்
ஆதவ னந்தர வெற்பெடுத் தானடி யார்பிழைபார்
ஆதவ னந்தரங் கத்தா னரங்க னடியனென்றன்
ஆதவ னந்தரங் கண்டர் வினைவர் தடைவதுவே. (௨௬)

அடையப்பன் னாகங் கடிவா யமுது கவங்கிகுளிர்
அடையப்பன் னாக மருப்பா யுதமிற வன்றுகுன்றால்
அடையப்பன் னாக மிசைதாங்கப் பாலற் கருள்செய்ததால்
அடையப்பன் னாகங் கரியா னரங்கனெட் டக்கரமே. (௨௭)

அக்கர வம்புனைந் தாரய னாரிடை யாயிருநால்
அக்கர வம்பு மலராள் கொழுந னரங்கன்செங்கோல்
அக்கர வம்புயன் றான்மூல மென்ப தறிவித்திடான்
அக்கர வம்புவி மேல்வேழ மேவெளி யாக்கியதே. (௨௮)

ஆக்குவித் தார்சூழ லாலரங் கேசரன் பால்விதுரன்
ஆக்குவித் தார வடிசிலுண் டார்கட லாடையகல்
ஆக்குவித் தாரறி வற்றேனைத் தம்மடி யார்க்கடிமை
ஆக்குவித் தாரடி யேயடி யேன்றுய்க்கு மாரமுதே. (௨௯)

ஆரா தனஞ்செய்து கண்டனின் கீர்த்தி யறைவன்றிரு
ஆரா தனஞ்செய்வன் வேதாவென் றாலடி யேன்புகழ்கைக்கு *
ஆரா தனஞ்செய்ய போதாந் திருமக ளாகபல்பூண்
ஆரா தனஞ்செயன் பாகா வரங்கத் தமர்ந்தவனே. (௩௰)

அமர வரம்பையி னல்லார் பலரந்திக் காப்பெடுப்ப
அமர வரம்பையில் வேல்வேந்தர் சூழமண் ணாண்டிருந்தோர்
அமர வரம்பையில் கான்போ யிறந்தன ராதலில்வீடு *
அமர வரம்பையின் மஞ்சா ரரங்கருக் காட்படுமே. (௩௧)

ஆளாக வந்த வடியேற் கருள்பரி யானைதிண்டேர்
ஆளாக வந்தனிற் செற்றிலங் கேசனை யட்டவல்வில்
ஆளாக வந்தன் புயந்துணித் தாயரங் காமுளரி
ஆளாக வந்தமி லுன்னடி யார்க்கன்ப னாவதற்கே. (௩௨)

ஆவா கனத்த ரடியார் மனத்துட்புள் ளானவொப்பில்
ஆவா கனத்த ரரங்கர்பொற் றாளுக் கடிமைப்படார்
ஆவா கனத்த வழுக்குடல் பேணி யறிவிழந்தவ்
ஆவா கனத்த ரிருந்தென் னிராமலென் னம்புவிக்கே. (௩௩)

அம்பு விலங்கை நகர்பாழ் படச்சங்கு மாழியும்விட்டு *
அம்பு விலங்கைகொண் டாயரங் காவன் றிடங்கர்பற்றும்
அம்பு விலங்கை யளித்தா யினியென்னை யானையென்றிய
அம்பு விலங்கையிட் டேசஞ் சிறையி லடைத்திடலே. (௩௪)

இடவ மலைக்கும் புயங்க மலைக்கு மிலங்குமகல்
இடவ மலைக்கு மிருங்க மலைக்கு மிறைவசங்க
இடவ மலைக்கும் புனலரங் காவெய்த்த மார்க்கண்டன்கண்டு *
இடவ மலைக்கு முலகழி யாதுள் ளிருந்ததென்னே. (௩௫)

---

* இக்குறியிட்டுள்ள அடிகளெல்லாம் இலக்கணவிரோதமாய்க் காணப்படுகின்றன.

இருந்தை யிலங்க வெளிறுப டாதென்செய் தாலுநிப்பத்து *
இருந்தை யிலந்நித்தி யாதலை போர்புல்லர் யாவுங்கற்றுய்ந்து *
இருந்தையிலம்பன்னகண்ணார்க் கல்லால்வெண்ணெயில்லிலொளித்து *
இருந்தை யிலங்கை யரங்கற்கன் பாகி யிருக்கிலரே. (௩௬)

இருக்குமந் தந்தி லறியா வரங்கன்மண் ணேழுண்டுந்தய்
இருக்குமந் தந்திரு வாய்மலர்ந் தானெட் டெழுத்தைக்குறி
இருக்குமந் தப்புத்தி யீர்த்துநல் வீடெய்த லாகுங்கைபோய்
இருக்குமந் தச்செவிட் டேன்மூந் நீர்கடந் தேறிடிலே. (௩௭)

ஏறுங் கரியும் பரியுஞ்செற் றுன்பர னென்றுமன்றுள்
ஏறுங் கரிமறை யாதலி னாலயம் யாதுமக்கீடு *
ஏறுங் கரிய வரங்கற்கன் பாய்வினை யென்னுமிடி
ஏறுங் கரியு மினிமேற் பிறவி யிடரில்லையே. (௩௮)

இடாரக வந்தென்னைப் புன்சிறு தெய்வங்க ளென்செயுமான்
இடாரக வன்பிணி மாநாக மென்செயும் யான்வெருவி
இடாரக வன்னி புனலிடி கோண்மற்று மென்செயும்வில்
இடாரக வன்னரங் கன்றிருத் தாளென் னிதயத்ததே. (௩௯)

அத்திரங் காய மெனவுணரேனென தாசையுன்கை
அத்திரங் காயத் திமிற்பெரி தானவை யாகிப்பல்வீழ்
அத்திரங் காயந் திரம்போற் பெற்றியைந் தழியுமக்கால்
அத்திரங் காயரங் காவடி யேனுன் னடைக்கலமே. (௪௰)

கலக்கூழைக் கைக்குங் கருத்துடை யீரரங் கத்துளிலைக்
கலக்கூழைக் கைக்குங் கறியிட்டுத் துய்த்திருங் காதுபடைக்
கலக்கூழைக் கைக்குள் வருவா ணனைக்கண் ணுதலும்விட்ட
கலக்கூழைக் கைக்குப்பை கண்டானை வீதியிற் கண்டுவந்தே. (௪௧)

கண்ட கனவின் பொருள்போல யாவும்பொய் காலனென்னுங்
கண்ட கனவி கவர்வது வேமெய் கதிநல்கெனக்
கண்ட கனவிப் பொழுதேசெல் கென்றருள் காரரங்கற்
கண்ட கனவின் புறக்கண்டு வாழ்த்திக் கடிதுய்ம்மினே. (௪௨)

கடிக்கும் பணிநஞ் சமுதாகுந் தீங்குநன் காகும்பராக்
கடிக்கும் பணியலர் தாழ்வார் கல்லாமையுங் கற்றவையாங்
கடிக்கும் பணியற வெல்வா யரங்கர்பைங் கன்னித்துழாய்க்
கடிக்கும் பணியொளிக் குநல்லு பாதங் கருதினர்க்கே. (௪௩)

தினகர னார்கவி தீகாற் றெழுகின்றுஞ் செயலும்விண்மீ
தினகர னார்கொண்ட வேழ்கெருக் காலமையுஞ் சென்றெதிர்மோ
தினகர னாருயிர் செற்றா ரரங்கர் திகிரிசங்கேந்
தினகர னார்நம் பெருமா னமைத்த திருக்கைகண்டே. (௪௪)

திருக்கா விரிக்கும் யமுனைக்குங் கங்கைக்குந் தெள்ளமுதாந்
திருக்கா விரிக்குங் கடற்கும் பிரான்றென் னரங்கமென்னத்

திருக்கா விரிக்கு மொழியார்க்குத் தீமெழு காவிடன்புய்த்
திருக்கா விரிக்கும தெவ்வா றவனுங்கள் சென்மத்தையே. (௪௫)

சென்மந் தரங்கங் கருமஞ் சுழிபிணி சேலினங்கு
சென்மந் தரங்கதிர் பொன்கோள்கண் மாரிதின் கூற்றசனி
சென்மந் தரங்கவற் றுள்விழு வோர்களை சேர்க்கும்வங்கஞ்
சென்மந் தரங்கவின் றேளா ரரங்கர் திருப்பதமே. (௪௬)

பதக்கம லங்க லணிமார்ப பொன்னி படிந்திமையோர்
பதக்கம லங்க ளறுசீ ரரங்க பகட்டயிரா
பதக்கம லங்கரித் தூர்வோன் சிவனயன் பார்க்கவந்துன்
பதக்கம லங்க ளடியேன் றலைக்கென்று பாலிப்பதே. (௪௭)

பாலனஞ் செய்யமர் நாடாண்டு பூணொடு பட்டணிந்து
பாலனஞ் செய்யக லத்துண்டு மாதர்பல் போகத்தையும்
பாலனஞ் செய்ய விருப்பதி லேயம் பருகிநந்தன்
பாலனஞ் செய்யவள் கோமா னரங்கம் பயில்கைநன்றே. (௪௮)

பையிலத் தி மூளை நரம்பூ னுதிரம் பசுங்குரம்
பையிலத் தி யுள்விளை பாண்டமென் றுமற்புன் பாவையர்தோற்
பையிலத் தி செய்து நரகெய்து வீருய்யப் பற்றுமினோ
பையிலத் தி மேவித் துயில்கூ ரரங்கர்பொற் பாதத்தையே. (௪௯)

பாதகங் கைக்கு மரங்கர்பல் பேய்பண் டிராவணனூற்
பாதகங் கைக்குமென் றெள்ளக்கொய் தார்படிக் கேற்றதிருப்
பாதகங் கைக்குள் விழுமுன்ன மேபங் கயன்விளக்கும்
பாதகங் கைக்குளிர் நீர்வீழ்ந்த தீசன் படர்சடைக்கே. (௫௰)

படநாகத் தந்தர மீதிருப் பானெம் பரனரங்கன்
படநாகத் தந்தம் பறித்தோன் புகழைப் பரவுமின்க
படநாகத் தந்தக் கரனைப்பொல் லான்சிசு பாலன்முற்பல்
படநாகத் தந்த வசைக்குந்தந் தான்றொல் பரகதியே. (௫௧)

பரவையி லன்னகட் பாஞ்சாலி நின்பர மென்னதிரு
பரவையில் மேகலை யீந்தா னரங்கன் பணிந்திமையோர்
பரவையி லாழிப் பிரானடிக் கீழுற் பவித்தழியும்
பரவையில் மொக்குளைப் போற்பல கோடி பகிரண்டமே. (௫௨)

அண்ட மடங்கலை யுந்தந்து காத்தவை யந்தந்தன்பால்
அண்ட மடங்கலைச் செய்கா ரணமம்பொன் முத்தலைவான்
அண்ட மடங்கலை யீர்த்தோடும் பொன்னி யரங்கன்புட்கார்
அண்ட மடங்கலை முந்நீர் மகளுகப் பாகவென்றே. (௫௩)

ஆக மதிக்கு முகமேன் முகமுடை யானயன்வாழ்
ஆக மதிக்கு நவநீதக் கள்வ னவனிகொள்வார்
ஆக மதிக்குளஞ் சேரரங் காவுன்னை யன்றித்தெய்வம்
ஆக மதிக்குமெண் ணேனடி யேன்பிற ராளையுமே. (௫௪)

ஆரந் தரந்தருந் தாய்தந்தை யாசந்த மாவரிசேழ்
ஆரந் தரந்தனன் றீமைகண் டாலங் கௌத்துவபூண்
ஆரந் தரந்த சயனு வனசியரங் காநிகிரி
ஆரந் தரந்தன் மதலாயென் றீங்குணக் கந்தன்மைத்தே. (௫௫)

அத்தனு மன்புள வன்னையும் பேரு மனந்தமதாம்
அத்தனு மன்புல ளைதலி னுண்டரு ளம்புயைவீர்
அத்தனு மன்புய மீதே நரங்களுஞ் சார்ங்கவயிர்
அத்தனு மன்புகல் பேசிரு வீர்க்கு மடியனென்றே. (௫௬)

அடியவ ராகவு மாட்கொள் ளவுமெண்ணி யாருயிர்கட்கு *
அடியவ ராகம் படைத்தமை யாலக மேபெரிய
அடியவ ராக வரங்களுக் காட்செய ருட்கதையால்
அடியவ ராகஞ்செய் மாரனுக் காட்செயு மைவரையே. (௫௭)

வரையாழி வண்ண ரரங்கேச ரீசன்முன் வாணன்றிண்டோள்
வரையாழி யார்புள்ளின் வாகனந் தேவந்த நாட்டொடிற்றை
வரையா ழியதுய ராய்த்துசு ரானு மதியுஞ்செங்கை
வரையா ழியும்வளை யும்பிழந் தாளென் மடமகளே. (௫௮)

மகரந்த காதலை வாழ்வென்ன வாரிசுட் டாய்திதிதன்
மகரந்த காதலை வானிலுள் ளோர்க்குமண் ணோர்க்குவட்டா
மகரந்த காதலை வார்குழை யாயவளர் சீரங்கதா
மகரந்த காதலை வாக்கிற் சொல்லேன்மட வாரெதிரே. (௫௯)

வாராக வாமன னேயரங் காவட்ட நேமிவல
வாராக வாவென் வடிவுகண் டான்மன் மதனுமட
வாராக வாதரஞ் செய்வனென் னுளுய்யும் வண்ணமெங்கே
வாராக வாச முலையேனைப் போலுள்ள மாதருக்கே. (௬௰)

மாதம்பத் துக்கொங் கையுமல்குற் றேரும் வயிறுமில்லை
மாதம்பத் துக்குறி யுங்கண்டி லேம்வந்து தோன்றினைபூ
மாதம்பத் துக்கெதிர் மார்பா வரங்கத்து வாழ்பரந்தா
மாதம்பத் துக்கருத் தில்லார் பிறப்பென்பர் வையகத்தே. (௬௧)

வைகுந்தர் தாமரை போற்பாதர் நாகத்து மாதர்புட
வைகுந்த மேற்கொண் டிருந்தோர் வடிவைந்தின் வாழுமிடம்
வைகுந்தம் பாற்கடன் மாநீ ரயோத்திவண் பூந்துவரை
வைகுந்த மன்பர் மனஞ்சீ ரரங்கம் வடமலையே. (௬௨)

வடமலை தென்மலை கச்சி குறுங்குடி மானிற்பது
வடமலை வேலை யரங்கங் குடந்தை வளருமிடம்
வடமலை கொங்கைத் திருவோ டிருப்புலவ குந்தங்கர
வடமலை யன்ப ருளநடை யாட்ட மறையந்தமே. (௬௩)

அந்தக ராசலம் வந்தா லுனைபழை யாதிருப்பார்
அந்தக ராசலங் காபுரி யார்க்கரங் காமறையின்

அந்தக ராசலக் கூத்துர வோயமுன் றூழ்சடங்கல்
அந்தக ராசலத் தேதஞ்ச நேமி யறுக்கக்கண்டே. (௬௪)

அறுகு தலைப்பெய் பனிபோன்ற தாதுகு வாய்ப்பிறங்கல்
அறுகு தலைப்பிள்ளை யாய்க்காளை யாய்க்கிழ மாகியையன்
அறுகு தலைச்செய்து வீழ்காய நாமென்னு மாரிருளை
அறுகு தலைக்கொள் பணியரங் காநின்க ளைசைத்தே. (௬௫)

ஆசுக விக்கு நிகரெனக் கில்லையென் றற்பனைப்பூ
ஆசுக விக்குவில் வேள்வடி வாவறி வாலகத்திப்
ஆசுக விக்கு வலயமன் றோவென் றரற்றிப்பிராந்து *
ஆசுக விக்கும் புலவீர் புகழ்மின் னரங்கனையே. (௬௬)

கனகவி மானமற் றீனர்க் குளார்கிலென் கால்பெற்றவா
கனகவி மானற் கருடப்புள் ளூர்தியைக் கான்மலர்சோ
கனகவி மானம் புவிமான் றடவரக் கண்வளருங்
கனகவி மானத் தரங்கனை நாச்சொல்லக் கற்றபின்னே. (௬௭)

கற்றின மாயவை காளையர் வான்கண்டு நீணினைவ
கற்றின மாயமு நீகன்று காளைய ராகிப்பல்ப
கற்றின மாயர் பரிவுறச் சேரி கலந்தமையுங்
கற்றின மாயவொண் ணூவரங் காவெங் கமலர்குமே. (௬௮)

கமலங் குவளை படவார் தனங்கணிக் கென்றுரைத்த
கமலங் குவளை முகங்காமி யுங்கரை வீர்புனற்கா
கமலங் குவளை விளையா டரங்கன்விண் சார்றக்கனல்
கமலங் குவளையுண் டான்றெண்ட ராயுய்ம்மின் காமமற்றே. (௬௯)

காமனத் தால்விழ் வூதியக் காவைக் கவரரங்கன்
காமனந் தாவென்று நைவார்க் கமுதன்சென் னெஞ்சார்ச்சிரங்
காமனத் தானளக் குங்கடற் பார்கலம் போன்றதுமீ
காமனத் தாமரை யோன்கங்கை பாய்மரங் கான்மலரே. (௭௰)

மலருந்தி மேல்விழ மெய்நெரித் தான்வைய மேழுந்துஞ்சா
மலருந்தி ஞானரங் கன்குற ளாய்மண் ணளந்தவர்நாண்
மலருந்தி வாக்கநிர் வண்குடை யாய்முடி பாமணியாய்
மலருந்தி யாய்த்திருத் தாள்விர லாழி மணியொத்ததே. (௭௧)

மணிவாசற் றூங்க வொருகுடைக் கீழ்வையங் காத்துச்சிந்தா
மணிவா சகவென்ன வாழ்ந்திருப் போர்பின்னை மாதிருக்கு
மணிவாச மார்பரங் காகேச வாவென்று வாழ்த்தித்திரு
மணிவாச கங்கொண் டணிவா ரடியை வணங்கினரே. (௭௨)

வணங்கரி யானரங் கன்னடி யார்தொழ வாளரவு
வணங்கரி யாடற் பரிதேர் நடத்தெந்தை வானவர்க்கும்
வணங்கரி யானன்றிக் காப்பாரில் லாமைவிண் மண்ணறியும்
வணங்கரி யானவர் வாணன்கண் டாகனன் மார்க்கண்டனே. (௭௩)

கண்டலங் காரள கங்கெண்டை மேகங் கவிரிதழ்சொல்.
கண்டலங் கார முலையிள நீரென்று கன்னியர்சீர்
கண்டலங் கார மருளேன் புனற்கயல் கொக்கென்றஞ்சக்
கண்டலங் கார மலரரங் கேசர்க்குக் காதலனே. (௭௪)

காதலை வாரிமண் வெண்கோட்டில் வைத்துண்டு கூட்டியரங்
காதலை வாகழற் குள்ளாக்கி னாய்காப் பெங்கெனவே
காதலை வார்குழை வைதே கியைநின் கருத்துருக்குங்
காதலை வானரர்த் தேடவிட் டாயிது கைதவமே. (௭௫)

தவராக வக்கணை யொன்றாற் கடற்றெய்வந் தானென்றிருந்
தவராகந் தீர்த்துத் தொழக்கண்ட நீதர்ப்பை மேற்கிடந்து
தவராகப் பாவித்தென் னேதொழு தாய்தண் ணரங்கத்துமா
தவராக வாகண் ணனேயெண் ணெணுவ தாரத்தனே. (௭௬)

தாரா கணமண் ணளந்தவர் நாளன்பர் சாத்துந்துழாய்த்
தாரா கணம்புயம் போலரங் காதல மேழுக்குமா
தாரா கணமங்கை யாயும்பர் தூவிய தண்மலர்வீழ்
தாரா கணமுநில் வாகாற்றிற் சூழ்வளந் தானொக்குமே. (௭௭)

தானந் தியாகந் தவங்கல்வி தீர்த்தந் தழலிலவி
தானந் தியாகந் தருமிழி பாயின தண்ணரங்கத்
தானந் தியாகப் பகன்மறைத் தான்பெயர் தந்திடும்வே
தானந் தியாகண் டலனறி யாப்பரந் தாமத்தையே. (௭௮)

தாமரை மாத்திரை மூப்பற்ற வானவர் தண்ணறுஞ்செந்
தாமரை மாத்திரை வந்தா டலைவரைத் தண்ணரங்க
தாமரை மாத்திரை போல்வளைந் தேர்றுத் தரும்பொருட்டால்
தாமரை மாத்திரைக் கேசங்கி னேசையிற் சாய்ந்தனரே. (௭௯)

சாகைக்குந் தத்துத் துகிறாக்கி மாதர் தமைநகைத்தாய்
சாகைக்குந் தத்துவங் கட்டுமெட் டாய்தண் புனலரங்கே
சாகைக்குந் தத்துப் புடையாழி யேந்த நமர்கள்வெப்யோர்
சாகைக்குந் தத்து தவிர்கைக்கும் போலுமுன் சங்கற்பமே. (௮௰)

சங்கத் தமரர் குழாத்தொடு மூழ்வினை தான்விலங்கச்
சங்கத் தமரன்ப ராயிருப் பீர்கட றுனவர்தே
சங்கத் தமரம் படவெய்த சார்ங்கத் தனுவரங்கன்
சங்கத் தமரன் சரணே சரணென்று தாழ்ந்திருமே. (௮௧)

இருந்தே னுகமுட லன்வளை நோக்கி யிருப்பதுபோல்
இருந்தே னுகந்துனை வைகுந்த நோக்கி யெதிர்பொருங்கேன்
இருந்தே னுகனும் படவதைத் தாய்வெண்ணெ யாமத்தொளித்து *
இருந்தே னுகாரங் காகானு நாளினி யென்றருளே. (௮௨)

அரும்பா கவதரிக் கும்பெய ராய்புள் ளரசினுக்கோர்
அரும்பா கவதரந் துப்பனை யாயரங் காவெனவுண்

அரும்பா கவதர் பதநீர்த்தங் கொள்ளா தடிகள்கொப்புள்
அரும்பா கவதர் தொலைப்பார்கல் லார்கங்கை யாடுதற்கே. (௮௩)

ஆடுமுன் னீர்முதற் றீர்த்தத்தி னுலரு மாதவத்தால்
ஆடுமுன் னீர்மறை வேள்வியி னலண்ட ராயுடன்மாறு *
ஆடுமுன் னீரது மாயையி னுமென் றரங்கனைக்கொண்டு *
ஆடுமுன் னீர்செய்த பாவமும் போய்முத்த ராம்வண்ணமே. (௮௪)

வண்ணங் கலிவஞ்சி வெண்பா வகவல் வகைதொடுத்தோர்
வண்ணங் கலிகெட வேண்டுமென் றேமக்கண் மாட்டிலையேன்
வண்ணங் கலிகடல் போல்வா னரங்கன் வருளச்செல்வன்
வண்ணங் கலியன் புகழ்தா னெனக்கென்று மாநிதியே. (௮௫)

மாறு கவரு நிருதன்புன் மாயையின் மங்கையென்று
மாறு கவரு மவலியைமுன் னீங்கினன் மாயனென்பார்
மாறு கவரும் பலர்சோலை சூழு மதிலரங்கா
மாறு கவரு மமுதே யதுவுநின் மாயமன்றே. (௮௬)

மாயா தவர்தலை வாவரங் காவட மாமதுரை
மாயா தவரண்டர் வந்தடைந் தான்மழு வாளிபிர
மாயா தவர்செய்வர் முந்நூல்செந் நூல்கொண்ட வண்ணமொப்ப
மாயா தவரந் தனைக்குடல் கோத்தநூன் மாணகமே. (௮௭)

நகமுண் டகந்தரித் தார்கருண் மாயர்க்கு ஞாலமுந்நீர்
நகமுண் டகமகிழ்ந் தார்க்கடி யேமென்னி னற்கதியா
நகமுண் டகம்பர னென்று தரங்கனை நாடிலைய
நகமுண் டகமலர் தான்குவி யாது நடுக்குளத்தே. (௮௮)

குளப்படி செய்யடி சிற்கொத்த தோகொள்ளப் பற்றியதோ
குளப்படி யிற்றிங்கள் சேரரங் காசோல மாயவன்றன்
குளப்படி காட்டும் பிறைமறுப் போலொரு கோட்டிருந்து
குளப்படி யின்னகத் துட்பரல் போன்ற குவலயமே. (௮௯)

குவலயஞ் சூழ்கடல் காயா மரகதங் கொண்டனெய்தல்
குவலயங் கண்டன்பர் நையரென் றுற்சொற்ற வாணர்குவா
குவலய் கேமிதொட் டாயரங் காகொடும் பல்பிறப்பா
குவலயங் கற்றனைக் காணிலென் னுங்கொல் குறிப்பவர்க்கே. (௯௰)

குறியானைச் செங்க ணெடியானை வானவர் கோவைச்சங்கக்
குறியானை வித்த திருவரங் கேசனைக் கூவின்று
குறியானை காத்தவ னைப்பாடி னேன்கொடி கூப்பிடினுங்
குறியானை யப்பயர் போற்கொடி யேன்சொலுங் கொள்வனென்றே. ()

வனத்திற் சிலம்பி விடுநூலுட் பட்டு மசகமெய்த்த
வனத்திற் சிலம்பின போர்பிணி வாய்ப்பட்டென் வாய்ப்புலம்பின்
வனத்திற் சிலம்பின் குரலன்னம் வாழு மரங்கனிப்பு
வனத்திற் சிலம்பினின் றுன்கேட்கு மோதுய்ப்பர் வாழ்த்தைவிட்டே. ()

விடத்தேனை மன்னும் வனப்பாழ்ங் கிணற்றுள்வெம் பாம்புமற்றும்
விடத்தேனை வாய்வண்டு தேன்வேட்டல் போல்விசித் துக்கொடுபோய்
விடத்தேனை யிவ்வெங்கட் கூற்றையென் றுந்தெண் ணும்வேட்கையெல்
லாம், விடத்தேனை யூரரங் கன்றிருத் தாளில் விழுநெஞ்சமே. (௯௩)

விழுங்கூன் றசைச்சுவர் நீர்மலங் கோழைவெம் பித்தொடுங்க
விழுங்கூ னரம்புறி யென்பேணி தோற்சட்டை வீழ்ந்துநொந்த
விழுங்கூந்த லாரழப் பாடையிற் போய்ச்சுடும் வெய்யசெந்தீ
விழுங்கூன நோய்க்குடில் வேண்டே னரங்க விமானத்தனே. (௯௪)

மானத் துவண்ட லுழவோ ரெழுத்தின் வடிவுற்றசீர்
மானத் துவண்ட வினையாள ராயினு மால்வளர்வி
மானத் துவண்டல மாமரங் கம்வழி யாவரினு
மானத் துவண்டமர் தாரண்ட ராம்பதம் வாய்க்குமங்கே. (௯௫)

அங்காக்கைக் கேமங்கைக் கிந்தா னரங்க னவனிக்குவாய்
அங்காக்கைக் கேபசித் தாளிற்க வேமுந்தி யாக்கித்துயர்
அங்காக்கைக் கேசிலர் வேறே தொழுவ ரருந்திரவிய்
அங்காக்கைக் கேதனத் தாடரு மோதிரு வன்றியிலே. (௯௬)

அன்றே யடைய வுனக்கே யடிமையென் றுய்ந்துணர்ந்தார்
அன்றே யடையப் படுவா ருனையரங் காவனத்திய்
அன்றே யடையை யயில்வோரு மீதறி யாரறிஞர்
அன்றே யடையைம் புலனுறு நன்கில்லை யாங்கவர்க்கே. (௯௭)

ஆங்கார மாமின்னைத் தோய்மார் பரங்க னளையினையுண்டு *
ஆங்கார மானில முண்டாற்குத் தொண்டனிவ் வண்டத்தப்பால்
ஆங்கார மான்பகு திப்புறம் போயமு தாற்றிற்படிந்து *
ஆங்கார மானடி காண்பே னவன்ற னருள்சிந்தித்தே. (௯௮)

சிந்தா குலமுய்யக் குன்றெடுத் தாய்தென் னரங்கசுற்றுஞ்
சிந்தா குலகம் படைத்தளித் தாய்நிலஞ் சென்றிரந்த
சிந்தா குலவுசெல் வந்தந்தை தாய்குரு தெய்வமுநீ
சிந்தா குலமடைந் தேனடி யேன்சென்மந் தீர்த்தருளே. (௯௯)

தீரத் தரங்கப் பவநோய் துடைத்தென்னைத் தேவரொடுந்
தீரத் தரங்கப் பணிகாப்ப வைத்த செயலென்பதோர்
தீரத் தரங்க வபயமென் றூர்க்குந் திரைப்பொன்னிசூழ்
தீரத் தரங்கன் சிலம்பார்ந்த செய்ய திருவடியே. (௱)

பணவா ளரவி னரங்கேசர் தாளிற் பருதிவளை
யணிவாளஞ் சார்ங்கங் கதைதோளிற் சாத்தின னீணிலமேற்
குணவாள ராம்பட்டர்க் கேழேழ் பிறப்புங் குடியடியான்
மணவாள தாசன் யமகவந் தாதி வனைந்தனனே. (௱௧)

அழகிய மணவாளதாஸர் திருவடிகளே சரணம்.

திருவரங்கத்தந்தாதி முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

அழகிய மணவாளதாஸர்

என்கிற

திவ்யகவி. பிள்ளைப்பெருமாளையங்கார்

வெண்பாவினால் அருளிச்செய்த

திருவேங்கடமாலை

மூலபாடம்.

நான்முகம்.

திண்பார் புகழுந் திருவேங் கடமாலை
வெண்பா வாறாறும் விளம்புதற்குக் - கண்பாராய்
நாராய ணாவடியே னுடைந் தமிழ்வேத
பாராய ணாசடகோ பா. (க)

மூலமே யென்றகரி முன்வந் திடர்தொலைத்து
நீலமே கம்போல நின்றானைப் - பாலாய
வேலைநடு விற்றுயிலும் வித்தகனை வேங்கடத்து
மாலையன்றிப் பாடாதென் வாய். (உ)

ஆழ்வார்கள் செந்தமிழை யாதரித்த வேங்கடமென்
றூழ்வான புன்சொல்லுந் தாங்குமா - வேழ்பாரும்
வெல்லுங் கதிர்மணியும் வெம்பரலுஞ் செஞ்சாந்தும்
புல்லும் பொறுத்தமையே போல். (ங)

நூல்.

பொன்னு மணியும் பொலிந்தோங்கிப் பார்மகட்கு
மின்னு மணிமுடியாம் வேங்கடமே - மன்னும்
பரமபத நாட்டினன் பையரவின் சூட்டிற்
சிரமபத நாட்டினன் சேர்பு. (க)

சோதிமதி வந்துதவழ் சோலைமலை யோடிரண்டாய்
மேதினியாள் கொங்கைநிகர் வேங்கடமே - போதி
லிருப்பாற் கடலா ளிபமூர்ந்தார்க் கெட்டாத்
திருப்பாற் கடலான் சிலம்பு. (உ)

மாலைக்கோ லித்திரியும் வையகத்தோர் தம்பிறவி
வேலைக்கோர் வங்கமாம் வேங்கடமே - சோலைத்
தருமா தனைநட்டான் றண்முல்லை யாயர்
தருமா தனைநட்டான் சார்பு. (ங)

நாலு திசைமுகமு நண்ணுதலா லொண்கமலை
மேலுறலால் வேதாவாம் வேங்கடமே - சாலுமறையு
மண்மயக்கந் தேற்றுவித்தான் மாற்றுதல்போ லாரியரு
லுண்மயக்கந் தேற்றுவித்தா னூர். (௪)

பாணிபிறை கொன்றை பணிசூடி மானேந்தி
வேணியரனைப்பொருவும் வேங்கடமே - யாணிநிறப்
பீதாம் பரனார் பிரமயா பூண்டங்கண்
மீதாம் பரனார் விருப்பு. (௫)

மாலாய்ச் சசிதழுவி வச்சிரமேந் திப்புகர்மா
மேலாய்ப் புரந்தரனும் வேங்கடமே - நாலாய்க்
கிளர்வாகு மந்தரத்தான் கேட்டமரர் வேட்டுத்
தளர்வாகு மந்தரத்தான் சார்பு. (௬)

வள்ளிபுணர்ந் தாறுமுக மன்னிமயின் மேற்கொளலால்
வெள்ளிமலைமேல் வேள்போலும் வேங்கடமே - யுள்ளினைத்
தங்கமலப் பார்வையான் றன்னடியார் மேல்வைகுஞ்
செங்கமலப் பார்வையான் சேர்பு. (௭)

புள்ளரவ நீரரவம் போர்மா வரவமரு
வெள்ளரவ வெற்பாகும் வேங்கடமே - யொள்ளரிய
மாகனகம் பத்தினார் வாய்கண்கை யுந்திபதங்
கோகனகம் பத்தினார் குன்று. (௮)

துப்பசெம்பொற் கோயிற் சுடரெறிப்பக் கண்முகிழ்த்து
வெய்யவன்றேர் மாவிடறும் வேங்கடமே - யையிருநூ
றுணமுகப் பாம்பணையா ரானிரைப்பி னூதிவருங்
கானமுகப் பாம்பணையார் காப்பு. (௯)

மாண்டுபிறக் குந்துயர்போய் வைகுந்தம் புக்கவரு
மீண்டுதொழக் காதலிக்கும் வேங்கடமே - பாண்டுமக
னேறிரதப் பாகனா ரேத்துமடி யார்நாவி
னூறிரதப் பாகனா ரூர். (௰)

கோவியொரு நான்கு குலமறையு நாற்றிசையும்
வேலியென நின்றேத்தும் வேங்கடமே - வாலிதனை
நண்பாவை யாதரித்தான் ஞானமுத லாழ்வார்கள்
வெண்பாவை யாதரித்தான் வெற்பு. (௰௧)

தெள்ளியதோர் வீடருளுஞ் சீர்கேட்டுப் பொன்மலையும்
வெள்ளிமலை யும்பணியும் வேங்கடமே - புள்ளின்
கொடிவா கனத்தான் குளிர்ந்திருண்ட காரின்
வடிவா கனத்தான் வரை. (௰௨)

எப்பூ தலமுமிஞ் ஞாரஞ்சித் திசைநோக்கி
மெய்ப்பூ சனைபுரியும் வேங்கடமே - கொப்பூ
ழிலகுமுண்ட கந்தரத்தா னின்றளிக்கு மீரே
ழுலகுமுண்ட கந்தரத்தா னூர். (௰௩)

நோவினைய நோயினையு நோய்செய் வினையினையும்
வீவினையுந் தீர்த்தருளும் வேங்கடமே - மூவினைசெய்
மூவடிவாய்ப் பச்சென்றான் முன்னா ளகலிகைக்குச்
சேவடிவாய்ப் பச்சென்றான் சேர்பு. (௰௪)

பித்துமல மைமூடம் பேய்குருடு கூன்செவிடு
மெய்த்துயர்நோய் தீர்த்தருளும் வேங்கடமே - பத்தருக்கு
வந்ததுக்கங் காப்பான் மலருந் தியினுலகந்
தந்ததுக்கங் காப்பான் றலம். (௰௫)

வாடப் பசித்த வரியுழுவை வாலாட்டி
மேடத்தைப் பார்த்துறுக்கும் வேங்கடமே - கூடத்துக்
கம்பவள மாவென்றான் காசினிக்கும் வெண்ணெய்க்குஞ்
செம்பவள மாவென்றான் சேர்பு. (௰௬)

நாவிவரும் வானரங்க டண்குவட்டிற் கற்கடக
மேவிவரக் கண்டோமே வேங்கடமே - காவிரிசூழ்
பொற்றிருவ ரங்கத்தான் போதன் சிவனென்னு
மற்றிருவ ரங்கத்தான் வாழ்வு. (௰௭)

ஒண்சிந் தூரத்தை வெறுத்தூடும் பிடிவேழம்
விண்சிங்கங் கண்டணைக்கும் வேங்கடமே - யெண்சிந்தைக்
கோரா விருந்தா னொருநாள் விதுரனுக்கு
வாரா விருந்தான் வரை. (௰௮)

மாதுமடக் கன்னிகழை வந்தணுகிக் கம்பத்தின்
மீதாடிப் பாரொக்கும் வேங்கடமே - பூதகுழற்
பாலன்பா லாக்குவித்தான் பஞ்சவர்க்காய் நூற்றுவரைக்
காலன்பா லாக்குவித்தான் காப்பு. (௰௯)

மன்னு குடிக்குறவர் வானூர் துலாத்திடையே
மின்னு மணியிருக்கும் வேங்கடமே - யென்னு
ளரவிந்தப் போதகத்தா னன்பா லழைத்த
கரவிந்தப் போதகத்தான் காப்பு. (௨௰)

கொல்லைக் குறவர் குளிர்மதிமா னைக்ககன
வில்லைக் குனித்தெய்யும் வேங்கடமே - கல்லை
யரிவைவடி வாக்கினா னன்னமாய் வேத
விரிவைவடி வாக்கினான் வெற்பு. (௨௧)

திருவேங்கடமாலை.

தேனேறித் தேன்வைக்குந் திண்கழைமேல் விண்மகர
மீனேறி வேள்கொடியாம் வேங்கடமே - வானேறித்
தீமுகனு கத்திருப்பார் சேவடிக்கா ளானவனைக்
காமுகனு கத்திருப்பார் காப்பு. (உ௨)

ஒண்கொம்பிற் றேனிறா லூர்பிறைக்கோட் டாலுடைந்து
விண்கும்ப வாய்நிறைக்கும் வேங்கடமே - வண்கும்ப
கம்பத்தா னைக்கடுத்தார் காரரக்கர் போர்மானக்
கம்பத்தா னைக்கடுத்தார் காப்பு. (உ௩)

கூனலிள வெண்குருகு கோனேரி யில்விசும்பூர்
மீனநிழ லைக்கொத்தும் வேங்கடமே - கானகத்துப்
பொன்னு ருழையெய்தார் பூங்கழலே தஞ்சமென
வுன்னு ருழையெய்தா ரூர். (உ௪)

மன்மூலந் தாவென்று மந்திகடு வற்குரைப்ப
விண்மூலங் கேட்டேங்கும் வேங்கடமே - யொண்மூல
வேதத் திருக்குழையார் வெய்யோ னிரண்டனைய
சீதத் திருக்குழையார் சேர்பு. (உ௫)

நூலவிட்ட பொன்னூச னன்னுதலா ருந்துதொறு
மேலவிட்டந் தொட்டிழியும் வேங்கடமே - யாலமிட்ட
பொற்புக் களங்கறுத்தார் போர்சரிய வாணன்றோள்
வெற்புக் களங்கறுத்தார் வீடு. (உ௬)

பானிறங்கொ டெங்கினிளம் பாளைவிரி யச்சுளையின்
மீனினங்கொக் கென்றொளிக்கும் வேங்கடமே - வானிமிர்ந்த
வெள்ளத்துக் கப்பாலான் மெய்ப்பரம யோகியர்த
முள்ளத்துக் கப்பாலா னூர். (உ௭)

கொம்பணியுந் தேமாங் குயில்கருடன் போற்கூவ
வெம்பணிகள் புற்றடையும் வேங்கடமே - வம்பணியும்
விண்ணணினைந்து காப்பார் மிசைவைத்தார் பத்தரைத்த
முண்ணணினைந்து காப்பா ருவப்பு. (உ௮)

தெங்கிளநீர் வீழச் சிதறுமணி யைக்கரிகள்
வெங்கனலென் றஞ்சிப்போம் வேங்கடமே - பைங்கழையின்
மாண்டாரைப் பண்டழைத்தார் மாமறையோன் பாற்றோன்றி
மாண்டாரைப் பண்டழைத்தார் வாழ்வு. (உ௯)

அங்கயலின் மேக மதிரப் பெரும்பாந்தள்
வெங்கயமென் றங்காக்கும் வேங்கடமே - பங்கயனோ
டம்புவனங் கடந்தா ரம்புயத்து மங்கையொடு
வெம்புவனங் கடந்தார் வெற்பு. (௩௰)

திங்களிறு மார்பலவத் தீம்பாற் சுவளமென்று
வெங்களிறு கைநீட்டும் வேங்கடமே - பொங்குமரி
லார்த்த வலம்புரியா ராட்பட்டார் செய்தபிழை
பார்த்த வலம்புரியார் பற்று. (௧௧)

அம்புலியில் வாழ்மா னதிருங் குரற்பகுவாய்
வெம்புலியைக் கண்டேங்கும் வேங்கடமே - நம்புமெனை
வீங்கூத்தைக் கண்டிருப்பார் விண்ணோர் நரர்பிறந்து
சாங்கூத்தைக் கண்டிருப்பார் சார்பு. (௧௨)

குன்றால் வெடித்த கழைமுத்தங் கார்தொளைத்து
விண்றலி யோடுதிரும் வேங்கடமே - யெண்ணார்
கலங்கவரு மஞ்சனையார் கான்முளையை யூர்ந்தார்
சலங்கவரு மஞ்சனையார் சார்பு. (௧௩)

செல்லுக்கு மேற்செல்லுந் திண்ணியவேய் வாசவனார்
வில்லுக்கு வாளியாம் வேங்கடமே - யெல்லுக்கு
ளந்தகா ரம்படைத்தா ராழ்வா யப்பிறைல்
வெந்தகா ரம்படைத்தார் வெற்பு. (௧௪)

பொன்கமழுங் கற்பகத்தின் பூங்கா வணைந்தாக்கு
மென்கமுகங் காலாகும் வேங்கடமே - நன்கமரு
மூரத் திகிரியா ரூதுந் திகிரியார்
வீரத் திகிரியார் வெற்பு. (௧௫)

தண்ணிலைக்கன் மூங்கிற் றலைதொடுத்த தேனிறால்
விண்ணிலைக்கண் ணாடியாம் வேங்கடமே - யுண்ணிலைக்குஞ்
சோதி வணங்கரியார் தூயசன காதிக்கு
மோதி வணங்கரியா ரூர். (௧௬)

தண்கமுகின் பாளை தடங்கதிரின் செல்வனுக்கு
வெண்கவரி போலசையும் வேங்கடமே - யொண்கடல்சூழ்
வண்டுவளை நாட்டினன் மந்தாக வாரிதியுட்
பண்டுவளை நாட்டினன் பற்று. (௧௭)

அங்கதிருங் கான்யாற் றடர்திவலை யானனைந்து
வெங்கதிருந் தண்கதிராம் வேங்கடமே - செங்கதிர்வேற்
சேந்தனைத் தமைந்தான் றிருத்தாதை விற்கிளையான்
பூந்தனத் தமைந்தான் பொருப்பு. (௧௮)

சேணுலவு திங்களெனுஞ் சித்தசவேள் வெண்குடைக்கு
வேணுவொரு காம்பாகும் வேங்கடமே - கோணுமனந்
தென்னையா ளாகத்தா னின்னருள்செய் தான்கமல
மின்னையா ளாகத்தான் வெற்பு. (௧௯)

தேவருடை யைந்தருவின் செந்தே னிழுக்கிழிய
மீவருடை பாய்கின்ற வேங்கடமே - மூவடிமண்
போயிரந்தா ரத்தார் புனையு மொருபதினா
றாயிரந்தா ரத்தா ரகம். (௪௰)

வன்குறிஞ்சி மாதர்பால் வானோர் மருந்திற்கு
மென்குறிஞ்சித் தேன்மாறும் வேங்கடமே - நன்குறிஞ்சிப்
பேய்த்தனஞ் சுவைத்தார் பிறர்க்கமுதீந் தீசனுக்கு
வாய்த்தனஞ் சுவைத்தார் வரை. (௪௧)

மாவுகவின் மந்திநுகர் மாங்கனிக்குக் கற்பகத்தின்
மேவுகவி கைநீட்டும் வேங்கடமே - தாவுகடல்
வேகவிலங் கைக்கொண்டார் வீடணனை வைத்தொழிந்தார்
சாகவிலங் கைக்கொண்டார் சார்பு. (௪௨)

வெள்ளியகன் மீதே விடர்முளைத்த செங்காந்தள்
வெள்ளியகல் விளக்காம் வேங்கடமே - வெள்ளியெனும்
வேதியனோட் டங்கெடுத்தார் மேதினியைப் பாதலமென்
றோதியனோட் டங்கெடுத்தா ரூர். (௪௩)

அல்லிமலர்க் காந்தளின்மே லாடுஞ் சுரும்பினங்கண்
மெல்லியர்கள் கைக்கழங்காம் வேங்கடமே - மல்லினைப்
பண்டறைந்த வன்புடையார் பார்த்தனுக்குத் தத்துவநூல்
விண்டறைந்த வன்புடையார் வெற்பு. (௪௪)

காந்த ளிரவலர்போற் கையேற்பக் கொன்றைகொடை
வேந்தனெனப் பொன்சொரியும் வேங்கடமே - பூந்துளவின்
கான்மடங்கா மார்வத்தார் காண விரும்பினர்மே
னோன்மடங்கா மார்வத்தார் நாடு. (௪௫)

நாகத்தின் மேற்குறவர் நன்கெறிந்த மாணிக்க
மேகத்தின் மின்புரையும் வேங்கடமே - பாகத்தின்
மாத்தாண்ட மண்டலத்தார் வாயுண் டுமிழ்ந்தளந்து
காத்தாண்ட மண்டலத்தார் காப்பு. (௪௬)

செம்பதும ராகச் சிலைசூழ் பெரும்பாந்தள்
வெம்பரிதி யூர்கோளாம் வேங்கடமே - யும்பருல
கோதத்தி னப்புறத்தா னோரா லிலைதுயின்றான்
வேதத்தி னப்புறத்தான் வெற்பு. (௪௭)

கோலமணிப் பாறையிற்பாய் கோடரங்கள் செங்கதிரோன்
மேலனுமன் பாய்ந்தனைய வேங்கடமே - நாலுமறை
யாய்ந்தபர தத்துவந்தா னானான் குடமாடல்
வாய்ந்தபர தத்துவந்தான் வாழ்வு. (௪௮)

கொம்பினிருங் காங்கமிர் குஞ்சரக்கை யம்புலிமேல்
வெம்பியெழுங் கோளரவாம் வேங்கடமே - தும்பிபல
போர்காது மீர்ந்தார் புனையரக்கி மூக்கினொடும்
வார்காது மீர்ந்தார் வரை. (௪௯

வண்மைதிகழ் வெண்பளிங்கு வட்டத்திற் கண்டெயின்மான்
விண்மதியின் மானேய்க்கும் வேங்கடமே - யொண்மதியா
னாலைத்தா மோதரனார் கோக்கைவதி யார்தளவ
மாலைத்தா மோதரனார் வாழ்வு. (௫௰

சிலேடைகள்.

காதலிற்றுச் சார்ந்தவர்க்குங் காமியத்தைச் சார்ந்தவர்க்கும்
வேதனைக்கூற் றைத்தவிர்க்கும் வேங்கடமே - போதகத்தை
மோதி மருப்பொசித்தார் முன்பதினா றாயிரவ
ரோதி மருப்பொசித்தா ரூர். (௫௧)

கேள்வித் துறவோருங் கேடரவில் வாழ்வோரும்
வேள்விக் கினமாற்றும் வேங்கடமே - மூன்வீத்து
மூன்பா ரதமுடித்தார் மொய்வேந்தர் வந்தவிய
வன்பா ரதமுடித்தார் வாழ்வு. (௫௨)

பொய்யாம் வினையினைப் போல்வாரு மன்பருஞ்செய்
மெய்யாம் வழுத்தேயும் வேங்கடமே - செய்யா
டனத்துவசப் பொற்புள்ளார் தானவரை மோதுஞ்
சினத்துவசப் பொற்புள்ளார் சேர்பு. (௫௩)

கோடலிலா வுள்ளத்துக் கோதி லடியவரும்
வேடருமங் கைவளைவெல் வேங்கடமே - மூடர்
கனமா மனைக்கொன்றார் கன்கஞ்ச னென்னுஞ்
சினமா மனைக்கொன்றார் சேர்பு. (௫௪)

மொய்வதன மங்கையர்கண் முன்கையும் யோகியர்கண்
மெய்வயது மஞ்சுகமார் வேங்கடமே - பெய்வளையார்
பாற்றிருப்பா தஞ்சிவந்தார் பற்றினார் புன்பிறப்பை
மாற்றிருப்பா தஞ்சிவந்தார் வாழ்வு. (௫௫)

இல்லக் குறத்தியரும் யாக்கைநிலை வேட்டவரு
மெல்லக் கிழங்கெடுக்கும் வேங்கடமே - நல்ல
புதுப்பூவை வண்ணத்தான் போர்முகத்துச் செவ்வாய்
மதுப்பூவை வண்ணத்தான் வாழ்வு. (௫௬)

தேனியலுங் கூந்தலார் செங்கரமு மாதவத்தோர்
மேனியுமை யம்பொழியும் வேங்கடமே - ஞானியர்க
டாங்குறியெட் டக்கரத்தார் தாளூரன்மேல் வைத்துவெண்ணெய
தாங்குறியெட் டக்கரத்தார் சேர்பு. (௫௭)

காணையிலார் சொற்கேட்ட கந்திருவ ருந்தெவரும்
வீணையிரா கத்தைவிடும் வேங்கடமே - கோணை
யிருங்குண்டை யோட்டினு னேற்பொழித்தான் கனி
மருங்குண்டை யோட்டினன் வாழ்வு. (௫௮)

முந்நூன் மறையவர்நா ழூதரம்பை மாரினடு
மெய்ந்நூ னலங்கவரும் வேங்கடமே - பொய்ந்நூலா
லச்சமயக் கத்திரு ராதரிக்கத் தெய்வங்கள்
வைச்சமயக் கத்தினர் வாழ்வு. (௫௯)

ஓதுமறை யோர்புறமு முன்னுங் கலையினரு
மேன்தயக லாவிருக்கும் வேங்கடமே - கோதைகுழல்
சுற்றுத தாரணியார் தூயதிருத் தாளுன்றப்
பற்றுத தாரணியார் பற்று. (௬௰)

நன்முலைபோல் வெண்ணகையார் நாயகர்மேல் வைத்தநெஞ்சு
மென்முலையுங் கற்புரஞ்சேர் வேங்கடமே - முன்மலைந்து
தோற்றமா ரீசனுர் தோற்றமா யம்புரியச்
சீற்றமா ரீசனுர் சேர்பு. (௬௧)

கூடுறுங் கிளிமொழியார் கொங்கையென்றுங் கண்ணென்றும்
வீறு மருப்பிணைசேர் வேங்கடமே - நாறுந்
துளவமலர்க் கண்ணியார் தொண்டாய்த் தமக்கன்
புளவமலர்க் கண்ணியா ரூர். (௬௨)

மாதரம்பொன் மேனி வடிவு மவர்குரங்கு
மீதரம்பை யைப்பழிக்கும் வேங்கடமே - பூதமைந்தின்
பம்பரமா காயத்தார் பாடினல் வீடருளு
மம்பரமா காயத்தார் நாடு. (௬௩)

கோன்கரவு கற்றவிழிக் கோதையர்கள் பொற்றுளும்
வேள்கரமு மம்பஞ்சார் வேங்கடமே - நீள்கரனுர்
தூடணனுர் முத்தலையார் துஞ்சவெய்து துஞ்சாதைக்
கூடணனுர் முத்தலையார் குன்று. (௬௪)

கோங்கைக்கோ டேறிக் குலுக்குமரி யுங்கரியும்
வேங்கைக்கோ டாதரிக்கும் வேங்கடமே - பூங்கைக்குண்
மெய்த்தவளச் சங்கெடுத்தார் மேகலைவிட் டங்கைதலை
வைத்தவளச் சங்கெடுத்தார் வாழ்வு. (௬௫)

மாவிற் குயிலு மயிலு மொளிசெய்ய
மேவிப் புயறவழும் வேங்கடமே - யூவிக்கு
ளானவரு டந்தடுத்தா ரானிரை[illegible] குன்றேந்தி
வானவரு டந்தடுத்தார் வா[illegible] (௬௬)

காரோ டருவி சுனைகமுழுத் தூர்ந்தன்னி
மீனோ வெனக்கொழிக்கும் வேங்கடமே - வானோர்கண்
மேகனைய னங்கொண்டார் வேணியரன் காண்பரியார்
காகனைய னங்கொண்டார் காப்பு. (௬௭)

கண்டவுடைந்த வானவருங் காந்தட் குலமலரும்
விண்டவிழ்ந்து நிற்கின்ற வேங்கடமே - தொண்டருக்கு
வைகுந்த நாட்டான் மருவுருவ மீந்துவைக்கும்
வைகுந்த நாட்டான் வரை. (௬௮)

வாழும் புலியினொடு வானூர் தினகரனும்
வேழங்க ளும்வலஞ்செய் வேங்கடமே - யூழின்கட்
சற்றா யினுமினியாஞ் சாரா வகையருளு
நற்றா யினுமினியா னாடு. (௬௯)

தாட்கமலப் பூஞ்சுனைக்குஞ் சாயகங்கள் கொய்துதிரி
வேட்கும் வடிவில்லா வேங்கடமே - வாட்கலிய
னாவியப்பாம் பாட்டினார் நச்சுமடு வைக்கலக்கித்
தாவியப்பாம் பாட்டினார் சார்பு. (௭௦)

ஆயுந் துறவறத்தை யண்டினமுந் தண்டினரும்
வேயுங் கிளைவிட்ட வேங்கடமே - தோயுந்
தயிர்க்காத்தாங் கட்டுண்டார் தாரணியிற் றந்த
வுயிர்க்காத்தாங் கட்டுண்டா ரூர். (௭௧)

தொண்டொடுமெய் யன்புடையார் தூய்மனமுஞ் சந்தனமும்
விண்டொடுபொற் பாம்பணைசேர் வேங்கடமே - தண்டொடுவாள்
கோலமருங் கார்முகத்தார் கோடாழி யார்குழையின்
கோலமருங் கார்முகத்தார் குன்று. (௭௨)

இட்டுநெறி யோகியருங் கிள்ளைகளுந் தங்கூடு
விட்டுமறு கூடடையும் வேங்கடமே - யெட்டுமத
மாவென்று வந்தான் வரநாளை வாவின்று
போவென்று வந்தான் பொருப்பு. (௭௩)

மட்டுவளர் சாரலினு மாதவத்தோர் சிந்தையினும்
விட்டு மதிவிளங்கும் வேங்கடமே - கட்டுசடை
நீர்க்கங்கை யேற்றா னிரப்பொழிந்தா னின்குறளாய்ப்
பார்க்கங்கை யேற்றான் பதி. (௭௪)

புக்கவரு மாதவரும் பூமதுவுண் வண்டினமு
மெய்க்கவசம் பூண்டிருக்கும் வேங்கடமே - யொக்கவெனை
யன்பதினா லாண்டா ரிளமையொடுங் காலுறைந்த
வன்பதினா லாண்டார் வரை. (௭௫)

தக்கமறை யோர்நாவுந் தண்சார லின்புனலும்
மிக்க மனுவிளையும் வேங்கடமே - யக்கரவம்
பூண்டார்க்கு மாறுடைத்தார் பொங்கோத நீரடைத்து
மீண்டார்க்கு மாறுடைத்தார் வெற்பு. (எசு)

நீடு கொடிமுடியு நீதிநெறி வேதியர்கள்
வீடு மகமருவும் வேங்கடமே - கோடுங்
கருத்துளவ மாலையார் காணுமனின்ற
மருத்துளவ மாலையார் வாழ்வு. (எஎ)

சீதங்கொள் சாரலினுஞ் சீர்மறையோ ரில்லிடத்தும்
வேதங்க ளொல்வளரும் வேங்கடமே - போதன்
சிரித்துப் புரந்துடைத்தான் றேவரொடு மண்டம்
விரித்துப் புரந்துடைத்தான் வெற்பு. (எஅ)

நன்கோடு போலுமுலை நாரியருஞ் சண்பகத்தின்
மென்கோடுங் கற்பகஞ்சேர் வேங்கடமே - வன்கோடு
கூரிருவ ராகனுர் கோகனகை பூமியென்னு
மோரிருவ ராகனு ரூர். (எகூ)

கோடஞ்சுங் கோதையர்கள் கொங்கையினுங் குஞ்சரத்தும்
வேடன் சரந்துரக்கும் வேங்கடமே - சேடனெனு
மோர்பன் னகத்திடந்தா னுற்ற னிரணியனைக்
கூர்பன் னகத்திடந்தான் குன்று. (அ௰)

நாரியர்தங் கூந்தலினு நாலு மருவியினும்
வேரிகளுஞ் சார்தொழுகும் வேங்கடமே - பாரினுளா
ரற்ப சுவர்க்கத்தா ரறிவரியார் முன்மேய்த்த
நற்ப சுவர்க்கத்தார் நாடு. (அக)

மாதரார் கண்ணு மலைசார லுங்காமர்
வேதமார்க் கஞ்செறியும் வேங்கடமே - பாதமகம்
போதைப் படத்துவைத்தார் போர்வளைய மாற்றரசர்
வாதைப் படத்துவைத்தார் வாழ்வு. (அஉ)

எத்திக்குங் காம்பு மெயினருமா ரதினையே
வித்திக் கதிர்விளைக்கும் வேங்கடமே - இத்திக்குங்
காரிமா றன்பாவார் காதலித்தார் தம்பிறவி
வாரிமா றன்பாவார் வாழ்வு. (அங)

பாரோடு கான்யாறும் பல்களிறு கந்தவனம்
வேரோ டலைத்திரக்கும் வேங்கடமே - காரோதஞ்
சட்டகரு விற்படையார் தொண்டரைமீண் டேழுவகைப்
பட்டகரு விற்படையார் பற்று. (அச)

தண்காமர் வண்டினமு மால்வாய் மதகரியு
மென்கா மரமுழக்கும் வேங்கடமே - புன்காம
மேவார் கழலா ரெனநினைத்தி லென்றலைவை
பூவார் கழலார் பொருப்பு. (௮௫)

பாம்புங்குளிர்சந்தின் பக்கத்தி னிற்கின்ற
வேம்பு மருந்துவக்கும் வேங்கடமே - காம்புகர
மானவனை நன்குடையா ரானாய்த் தொழுதேத்து
மானவனை நன்குடையார் வாழ்வு. (௮௬)

சாரு மருவிதவழ் சாரலுஞ்செஞ் சந்தனத்தின்
வேரு மரவமுறு வேங்கடமே - நேரு
மதுகையிட வர்க்கறுத்தார் மாமறையோன் சாப
மதுகையிட வர்க்கறுத்தார் வாழ்வு. (௮௭)

மண்மட்டுத் தாழ்சுனையும் வட்டச் சிலாதலமும்
விண்மட்டுத் தாமரைசேர் வேங்கடமே - யெண்மட்டுப்
பாதமுன்னி னைந்தார் பரமபதஞ் சேர்கவென்று
போதமுன்னி னைந்தார் பொருப்பு. (௮௮)

போதா விருசுடரும் போதுதூர்க்கு மோதுதற்கும்
வேதாவி னான்முடியா வேங்கடமே - மாதாவின்
வீங்குதனத் துககினியான் விம்மியழா தாட்கொண்டான்
றூங்குதனத் துக்கினியான் சார்பு. (௮௯)

பேய்க்குமொரு பேய்போன்று பித்தாய்த் திரிவோர்க்கும்
வேய்க்குமணி முத்திவரும் வேங்கடமே - வாய்க்கமுதூர்
வண்மைப்பே ராயிரந்தான் மன்னினான் மாவலிபாற்
றண்மைப்பே ராயிரந்தான் சார்பு. (௯௰)

வாழ்க்கைமனை நீத்தவரும் வாளரியு மாதங்க
வேட்கை மறந்திகழும் வேங்கடமே - தோட்கைவிழ
மாகவந்த னைக்கழித்தார் வாழிலங்கைப் பாதகனா
லோகவந்த னைக்கழித்தா ரூர். (௯க)

கூட்டு தவத்தவருங் கோளரிக ளின்றுகையும்
வேட்டு வரம்பொழியும் வேங்கடமே - மோட்டுமதத்
தந்திக் கமலத்தார் தாம்பெறூஉம் வீடளித்தா
ருந்திக் கமலத்தா ரூர். (௯உ)

வஞ்ச மடித்திருப்பார் வாக்குங் கலைக்கோடும்
விஞ்ச மடித்திருக்கார் வேங்கடமே - கஞ்சப்
பிரமானந் தத்தான் பிரபஞ்ச மாய்த்த
பரமானந் தத்தான் பதி. (௯௩)

சேலஞ்சுங் கண்மடவார் தேங்குழலுங் கேகங்கிணமு
மேலஞ்சு வர்க்கமோர் வேங்கடமே - கோலஞ்சேர்
மாரிலலங் காரத்தார் மற்றும்பல் பூணணிந்த
காரிலலங் காரத்தார் காப்பு. (௯௪)

நொய்புமலர்ச் சோலைக் கொக்கும் பிணியாளர்
மெய்யும் வடுத்தவிரும் வேங்கடமே - நையுஞ்
சனனாக் தகனார் தலையிலிதோள் காய்ந்த
சினனாந் தகனார் சிலம்பு. (௯௫)

நேர்க்கவலை நோயினரு நீடுசிலை வேடுவரும்
வேர்க்கவலை மூலங்கல் வேங்கடமே - கார்க்கடன்மேற்
றூண்டுங்கா லத்திறப்பார் தம்மைவிழுங் கிக்கனிவாய்
மீண்டுங்கா லத்திறப்பார் வெற்பு. (௯௬)

தண்டா மரைச்சுனையிற் சாதகமும் வேடுவரும்
விண்டாரை நாடுகின்ற வேங்கடமே - தொண்டாக்கி
யேவத் தனக்குடையா ரென்னைமுன் றோளெடுத்த
கோவத் தனக்குடையார் குன்று. (௯௭)

வாழரிபுஞ் சந்தனந்தோய் மாருதமுந் தாக்குதலால்
வேழ மருப்புகுதும் வேங்கடமே - நீழலமர்
பஞ்சவடி காட்டினான் பாரளப்பான் போலெவர்க்குங்
கஞ்சவடி காட்டினான் காப்பு. (௯௮)

எவ்விடமு மாறுதோய்ந் தெல்லோரும் பல்பாம்பும்
வெவ்விடரி னீங்கியெழும் வேங்கடமே - தெவ்விடையே
முட்டவனா கத்தனையா னாதிமறை நன்மார்க்கம்
விட்டவனா கத்தனையான் வெற்பு. (௯௯)

பாடு மதுகரமும் பச்சைத் தழைக்குடிலின்
வேடு மணமருவும் வேங்கடமே - நீடு
மகராலை யங்கடந்தார் வாழ்வசுதே வர்க்கு
மகராலை யங்கடந்தார் வாழ்வு. (௱)

ஆதிதிரு வேங்கடமென் றாயிரம்பே ரானிடமென்
றோதிய வெண்பா வொருநூறுங் - கோதில்
குணவாள பட்டரிரு கோகனகத் தாள்சேர்
மணவாள தாசன்றன் வாக்கு. (௱௧)

அழகிய மணவாளதாஸர் திருவடிகளே சரணம்.

திருவேங்கடமாலை முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

அழகிய மணவாளதாஸர்

என்கிற

திவ்யகவி. பிள்ளைப்பெருமாளையங்கார்

கட்டளைக்கலித்துறையினால் அருளிச்செய்த

திருவேங்கடத்தந்தாதி

மூலபாடம்.

தனியன்.

இக்கரை யந்திரத் தட்டபட்ட தென்னை யிருவினையுள்
புக்கரை மாநொடி யுந்தரி யாதுழல் புன்பிறப்பாம்
எக்கரை நீக்கிப் படித்தானை யந்த விருசீரைசம்
கக்கரை சேர்க்கு மணவாள தாச னருங்கவியே.

காப்பு.

நல்லவந் தாதி திருவேங் கடவர்க்கு நான்விளம்பச்
சொல்லவந் தாதின் வழுப்பொருட் சோர்வறச் சொல்வித்தருள்
பல்லவந் தாதிசை வண்டார் குருகைப் பரசமயம்
வெல்லவந் தாதி மறைதமி ழாற்செய்த வித்தகனே.

நூல்.

திருவேங் கடத்து நிலைபெற்று நின்றன சிற்றிலையால்
தருவேங் கடத்துத் தனிமே னடந்தன தாழ்பிறப்பின்
உருவேங் கடத்துக் குளத்தே யிருந்தன வுற்றழைக்க
வருவேங் கடத்தும்பி யஞ்சலென் றோடின மால்கழலே. (க)

மாலை மதிக்குஞ்சி யீசனும் போதனும் வாசவனும்
நூலை மதிக்கு முனிவருந் தேவரு நோக்கியந்தி
காலை மதிக்குள்வைத் தேத்துந் திருமலை கைம்மலையால்
வேலை மதிக்கும் பெருமா னுறைதிரு வேங்கடமே. (உ)

வேங்கட மாலை யவியா மதிவிளக் கேற்றியங்கம்
ஆங்கட மாலைய மாக்கிவைத் தோமவன் சேவடிக்கே
ஈங்கட மாலைக் கவிபுனைந் தோமினிச் சிறியதே
யாங்கட மாலை யிராகத்து மேறி யிருக்குமதே. (ங)

இருக்கா ரணஞ்சொல்லு மெய்ப்பொரு ளின்பமு மெய்ப்பொருட்கும்
கருக்கா ரணமுநற் றாயுநற் றந்தையுங் கஞ்சச்செல்வப்
பெருக்கா ரணங்கின் றலைவனு மாதிப் பெருந்தெய்வமும்
மருக்கா ரணவும் பொழில்வட வேங்கட மாயவனே. (௪)

மாயவன் கண்ணன் மணிவண்ணன் கேசவன் மண்ணும்விண்ணும்
தாயவன் கண்ணன் கமலமொப் பான்சரத் தாலிலங்கைத்
தீயவன் கண்ணரன் சிரமறுத் தான்றிரு வேங்கடத்துத்
தூயவன் கண்ணன் புடையார்க்கு வைகுந்தந் தூரமன்றே. (௫)

தூர விரும்புண் டரிக்குமிக் காயத்தைச் சூழ்பிணிகாள்
நேர விரும்புண் டரர்க்கருள் வானெடு வேங்கடத்தான்
ஈர விரும்புண்ட ரீகப்பொற் பாதங்க ளென்னுயிரைத்
தீர விரும்புண்ட நீராக்கு மாறுள்ளஞ் சேர்ந்தனவே. (௬)

சேர்ந்து கவிக்கும் முடிகவித் தாய்சிறி யேனிதயம்
சார்ந்து கவிக்கும் வரமளித் தாய்கொண்ட றண்டலைமேல்
ஊர்ந்து கவிக்கும் வடமலை யாய்பஞ் சொழுக்கியபால்
வார்ந்து கவிக்கும் பொழுதிலஞ் சேலென்று வந்தருளே. (௭)

வந்திக்க வந்தனை கொள்ளென்மு கந்தனு மாதவரும்
சிந்திக்க வந்தனை வேங்கட நாதபல் சீவன்றின்னும்
உந்திக்க வந்தனைச் செற்று யுனக்குரித் தாயபின்னும்
புந்திக்க வந்தனைச் செய்தைவர் வேட்கை பொருமென்னையே. (௮)

பொருதரங் கத்தும் வடத்து மனந்த புரத்துமன்பர்
கருதரங் கத்துந் துயில்வேங் கடவகண் பார்த்தருளாய்
இருதரங் கத்து நிறம்போல் வருமந்தி நேரத்தன்றில்
ஒருதரங் கத்தும் பொழுதும் பொறேனென் னொருவல்லியே. (௯)

ஒருமா தவனி யொருமாது செல்வி யுடனுறைய
வருமா தவனின் மகுடம்வில் வீச வடமலைமேல்
கருமா தவன்கண்ண னின்பாற் றிருமொடுங் கண்வளர்கைக்
கருமா தவமென்ன செய்தாய் பணியெனக் கப்புதியே. (௰)

அம்பரந் தாமரை பூத்தலர்ந் தன்ன வவயவரை
அம்பரந் தாமரை யஞ்சன வெற்பரை யாடகமாம்
அம்பரந் தாமரை சூழ்ந்தாரை வாழ்த்தில ரைம்புலனும்
அம்பரந் தாமரை போற்றிரி வாரை யகநெஞ்சமே. (௰௧)

நெஞ்சுகந் தத்தை யுமக்குரைத் தேனிற்றை நீடிரவொன்
றஞ்சுகந் தத்தை விளக்குமென் னசைய தாமிதழ்சொல்
கிஞ்சுகந் தத்தை யனையீரிங் கென்னைக் கெடாதுவிடும்
விஞ்சுகந் தத்தை விளக்குந் துழாயண்ணல் வேங்கடத்தே. (௰௨)

வெங்கடந் தாளையு நீடேற்ற நின்றருள் வித்தகனைத்
தீங்கடத் தானைப் புனைந்தேத்தி லீர்சிறி யீர்பிறவி
தாங்கடத் தானைக் கடத்துமென் றேத்துதிர் தாழ்கயத்துள்
ஆங்கடத் தானை விலக்குமன் றேசொல்லிற் றையமற்றே. (௧௩)

ஐயா தவந்தனை நாயேனை யஞ்சன வெற்பவென்றும்
கையா தவந்தனை நின்னையல் லாற்கண்ணு றாதன்முதலோர்
பொய்யா தவந்தனை யார்முகங் காட்டினும் போற்றியுனை
செய்யா தவந்தனை பண்ணுது காக்குமென் சென்னியுமே. (௧௪)

சென்னி யிலங்கை குவிக்கு முயிர்க்குந் திசைக்குநின்னை
உன்னி யிலங்கையிற் கண்ணுறாங் காளையர் வீடணனை
மன்னி யிலங்கையில் வாழ்கென்ற வேங்கட வாணமற்றோர்
கன்னி யிலங்கைக்கி னின்போர் கருணைக் கடலல்லவே. (௧௫)

கடமா மலையின் மருப்பொசித் தாய்க்குக் கவிகடந்தந்
தடமா மலைவற்ற வாளிதொட் டாய்க்கென் றனிநெஞ்சமே
வடமா மலையுந் திருப்பாற் கடலுமவை குந்தமும்போல்
இடமா மலையற்று நின்றுங் கிடந்து மிருப்பதற்கே. (௧௬)

இருப்ப தனந்தனி வெண்ணையில் வைகுந்தத் தென்பர்வெள்ளிப்
பருப்ப தனந்தன் மலரோ னறிகிலர் பாரளந்த
திருப்ப தனந்தன் மதலைநிற் குந்திரு வேங்கடமென்
பொருப்ப தனந்த நவிர்ந்துயிர் காதொழுப் போதுமினே. (௧௭)

போதார விந்த வனையும் புகாவண்ட புற்புதத்தின்
மீதார விந்த வினைதீர்க்க வேண்டும்விண் மண்ணுக்கெல்லாம்
ஆதார விந்தளந் தேன்பாடும் வேங்கடத் தப்பனின்பொற்
பாதார விந்தமல் லாலடி யேற்கொரு பற்றில்லையே. (௧௮)

பற்றி யிராமற் கலைபோய் வெளுத்துடல் பாறியிரா
வற்றி யிராப்பக லின்கண் பனிமல்கி மாசடைந்து
நிற்றி யிராகமொ டச்சியைப் போனெடு வேங்கடத்துள்
வெற்றி யிராமனை வேட்டாய்கொ லோபுஞ்சொல் வெண்மதியே. (௧௯)

மதியா தவன்கதிர் மின்னினி போலொளிர் வைகுந்தந்தா
மதியா தவன்றா வாழ்திருப் பீரவட வேங்கடவன்
மதியா தவன்கடத் துட்டுயிர் வாய்வைத்து மாயப்பிரான்
மதியா தவன்றாங் கீண்டான் கழல்சென்னி வைத்திருமே. (௨௰)

இருபது மந்தரத் தோளு மிலங்கைக் கிறைவன்சென்னி
ஒருபது மந்தரத் தேயறத் தோனப்ப னூந்திமுன்னாள்
தருபது மந்தர வந்தன நான்முகன் றன்முதலா
வருபது மந்தர மொத்தபல் லேனும் வைபமுமே. (௨௧)

11

வைய மடங்கலு மோர்துகள் வாரி யொருதிவலை
செய்ய மடங்கல் சிறுபொறி மாருதஞ் சிற்றுயிர்ப்பு
துய்ய மடங்கலி லாகாயந் தான்விரற் றோன்றும்வெளி
வெய்ய மடங்கல் வடிவான வேங்கட வேதியற்கே. (௨௨)

வேதா வடமலை வெங்காலன் கையில் விடுவித்தென்னை
மாதா வடமலை கொங்கையுண் ணாதருண் பண்ணளந்த
பாதா வடமலை மேற்றுயின் றாய்கடற் பார்மகட்கு
நாதா வடமலை யாயலர் மேன்மங்கை நாயகனே. (௨௩)

நாயக ராத்திரி யுஞ்சில தேவர்க்கு நாளிலைசொல்
தூயக ராத்திரி மூலமெ னுமுனந் துத்திப்பணிப்
பாயக ராத்திரி மேனியம் மான்மைப்பொன் வேங்கடவன்
தீயக ராத்திரி சக்கரந் தாற்கொன்ற சீர்கண்டுமே. (௨௪)

கண்ட வனந்தரங் காலெரி நீர்வையஞ் சாத்தவைமீண்
டுண்ட வனந்தரங் கத்துறை வானுய ரத்தமமர்
விண்ட வனந்தர மேலவன் வேங்கட மாலடிமை
கொண்ட வனந்தரத் தும்பேர் நினைக்கவுங் கூற்றஞ்சுமே. (௨௫)

அஞ்சக் கரவட மூலத்தன் போத னறிவரிய
செஞ்சக் கரவட வேங்கட நாதனைத் தேசத்துள்ளீர்
நெஞ்சக் கரவட நீங்கியின் றேதொழு நீண்மறலி
துஞ்சக் கரவடம் வீசுமக் காலந் தொழற்கரிதே. (௨௬)

தொழும்பா லமரர் தொழும்வேங் கடவன் சுடர்நயனக்
கொழும்பா லனையொரு கூறுடை யானந்த கோபனில்லத்
தழும்பால னாகிய காலத்துப் பேய்ச்சி யருத்துநஞ்சைச்
செழும்பா லமுதென் றுவந்தாற்கென் பாடல் சிறக்குமன்றே. (௨௭)

சிறக்கும் பதந்தரு வார்திரு வேங்கடச் செல்வர்செய்ய
நிறக்கும் பதந்தொழு துய்யவெண் ணீர்நெறி யிற்பிழைத்து
மறக்கும் பதந்தியுஞ் சேலு மசுணமும் வண்டினமும்
பறக்கும் பதங்கமும் போலவ ராற்கெடும் பாதகமே. (௨௮)

பாதம ராவுறை பாதாளத் தூடு பகிரண்டத்துப்
போதம ராயிரம் பொன்முடி யோங்கப் பொலிந்துநின்றாய்
நீதம ரானவர்க் கெவ்வாறு வேங்கட நின்றருளும்
ஈதம ராமர மெய்தாய்முன் கோவ னடந்ததுவே. (௨௯)

நடைக்கலங் கார மடவார் விழிக்கு நகைக்குச்செவ்வாய்க்
கிடைக்கலங் கார முலைக்கிச்சை யான விலனென்றெண்ணிப்
படைக்கலங் காணத் துரந்தே நமன்றமர் பற்றுமன்றைக்
கடைக்கலங் காணப்ப னேயலர் மேன்மங்கை யங்கத்தனே. (௩௰)

அங்க மலைக்கும் வினையா லலம ரவோவுனக்கும்
அங்க மலைக்கு மடிமைப்பட் டேனர வானபரி
அங்க மலைக்குடை யாயக்க ராவுட னன்றமர்செய்
அங்க மலைக்குமுன் னின்றருள் வேங்கடத் தற்புதனே. (௫௧)

அற்பர தத்து மடவார் கலவியு மாங்கவர்கள்
கற்பர தத்து கடிப்பதும் பாடலு நச்சினிற்பார்
நிற்பர தத்தக் கதிர்தோயும் வேங்கட நின்றருளும்
சிற்பர தத்துவன் றாளடைந் தேன்முத்தி சித்திக்கவே. (௫௨)

சித்திக்கு வித்தது வோவிது வோவென்று தேடிப்பொய்ந்நூல்
கத்திக்கு வித்தபல் புத்தகத் தீர்கட் டொழிக்கவம்மின்
அத்திக்கு வித்தனை யும்முண்ட வேங்கடத் தச்சுதனே
முத்திக்கு வித்தக னென்றே சுருதி முறையிடுமே. (௫௩)

முறையிடத் தேச மிலங்கைசெற் றன்மூது வேங்கடத்துள்
இறையிடத் தேசங் குடையா னினியென்னை யாண்டிலனேல்
கறையிடத் தேயுழ லெல்லாப் பிறவி தமக்குமென
வுறையிடத் தேய்ந்திடு மெய்வந்தி யானந் தடுக்குலமே. (௫௪)

உடுக்கு முடைக்கு முணவுக்கு மேயுழல் வீர்னிரீர்
எடுக்கு முடைக்குமம் பைக்கென்செய் வீரிபி மும்மதமும்
விடுக்கு முடைக்குஞ் சரந்தொட்ட வேங்கட வெற்பரண்ட
அடுக்கு முடைக்கு மவரடி காண்மி னவைவருமே. (௫௫)

வருமஞ் சனவ னொருவனை யேயுன்னி வாழ்ந்துந்தொண்டீர்
கருமஞ் சனனங் களைந்துய்ய வேண்டிற் கருதிற்றெல்லாந்
தருமஞ் சனவெற்பன் றட்டா மனையைச் சதுமுகத்தோன்
திருமஞ் சனஞ்செய் புனல்காறு மீசன் சிரம்வைத்ததே. (௫௬)

சிரந்தடி வானிவ னேயென் றயன்வெய்ய தீயசொல்லக்
கரந்தடி வான்றலை கவ்வப்பித் தேறவிற் கண்ணுதலோன்
இரந்தடி வீழத் துயர்தீர்த்த வேங்கடத் தெந்தைகண்டீர்
புரந்தடி யேனைத்தன் பொன்னடிக் கீழ்வைக்கும் புண்ணியனே. (௫௭)

புண்ணியங் காமம் பொருள்வீடு பூதலத் தோர்க்களிப்பான்
எண்ணியங் காமன் றிருத்தாதை நிற்கு மிடமென்பரால்
நண்ணியங் காமன் பனைக்கலங் காத்திரு நாட்டிருத்தி
மண்ணியங் காமற் பிறப்பறுத் தாளும் வடமலையே. (௫௮)

வடமலை யப்பன் னகஞ்சேர்ந் தவனிடை மங்கைகொங்கை
வடமலை யப்பன் னரும்போகந் துய்த்தவன் மாயன்கண்ணன்
வடமலை யப்பன் னருள்போற்றி யையவர் மயக்குகர
வடமலை யப்பன் னிருநாம நாவின் மலக்குவனே. (௬௰)

மலங்கத் தனத்தை யுழன்றீட்டி மங்கையர் மார்பில்வடம்
அலங்கத் தனத்தை யணையகிற் பீரப்பன் வேங்கடத்தன்
இலங்கத் தனத்தை மகன்றேரி னின்றெதி ரேற்றமன்னர்
கலங்கத் தனத்தைக் குறித்தானை யேவக் கருதுமினே. (௪௰)

கருத்தா தரிக்கு மடியேனைத் தள்ளக் கருதிக்கொலோ
திருத்தா தரிக்குமை வர்க்கினை யாக்கினை செண்பகத்தின்
மருத்தா தரிக்கு மருவிய ருவட வேங்கடத்தன்
ஒருத்தா தரிக்கும் படியெங்ங னேயினி யுன்னைவிட்டே. (௪௧)

உன்னைக் கரிய மிடற்ற னயன்முத லும்பரெல்லாம்
பொன்னைக் கரியொத்த போதுமொவ் வார்புகழ்க் கோசலையாம்
அன்னைக் கரியமுத் தேயப்ப னேயுன்னை யன்றிப்பின்னை
முன்னைக் கரியளித் தாய்க்குவ மான மொழியில்லையே. (௪௨)

இல்லைக்கண் டாரின்பந் துன்பங்கண் டார்கண்ட வேந்திழையார்
சொல்லைக்கண் டாரமு தென்னுந்தொண் டர்தொல் லசுரனிறம்
கல்லைக்கண் டரங்கந் தைத்திரு வேங்கடக் காவலனை
மல்லைக்கண் டார்தரத் தேய்த்தானை வாழ்த்துமின் வாழுகைக்கே. (௪௩)

கைத்தனு மோடிசை வெற்பெனக் காணவெவ் வாணனென்னும்
மத்தனு மோடிகல் செய்வனென் றேவந்து வையுறுவேல்
அத்தனு மோடியு மங்கியு மோடவென் னப்பனுக்குப்
பித்தனு மோடின னங்கந்துந் தானென்றும் பெண்ணனென்றே. (௪௪)

பெண்ணுக்கு விக்கச் சிலைமே லொருதுகள் பெய்தபொற்றாள்
அண்ணுக்கு விக்க லெழும்போ தெனக்கருள் வாய்பழிப்பு
நண்ணுக்கு விக்கச் சிளமுலைப் பூமக ணாயகனே
கண்ணுக்கு விக்கக் குழலூதும் வேங்கடத் தென்கண்ணனே. (௪௫)

கண்ணனை யேனெஞ் சுருகே னவைகொண்டென் கண்ணுநெஞ்சும்
புண்ணனை யேன்கல் லனையேனென் றாலும்பொற் பூங்கமலத்
தண்ணனை யேநல்ல சார்வாக வேங்கடஞ் சார்ந்துமணி
வண்ணனை யேயடைந் தேற்கில்லை யோதொல்லை வைகுந்தமே. (௪௬)

வைகுந்த மாய விழிமாதர் வேட்கையை மாற்றியென்னை
வைகுந்த மாய வினைநீக் கிபமுத்தர் மாட்டிருத்தி
வைகுந்த மாய வொசித்தாய் வடதிரு வேங்கடவா
வைகுந்த மாயவ னேமாசி லாதவென் மாமணியே. (௪௭)

மணியாழி வண்ண னுகந்தாரைத் தன்வடி வாக்குமென்றே
துணியா ழியமறை சொல்லுந்தொண் டரது தோன்றக்கண்டோம்
பணியாழின் மென்மொழி மாலாகிப் பள்ளிகொள் ளாமற்சங்கோ
டணியாழி நீக்கிநின் றான்வேங்க டேசனை யாதரித்தே. (௪௮)

ஆதரிக் கப்பட்ட காரூர்தன் மங்கைய ரங்கைமலர்
மீதரிக் கப்பட்ட நின்னடி யேயெள் ளருவிசெம்பொன்
போதரிக் கப்பட்டஞ் சூழ்வேங் கடவெற்ப போரரக்கர்
தீதரிக் கப்பட்ட சானகத் தூடன்று சென்றதுவே. (அகூ)

சென்றவ னூழ்தந்தை மைந்துணை வாழ்வித்துத் தீயமன்னர்
பொன்றவ னந்தைச் செய்தபி ரான்புகழ் வேங்கடத்துள்
நின்றவ னக்கந்தை யாயுதன் பாதக்கென் னேசமெல்லாம்
ஒன்றவ னத்தந்தை காளனை யீரற முண்டுமக்கே. (கூய)

உண்ட மருந்துகைக் கும்மன்னை யீர்மத னேனைத்தம்பும்
கொண்ட மருந்துகைக் குங்குற காமுனங் கொய்வைச்செவ்வாய்
அண்ட மருந்துகைக் குந்திறந் தானப்பன் போர்பரியும்
எண்ட மருந்துகைக் கும்பொடி காப்பிடு மின்றெனக்கே. (கூக)

எனக்குப் பணியப் பணியொரு காவிரு காலுநல்க
உனக்குப் பணியங் கிருவோம் பணியுமலன் றேர்பணியும்
நினக்குப் பணிவித்துக் கொண்டென் பணிநீ பணித்திலையென்
றனக்குப் பணிவெற்பின் மீதோங்கி நின்ற தனிச்சுடரே. (கூஉ)

தனித்தொண்டை மானிலத் தேபுரி வார்க்கரு டாளுடையாய்
தொனித்தொண்டை மாவெடு வாய்பிளந் தாய்துங்க வேங்கடவா
முனித்தொண்டை மான்கையிற் சங்காழி நல்கியென் மூரற்செவ்வாய்க்
கனித்தொண்டை மான்கையிற் சங்காழி கோடல் கருமமன்றே. (கூங)

கருமாத வாவிருந் தாவன செய்ததென் கருத்திருளைப்
பொருமாத வாவிருந் தாவனந் தாய்பொற் சவரியென்னும்
ஒருமாத வாவிருந் தாவனக் காவுயர் வேங்கடத்தெம்
பெருமாத வாவிருந் தாவன மேலும் பிறைக்கொழுந்தே. (கூச)

பிறைமாலை யாலொரு பேதைநைந் தாளந்தப் பேதைக்குநின்
நறைமாலை தாவென்று மானிடம் பாடிய நாவலர்காள்
சிறைமாலை யற்றுக் கவிமாலை யாணினை யீர்திருவெள்
ளறைமாலை வேங்கடத் தேயுறை மாலை யரங்கனையே. (கூரு)

அரங்கங் குடந்தை குருகூர் குறுங்குடி யட்டபுய
கரங்கண்ண மங்கை நறையூர் கடன்மல்லை கச்சிகண்ண
புரங்கண்டி யூர்தஞ்சை மாலிருஞ் சோலைபுல் லாணிமெய்யம்
தரங்கம் பரம பதம்வேங்க டேசற்குத் தானங்களே. (கூசா)

தானவ னாக மருப்பொசித் தானுக்குத் தானுகந்த
தானவ னாக முடியினின் றானுக்குத் தாள்வணங்காத்
தானவ னாக மிடந்தானுக் காளென்று தன்னையெண்ணாத்
தானவ னாக நினைந்திருப் பார்க்கென்றுந் தானவனே. (கூஎ)

தானவ ராகந் தடிவார் வடமலைத் தண்ணந்துழாய்
ஞானவ ராகர் தருமண்டம் யாவையு நண்ணியவர்
கானவ ராக விரர்ரேறு மந்திக் கனியின்வைகும்
வானவ ராக விருப்பா ரவற்றுண் மசகங்களே. (௯௮)

மசகந் தரமென்ன லாய்நிலை யாவுடல் வாழுயிரை
அசகந் தரவல்ல தோவன்னை மீரண்ட முண்டுமிழ்வா
ரிசகந் தரவண்ணர் வேங்கட வாண ரிலங்கையர்கோன்
தசகந் தரமறுத் தார்திருப் பேர்சொல்லுந் தீங்கறவே. (௯௯)

தீங்கட லாலந்தி முன்னின்று காலிப்பின் சென்றகொண்டல்
வேங்கட மால்கழ லேவிரும் பார்விலை மாதர்மலம்
ஆங்கட மால்செய மாலா யவரெச்சி லாகநச்சித்
தாங்கட மாலழி வாரிருந் தாலுஞ் சவப்பண்டமே. (௱)

பண்டை யிருக்கு மறியாப் பரம பதத்தடியார்
அண்டை யிருக்கும் படிவைக்கு மப்பனை யண்டத்துக்கும்
தண்டை யிருக்கு மலர்ந்தசெவ் வாயனைத் தாள்வணங்கா
மண்டை யிருக்கும் விடுமோ சனன மரணமுமே. (௱௧)

மரணங் கடக்குஞ் சரங்க வாழ்வித்து வல்லரக்கர்
முரணங் கடக்குஞ் சரவேங் கடவகண் மூடியந்தக்
கரணங் கடக்குஞ் சரமத்து நீதரு கைக்கெனக்குன்
சரணங் கடக்குஞ் சரண்வே றிலைதந்து தாங்கிக்கொள்ளே. (௱௨)

தாங்கட லாழி வளைதண்டு வாள்வில்லிற் றானவரை
ஈங்கட வீசிக் குறித்தடித் தூத்துணித் தெய்துவெல்லும்
பூங்கடல் வண்ண னிலைகிடை வந்தது போக்கிருப்பு
வேங்கடம் வேலை யயோத்திவெங் கானகம் விண்ணுலகே. (௱௩)

உலகந் தரவுந்தி பூத்திலை யேற்சுட ரோரிரண்டும்
இலகந் தரமும் புவியுமெங் கேயய னீசனெங்கே
பலகந் தரமு முணவுமெங் கேபல் லுயிர்களெங்கே
திலகந் தரணிக் கெனநின்ற வேங்கடச் சிதரனே. (௱௪)

சீவார் கழலை யிரண்டையுஞ் செப்பென்று தீங்குழலின்
காவார் கழலைப் பயில்செங்கை யார்நலம் பேணுமைவர்
ஆவார் கழலை யிரண்டா மவத்தையி னன்றெனக்குன்
பூவார் கழலை யருளப்ப னேயண்ட பூரணனே. (௱௫)

பூரண னாரணன் பொன்னுல காளி புராரிகொடி
வாரண னாரணன் வாழ்த்தும் பிரான்வட வேங்கடத்துக்
காரண னாரணங் காறு விறைவி கணவன்மண்ணேழ்
பாரண னாரண னென்பார்க்கு நீங்கும் பழுதவமே. (௱௬)

பழுத்தெட்டி போன்ற கடுச்செல்வர் பின்சென்று பல்செருக்கால்
கொழுத்தெட் டினையன வெண்ணமற் றீர்குவ டேறிமந்தி
கழுத்தெட்டி யண்டர் பதிநோக்கும் வேங்கடக் காவலனை
எழுத்தெட்டி னுலெண்ணி யேத்தீர் பரகதி யேறுதற்கே. (௬௭)

ஏறுக டாவுவ ரன்னங் கடாவுவ ரீரிருகோட்
டேறுக டாமழை யோங்கல் கடாவுவ ரோடருவி
ஆறுக டாத வழுவெனப் பாய வரிகழுகம்
தாறுக டாவும் வடவேங் கடவரைத் தாழ்ந்தவரே. (௬௮)

தாழ்ந்தவ ருக்கத் தருவொக்கு மோபல தாரகையும்
சூழ்ந்தவ ருக்கன் சுடரொக்கு மோதொல் லரக்கரென்று
வாழ்ந்தவ ருக்கங் கவர்ந்தான் வடமலை மாலடிக்கீழ்
வீழ்ந்தவ ருக்கன் பருக்கொப்ப ரோவண்டர் மெய்த்தவரே. (௬௯)

மெய்த்தவம் போருக வெஞ்சொலி ராமன்வில் வாங்கிவைத்
துய்த்தவம் போருக நாலுஞ்செய் தோருயர் வேங்கடத்து
வைத்தவம் போருகப் பூவார் கழலை மனமறந்தால்
பொய்த்தவம் போருக வார்காமம் வேட்டுப் புரளுவரே. (௭௰)

புரண்டுதிக் கும்முடற் கேய்தஞ் செய்பொரு ளாசையினல்
இரண்டுதிக் குந்தடு மாறுநெஞ் சேயினி யெய்தவவ்வா
திரண்டுதிக் கும்மரன் வேளய னார்முதற் றேவரெல்லாம்
சரண்டுதிக் கும்படி மேனின்ற வேங்கடத் தாமத்தையே. (௭௧)

தாமத் தளைவெண்ணெ யுண்டவன் னாளிடைத் தாயர்பிணி
தாமத் தளையவன் தார்வேங்க டாதிபர் தாமரைப்பூந்
தாமத் தளைமணி யோடணி மார்பினர் தண்ணந்துழாய்த்
தாமத் தளைவதென் றேயட வீரென் றடமுலையே. (௭௨)

தடவி கடத்தலை வேழமுன் னின்றன சாடுதைத்துப்
புடவி கடத்தலை பேரே முளர்தண பூந்திருவோ
டடவி கடத்தலை வேட்டன வேங்கடத் தப்பன்புள்ளைக்
கடவி கடத்தலை நெய்யுண்ட மாதவன் காண்மலரே. (௭௩)

கானக முண்டதிற் போமென்னி னீங்கிக் கடும்பிணிகாள்
தேனக முண்டகத் தான்வேங்க டேசனைச் சென்றிரக்கும்
போனக முண்டவெண் ணீற்ற னயனொடும் பூமியொடும்
வானக முண்ட பெருமானை யன்றென் மனமுண்டதே. (௭௪)

பனைத்தலை வாக்குற வெண்ணளி வணங்கி வழுத்துந்தொண்டர்
இனைத்தலைப் பெய்தன னீதன்றி யேயமை யோருமெங்கள்
தனைத்தலை வாவென்னும் வேங்கட வாண தடங்கடலுள்
பனைத்தலை நாகணை யாயறி யேனன்பு ஞானமுமே. (௭௫)

ஞானக்கண் டாகன வொக்கும் பவர்துடை நஞ்சிருக்கும்
தானக்கண் டாகனச் சோதியென் றேத்துவன் றாலமுடன்
வானக்கண் டாகன வன்றுவென் றேதெரிவி வந்தடையா
ஊனக்கண் டாகனற் கீந்தான் பரகதி யென்னப்பனே. (எ

என்னப்ப னாகத்துப் பொன்னூலன் வேங்கடத் தெந்தையுயில்
மன்னப்ப னாகத்துக் கஞ்சனென் றன்புன் மணிசிதறி
மின்னப்ப னாகத்துப் பாய்ந்தான் சிதையன்றி வெவ்வினைகள்
துன்னப்ப னாகத்துப் பொய்ந்நூல் புகாவென் றுளச்செவிக்கே.(எ

செவித்தலை வன்னியிற் சூடுண்ட வேயிசை தீப்பதும்யான்
தவித்தலை வன்மய லுந்தமர் காப்புந் தமிழ்க்கவியன்
கவித்தலை வன்றிரு வேங்கடத் தான்முன் கழறுமின்பொன்
குவித்தலை வந்துந்து கோனேரி வாழுங் குருகினமே. (எ

குருகூ ரரங்க மறைத்தமிழ் மாலை குலாவுந்தெய்வ
முருகூ ரரங்கர் வடவேங் கடவர்முன் னாளிலங்கை
வருகூ ரரங்கந் துணித்தார் சரணங்கள் வல்வினைகட்
கிருகூ ரரங்கள்கண் டுருயிர் காள்சென் றிரவுமினே. (எ

இரணிய நாட்ட னிரணிய னீரைந் தலையன்கஞ்சன்
முரணிய கோட்டி னகத்திற் கரத்தின்முன் றுளிற்றுஞ்சத்
தரணியிற் குத்தி யிடந்தெய் துதைத்தவன் சற்பவெற்பன்
அரணிய கேழ லரிரா கவன்கண்ண னாகிவந்தே. (அ

வந்தித் திருக்கு மறைபோற்று வேங்கட வாணமலர்
உந்தித் திருக்குங் குமமணி மார்பவுள் வஞ்சனையும்
புந்தித் திருக்கும் வெகுளியுங் காமமும் பொய்யும்விட்டுச்
சிந்தித் திருக்கும தெக்காலம் யானுன் றிருவடியே. (அ

திருவடி வைக்கப் புடவிபற் றுதண்டஞ் சென்னிமுட்டும்
கருவடி வைக்கலர் தாற்றுவெண் டிக்குங் கடன்மண்கொள்வான்
பொருவடி வைக்கன லாழிப் பிரான்புன லாழிகட்டப்
பெருவடி வைக்கண்ட வப்பனெவ் வாறடி பேர்ப்பதுவே. (அ

பேரானைக் கோட்டினைப் பேர்த்தானை வேங்கடம் பேணுந்துழாய்
தாரானைப் போதனைத் தந்தானை யெந்தையைச் சாடிறப்பாய்ந்
தாரானை மெய்த்துப்புன் னூர்த்தானைப் பஞ்சவர்க் குய்த்துநின்ற
தேரானை நான்மறை தேர்ந்தானைத் தேருநுந் தீதறுமே. (அ

அறுகூடு கங்கை தரித்தா னயனழைத் தாலுமிசை
அறுகூடு பூலடி யாரடிக் கேயப்பன் வேங்கடவன
மறுகூடு மாத ரெறிபூ வெறிந்து மதிலரங்கன்
மறுகூடு நம்மை மருவாமல் வாழ்விப்பன் மாமனமே. (அ

மாமனங் காந்தவல் லாய்ப்புள்ளை யேவ மடித்தப்பித்தன்
நாமனங் கார்தவன் றேடவெய் தோன்றும் பூங்கொடிக்குத்
தாமனங் காந்தன் றிருவேங் கடத்தெந்தை தாள்களிலென்
றீமனங் காந்தங் கவருசி போலென்று சேர்வதுவே. (௮௫)

சேரு மறுக்கமு நோயு மரணமுந் தீவினையின்
வேரு மறுக்க விரும்பினிற் பீர்வட வேங்கடத்தே
வாரு மறுக்க வறியா னெவரையும் வாழவருள்
கூரு மறுக்க மலையணி மார்பன்கைக் கோதண்டனே. (௮௬)

கோதண்டத் தானத்தன் வாள்கதை நேமியன் கோலவட
வேதண்டத் தானத்த னின்னிசை யான்றன் னுறும் விண்ணுமுய்ய
மூதண்டத் தானத் தவதரித் தானெனின் முத்திவினைத்
தீதண்டத் தானத் தனுவெடுத் தானெனிற் றீநரகே. (௮௭)

நரக மடங்கலுஞ் சென்றெய்த்த பாவிக்கு நாரியர்மேல்
விரக மடங்கமெய்ஞ் ஞானம் வெளிசெய் வீடுபெற
உரக மடங்க நடித்தபொற் றாளின்றென் றுச்சிவைப்பாய்
வரக மடங்கய லானுய் வடமலை மாதவனே.

மாதிரங் காதன் மனைவாழ்க்கை யென்றெண்ணி வான்பொரு
மாதிரங் காதம் பலவளை வீரின்று மைந்தனென்றோர்
மாதிரங் காத படிவணங் கீரரி மாவொடுமைம்
மாதிரங் காதமர் செய்கின்ற சேட மலையனையே. (௮௯)

[illegible] ற்
[illegible]
[illegible] ன்றால்
[illegible] (௯௰)

உ [illegible] லாய்
[illegible]
[illegible] ழுவிப்
[illegible] (௯௧)

[illegible] ல்விக்
[illegible]
[illegible] ம்
[illegible] (௯௨)

[illegible] வாழ்த்தினர்தம்
[illegible] யாம்
[illegible] வேங்கடவன்
[illegible] தனே. (௯௩)

குன்றுக ளத்தனை யங்கட றூரக் குலித்திலங்கை
சென்றுக ளத்தனை வோணாயு மாய்த்துத் திருச்சரத்தால்
அன்றுக ளத்தனை யட்டானை யப்பனை யாய்மகடோள்
துன்றுக ளத்தனை யேத்தவல் லார்க்கில்லை துன்பங்களே.

துன்பங் களையுஞ் சனனங் களையுந் தொலைவறுபேர்
இன்பங் களையுங் கதிகளை யுந்தரு மெங்களப்பன்
தன்பங் களையும் படிமூ வனைவைத்துத் தாரணியும்
பின்பங் களையு மிழுதமுண் டானடிப் பேர்பலவே.

பலகுவ ளைக்குட் சிலகஞ்சம் போலும் படிவவப்பன்
நலகுவ ளைக்குமுன் னுண்டானின் மாட்டு நணுகிலனே
உலகு வளைக்குங் கடலேநின் கண்முத் துகுத்திரங்கி
இலகு வளைக்குலஞ் சிந்தித் துஞ்சாயின் றிராமுற்றுமே.

முற்றிலைப் பந்தைக் கழங்கைக்கொண் டோடினை முன்னும்பின்னு
அற்றிலை தீமை யவைபொறுத் தோர்ந்தொல்லை யாலினிளங்
கற்றிலை மேற்றுயில் வேங்கட வாவின்றுன் காண்மலரால்
சிற்றிலைத் தீர்த்ததற் குப்பெரு வீட்டினைச் செய்தருளே.

அரும்பாத கன்பொய்யன் காமுகன் கள்வ னருள்சிறிதும்
அரும்பாத கன்னெஞ்ச னூச் சினத்த னவாவினின்றும்
திரும்பாத கன்மத்த னேனற்கு சேடச் சிலம்பமர்ந்த
திரும்பாத கஞ்சந் தரிலது காணுன் றிருவருளே.

திருமந் திரமில்லை சங்காழி யில்லை திருமணில்லை
தருமந் திரமொன்றுஞ் செய்தறி யீர்செம்பொற் றுனவனை
மருமந் திரங்கப் பிளந்தான் வடமலை வாரஞ்செல்லீர்
கருமந் திரண்டதை யெத்தாற் களையக் கருதுதிரே.

கருமலை யும்மருந் துங்கண்ணு மாவியுங் காப்புமவன்
தருமலை யுந்திய பேரின்ப வெள்ளமுந் தாய்தந்தையும்
வருமலை யுந்திருப் பாலாழி யுந்திரு வைகுந்தமும்
திருமலை யும்முடை யானெனக் கீந்த திருவடியே.

மட்டளை தண்டளை சூழ்வட வேங்கட வாணனுக்குத்
தொட்டளை யுண்டபி ரானுக்கன் பாம்பட்டர் தூயபொற்று
ளட்டலை யுண்ட மணவாள தாச னுகந்துரைத்த
கட்டளை சேர்திரு வந்தாதி நூறு கலித்துறையே.

அழகிய மணவாளதாஸர் திருவடிகளே சரணம்.

திருவேங்கடத்தந்தாதி முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

அழகிய மணவாளதாஸர்

என்கிற

திவ்வியகவி. பிள்ளைப்பெருமாளையங்கார்

வெண்பாவினால் அருளிச்செய்த

நூற்றெட்டுத் திருப்பதியந்தாதி

மூலபாடம்.

தனியன்.

ஏற்ற மணவாள னிசைத்தா னந்தாதிவெண்பா
தோற்றக்கே டில்லாத தொன்மாலைப் - போற்றத்
திருப்பதியா நூற்றெட் டினையுஞ்செ விப்போர்
கருப்பதியா வண்ணமுண்டா க.

நூன்முகம். (ஆழ்வாராதிகள் துதி.)

பொய்கைபூ தன்பேயார் பொன்மழிசைக் கோன்மாறன்
செய்ய மதுரகவி சேரர்பிரான் - வையகமெண்
பட்டர்பிரான் கோதைதொண் டர்பாதப் பொடிபாணன்
கட்டவிழ்தார் வாட்கலியன் காப்பு. (க)

பிறவாத பேறு பெறுதற்கென் றென்றும்
மறவா திறைஞ்சென் மனனே - திறவாளன்
வண்குருகூர் வாவி வழுதிவள நாடுடைய
தண்குருகூர் நம்பிதிருத் தாள். (உ)

முன்னே பிறந்திறந்து மூதுலகிற் பட்டவெல்லாம்
என்னே மறந்தனையோ வென்னெஞ்சே - சொன்னேன்
இனியெதிரா சன்மங்க ளின்றுமுதற் பூதூர்
முனியெதிரா சன்பேர் மொழி. (ங)

நோக்கால மில்லா முகில்வண்ணன் வைகுந்தத்
தெக்காலஞ் செல்வா னிருக்கின்றேன் - தக்காரெண்
கூரத்தாழ் வானடியைக் கூடுதற்கு நாயடியேன்
போர்த்தாழ் வானசடம் போட்டு. (ச)

[illegible]

[illegible]

[illegible]

நூல்.

சோழநாட்டுத் திருப்பதிகள் ௪0.

திருவரங்கம் பெரியகோயில்.

சீர்வந்த வுந்தித் திசைமுகனு மல்லாதென்
சோர்வந்த சொல்லிற் சுருங்குமோ - ஆர்வம்
ஒருவரங்கங் கோயி லுகந்தவனை யாள்வான்
திருவரங்கங் கோயிற் சிறப்பு.

திருவுறையூர்.

சிறப்புடைய செல்வத் திருப்பதிகள் போல்
மறப்புடைய நாயேன் மனத்துள் - உறப்போந்
தறந்தையா நின்ற வரங்கா திருவாழ்
உறந்தையா யிங்குறைந்த தோது.

திருத்தஞ்சைநகரம்.

ஓதக்கே ணெஞ்சே யுனக்குமிது நன்றெனக்கும்
மேதக்க நன்மையினி வேறில்லை - போதப்
பெருந்தஞ்சை மாமணியைப் பேணி வடிவம்
பொருந்தஞ்சை மாமணியைப் போற்று.

திருவன்பில்.

போற்றிசெய வோர்குடைக்கீழ் பொன்னாடு மிந்நாடும்
சாற்றிசையு மாண்டாலு நன்றில்லை - தோற்றமிலா
எந்தையன்பி லாதி யிணைத்தா மரையடிக்கே
சிந்தையன்பி லாதார் சிலர்.

திருக்கரம்பனூர்.

சிலமா தவஞ்செய்துந் தீவேள்வி வேட்டும்
பலமா நதியிற் படிந்தும் - உலகில்
பரம்பநூல் கற்றும் பயனில்லை நெஞ்சே
கரம்பனூ ருத்தமன்பேர் கல்.

திருவெள்ளறை.

கல்லிருந்தான் றந்தை கமலத்தோ னக்கமலத்
தில்லிருந்தான் றந்தையரங் கேசனென்றே - தொல்லைமறை
உள்ளறையா நின்றமையா லுள்ளமே கள்ளமின்றி
வெள்ளறையான் றாளே விரும்பு.

திருப்புள்ளம்பூதங்குடி.

விரும்பினவை யெய்தும் வினையனைத்துந் தீரும்
அரும்பரம வீடு மடைவீர் - பெரும்பொறிகொள்
கள்ளம்பூ தங்குடிகொள் காயமுடை யீரடிகள்
புள்ளம்பூ தங்குடியிற் போம்.

நூற்றெட்டுத் திருப்பதியந்தாதி.

திருப்பேர்நகர்.

போமானை யெய்து பொருமானைக் கொம்புபறித்
தாமானை மேய்த்துவந்த வம்மானைத் - தாமச்
செழுந்திருப்பே ரானைச் சிறுகாலைச் சிந்தித்
தெழுந்திருப்பேற் குண்டோ விடர். (௮)

திருவாதனூர்.

இடரான வாக்கை யிருக்க முயலார்
மடவார் மயக்கின் மயங்கார் - கடவுளர்க்கு
நாதனா ராதரியார் நாமனைத்தென் னமலன்
ஆதனூ ரெந்தையடி யார். (௯)

திருவழுந்தூர்.

அடியாராய் வாழ்மி னறிவிலாப் பேய்காள்
செடியார் வினையனைத்துந் தீரும் - முடிவில்
செழுந்தாரத் தன்னனைனிலுஞ் செங்கண்மாலெங்கள்
அழுந்தூரத் தன்னணிய னும்.

திருச்சிறுபுலியூர்.

ஆமருவி மேய்த்த வரங்கரெதி ரார்நிற்பார்
தாமருவி வாணனைத் தோள் சாய்த்தநாள் - சேமம்
உறுபுலியூர் வன்றோ லுடையா னுடைந்தான்
சிறுபுலியூ ரெந்தைமேற் சென்று. (௰௧)

திருச்சேறை.

சென்றுசென்று செல்வஞ் செருக்குவார் வாயிறொறும்
நின்றுநின்று தூங்குமட னெஞ்சமே - இன்றமிழைக்
கூறைக்குஞ் சோற்றுக்குங் கூறாதே பேறாகச்
சேறைக்கு நாயகன்பேர் செப்பு.

திருத்தலைச்சங்கநாண்மதியம்.

செப்புங்கா லாதவனுந் திங்களும்வா னுந்தரையும்
அப்புங்கா லுங்கனலு மாய்நின்றான் - கைப்பால்
அலைச்சங்க பே [illegible] ணியரங்கத் தம்மான்
தலைச்சங்க நா [illegible] தான்.

[illegible]

[illegible]

திருக்கண்டியூர்.

பேசவரிதென் றரங்கன் பேரெல்லாம் பேசுகவாய்,
கேசவனைக் காண்கவிழி கேட்கசெவி - ஈசனார்
உண்டியூர் தோறு முழன்றிரவா மற்றவிர்த்தான்
கண்டியூர் கூப்புகவென் கை. (௰௫)

திருவிண்ணகரம்.

கையு முளையுங் கருத்துமுனைக் கேயடிமை
செய்யும் படிநீ திருத்தினாய் - ஐயா
திருவிண் ணகராளா சிந்தையிலு மெண்ணேன்
பெருவிண் ணகராளும் பேறு. (௰௬)

திருக்கண்ணபுரம்.

பேறு தரினும் பிறப்பிறப்பு நோய்மூப்பு
வேறு தரினும் விடேன்கண்டாய் - ஏறுநீர்
வண்ணபுரத் தாயென் மனம்புகுந்தாய் வைகுந்தா
கண்ணபுரத் தாயுன் கழல். (௰௭)

திருவாலி.

கழன்றுபோம் வாயுவினைக் கட்டாமற் றீர்த்தம்
உழன்றுபோ யாடாம லுய்ந்தேன் - அழன்று
பொருவாலி காலன் பரகாலன் போற்றும்
திருவாலி மாயனையே சேர்ந்து. (௰௮)

திருநாகை.

சேர்க்குமென்றோர் குற்றேவல் செய்திலனென் சிந்தையினில்
ஆர்க்கு மிப்பாவகம்மா றறிகிலேன் - பூந்துவரை
மன்னா நாகைப் பதிவாழ் வலவா வலம்புரியாய்
தென்னா கப்பாவருளிச் செய். (௰௯)

திருநறையூர்.

செய்யா சடையான் றிசைமுகத்தோன் வானவர்கோன்
ஐயமறத் தின்ன மறியாரே - துய்ய
மருவு நறையூர் மணிமாடக் கோயில்
திருநறையூர் நின்றான் செயல். (௨௰)

திருநந்திபுரவிண்ணகரம்.

செயற்கரிய செய்வோமைச் செய ...
மயக்குவா ளைவர் வலியால் - நயக்க ...
சிந்திபுர விண்ணகர மென்பர்திருச் செவ ...
நந்திபுர விண்ணகர நாமே. (௨௧)

திருவிந்தளூர்.

நாடோறும்வா னெஞ்சமே நாராய ணன்பதிகள்
கூடோறும்வா மெய்யடியார் கூட்டங்கள் - சூடோறும்வா
வீதியிந்த ளத்தகிலின் வீசுபுகை வாசமெழும்
ஆதியிந்த ளூரா னடி. (௨௨)

திருச்சித்திரகூடம்.

அடியா னுலகெல்லா மன்றளந்து கொண்ட
நெடியானைக் கூடுதியே னெஞ்சே - கொடிதாய
குத்திரகூ டங்கி கொளுந்தாமுன் கோவிந்தன்
சித்திரகூ டங்கருதிச் செல். (௨௧)

திருச்சீராமவிண்ணகரம்.

செல்லுந் தொறுமுயிர்ப்பின் செல்லு மிருவினையை
வெல்லு முபாயம் விரும்புவீர் - தொல்லரங்கர்
சீராம விண்ணகரஞ் சேர்மின்பின் மீளாத
ஊராடி விண்ணக ருண்டு.

திருக்கூடலூர்.

உண்டுகேட் டுற்றுமோந் துப்பார்க்கு மையர்க்கே
தொண்டுபட லாமோவுன் றொண்டனேன் - விண்டிலங்கு
ஆம்பலூர் தேமுத லம்பண்டையா யன்புடையாய்
கூடலூ ராயிதனைக் கூறு. (௨[illegible])

திருக்கண்ணங்குடி.

கூறுபுகழ்த் தன்னடிக்கே கூட்டுவரோ வின்னுமென்னை
வேறுபடப் பல்பிறப்பில் வீழ்த்துவரோ - தேறுகிலேன்
எண்ணங் குடியா யிருந்தானின் றுன்கிடந்தான்
கண்ணங் குடியான் கருத்து. (௨[illegible]

திருக்கண்ணமங்கை.

[illegible]

திரு[illegible]

[illegible]

திருவெள்ளியங்குடி.

காலளவு போதாக் கடன்ஞாலத் தோர்கற்ற
நூலளவே யன்றி நுவல்வாரார் - கோலப்
பருவெள்ளி யங்குடியான் பாதகனை மாய்த்த
திருவெள்ளி யங்குடியான் சீர். (௨௯)

திருமணிமாடக்கோயில்.

சீரே தருங்கதியிற் சேருகைக்கு நாணுன்னை
நேரே வணங்கினே னெஞ்சேநீ - பாரில்
அணிமாடக் கோயி லரங்கனூர் நாங்கூர்
மணிமாடக் கோயில் வணங்கு. (௩௰)

திருவைகுந்தவிண்ணகரம்.

வணங்கேன் பிறதெய்வ மாலடியா ரல்லாக்
குணங்கேடர் தங்களுடன் கூடேன் - இணங்கிநின்று
வைகுந்த விண்ணகரம் வாழ்த்துவே னீதன்றோ
வைகுந்த விண்ணகர வாழ்வு. (௩௧)

திருவரிமேயவிண்ணகரம்.

வாழு மடியார் மடநெஞ்சே நம்மளவோ
தாழுஞ் சடையோன் சதுமுகத்தோன் - பாழிக்
கரிமேய விண்ணகரக் காவலோன் கண்டாய்
அரிமேய விண்ணகரத் தார்க்கு. (௩௨)

திருத்தேவனார்தொகை.

ஆர்க்கும் வலம்புரியா லண்டமு மெண்டிசையும்
சார்க்கடலும் வெற்புங் கலங்கினவால் - சீர்க்கும்
திருத்தேவ னார்தொகைமால் செவ்வாய்வைத் தூதத்
தருத்தேவ னார்தொகையுஞ் சாய்ந்து. (௩௩)

திருவண்புருடோத்தமம்.

சாய்ந்த திருவரங்கந் தண்வேங் கடங்குடந்தை
யேய்ந்த திருமா லிருஞ்சோலை - பூந்துவரை
வண்புருடோத் தமமாம் வானவர்க்கும் வானவனும்
ஒண்புருடோத் தமனற னூர். (௩௪)

திருச்செம்பொன்செய்கோயில்.

ஊர்வேன் மடலை யொழிவேன் மடநாணம்
சேர்வேன் கரிய திருமாலைப் - பாரறிய
அம்பொன்செய் கோயி லரங்கனணி நாங்கூர்ச்
செம்பொன்செய் கோயிலினிற் சென்று. (௩௫)

திருத்தெற்றியம்பலம்.

சென்றது காலம் இளைகளைமூப் பானவினி
என்றுகொல் சாவறியே னென்னெஞ்சே - கன்றால்
உருத்தெற்றி யம்பலத்தை யோர்விளவின் வீழ்த்தான்
திருத்தெற்றி யம்பலத்தைச் சேர். (௩௬)

திருமணிக்கூடம்.

சேராது முன்செய்த தீவினைபின் செய்வதூஉம்
வாரா இனிநீ மடநெஞ்சே - நேராக்
குருமணிக்கூ டத்தானைக் கொம்புபறித் தானைத்
திருமணிக்கூ டத்தானைச் செப்பு. (௩௭)

திருக்காவளம்பாடி.

செப்பேன் மனிதருக்கென் செஞ்சொற் றமிழ்மாலை
கைப்பேன் பிறதெய்வங் காண்பாரை - எப்போதும்
காவளம்பா டித்திருமால் காற்று மனைதொழுது
காவளம்பா டித்திரிவே னான். (௩௮)

திருவெள்ளக்குளம்.

நானடிமை செய்யவிடாய் நானானே னெம்பெருமான்
தானடிமை கொள்ளவிடாய் தானானான் - ஆனதற்பின்
வெள்ளக் குளத்தே விடாயிருவ ருந்தணிந்தோம்
உள்ளக் குளத்தேனை யொத்து. (௩௯)

திருப்பார்த்தன்பள்ளி.

ஒத்தமர ரேத்து மொளிவிசும்பும் பார்கடலும்
இத்தலத்திற் காண்பரிய வென்னெஞ்சே - சித்துணர்ந்த
தீர்த்தன்பள் ளிக்கிருந்து செப்பவெளி நின்றானைப்
பார்த்தன்பள் ளிக்குட் பணி. (௪௰)

சோழநாடு முற்றிற்று.

பாண்டிநாட்டுத் திருப்பதிகள் ௧௮.

திருமாலிருஞ்சோலைமலை.

பணிந்தேன் திருமாலைப் பாமாலை தாளில்
அணிந்தே னருட்டஞ்ச மாகத் - துணிந்தேன்
திருமா லிருஞ்சோலை சேர்ந்தே னெனக்கு
வருமா லிருஞ்சோதி வான். (௪௧)

திருக்கோட்டியூர்.

வான்பார்க்கும் பைங்கூழ்போல் வாளா வுனதருளை
யான்பார்க்க நீபார்த் திரங்கிறைப் - தேன்பார்ப்பின்
ஓசைத் திருக்கோட்டி யூரானே யின்னமுமென்
ஆசைத் திருக்கோட்டி யூர்.

திருமெய்யம்.

ஆளா யுனக்கன்பா யாசையாய் நாணிலியாய்
வாளா மனைவியென்று வாழ்வேனைக் - கேளாய்
திருமெய்ய மாயா சிலைகால் வளைத்து
வருமெய்ய மாயா மதன். (௪௩)

திருப்புல்லாணி.

மதயானைக் கோள்விடுத்து மாமுதலை கொன்று
கதையா லிதயங் கரையும் - முதலாய
புல்லாணி மாலே புறத்தோர் புகழிருப்பு
வல்லாணி யென்செவிக்கு மாறு. (௪௪)

திருத்தண்காலூர்.

மாறுபட வாடையெனும் வன்கால்வந் தென்முலைமேல்
ஊறுபட வூர்ந்த வுளைவெல்லாம் - மாறத்
திருத்தண்கா லூரான் றிருத்தண் டுழாயின்
மருத்தண்கா லூராதோ வாய்ந்து. (௪௫)

திருமோகூர்.

வாயான் மலர்கோதி வாவிதொறு மேயுமோ
மேயாம லப்பால் விரையுமோ - மாயன்
திருமோகூர் வாயின்று சேருமோ நாளை
வருமோகூர் வாயன்னம் வாழ்ந்து. (௪௬)

திருக்கூடல். (தென்மதுரை.)

வாழ்விப்பா னென்னமோ வல்வினையி லின்னமென்னை
ஆழ்விப்பா னென்னமோ வஃதறியேன் - தாழ்விலாப்
பாடலழ கார்புதுவைப் பட்டர்பிரான் கொண்டாடும்
கூடலழ கானின் குறிப்பு. (௪௭)

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்.

குறித்தொருவர் கொண்டாடுங் கொள்கைத்தோ கோதை
பிறந்தவூர் விண்டுசித்தர் சீரூர் - பிறப்பிலியூர்
தாழ்வில்லி புத்தூரென் றைவர்க்குத் தானிரந்தான்
வாழ்வில்லி புத்தூர் வளம். (௪௮)

திருக்குருகூர்.

வளர்ந்துழைக்க வுண்டாமென் வாசமனைத் தாமென்
தெளிந்தகலை கற்றலென் சீசீ - குளிர்ந்தபொழில்
தண்குருகூர் வாவிச் சடகோப னாரெங்கள்
வண்குருகூ ரென்றோத வாய். (௪௯)

திருத்தொலைவில்லிமங்கலம்.

வாயு மனைவியர்பூ மங்கையர்க ளெம்பிராற்
காயுதங்க ளாழிமுத லைம்படைகள் - தூய
தொலைவில்லி மங்கலமூர் தோன்புருவ மேனி
மலைவில்லி மங்கலந்த வான். (௬௰)

ஸ்ரீவரமங்கை. (வானமாமலை.)

வானோர் முதலா மரமளவா வெப்பிறப்பும்
ஆனேற் கவதியிட லாகாதோ - தேனேயும்
பூவர மங்கை புவிமங்கை நாயகனே
சீவர மங்கையர சே. (௬௧)

திருப்பேரை.

அரசாகி வையமுழு தாண்டாலு மின்பக்
கரைசார மாட்டார்கள் கண்டீர் - முரைசாரும்
தென்றிருப்பே ரைப்பதியான் சீர்கேட்டு நாவிலவன்
தன்றிருப்பே ரைப்பயிலா தார். (௬௨)

ஸ்ரீவைகுந்தம்.

தாருடுத்துத் தூசு தலைக்கணியும் பேதையிவள்
சேருடுத்த சிந்தை நிலையறியேன் - போருடுத்த
பாவைகுந்தம் பண்டொசித்தான் பச்சைத் துழாய்நாடும்
சீவைகுந்தம் பாடுந் தெளிந்து. (௬௩)

திருப்புளிங்குடி.

தெளியும் பசும்பொற் சிறைக்காற்று வீச
விளியுந் துயர்போய் விடுமே - எளியேற்
கருளப் புளிங்குடிவா ழச்சுதனைக் கொண்டு
கருளப் புளிங்குவந்தக் கால். (௬௪)

திருவரகுணமங்கை.

காலமு நோயுங் கருதாத வன்னைமீர்
வேலன் வெறியை விலக்குமின்கள் - மாலாம்
வரகுண மங்கையன்றான் வண்டுழாய் மேலா
தரகுண மங்கை தனக்கு. (௬௫)

திருக்குளந்தை.

தனக்குடலம் வேறான தன்மை யுணரான்
மனக்கவலை தீர்ந்துய்ய மாட்டான் - வினைக்கில்
திருக்குளந்தை யாருரைத்த சீர்க்கீதை பாடும்
தருக்குளந்தை யாமலிருந் தால். (௬௬)

திருக்குறுங்குடி.

காலத் திழிகுலத்துச் சண்டாளன் மாணும்
மேலைத் தவரதனின் மேன்மைத்தே - கோலக்
குறுங்குடிவாழ் மாயன் குரைகழற்கா ளாகப்
பெறுங்குடியாய் வாழ்வார் பிறப்பு. (௩௭)

திருக்கோட்டியூர்.

பிறப்பற்று மூப்புப் பிணியற்று நாளும்
இறப்பற்று வாழ விருப்பீர் - புறப்பற்றுத்
தள்ளுங்கோட் டியூரரவிற் றுயிலோ தரன்பள்ளி
கொள்ளுங்கோட் டியூர்மருவுங் கோள். (௩௮)

பாண்டிநாடு முற்றிற்று.

மலைநாட்டுத் திருப்பதிகள் ௧௩.

திருவனந்தபுரம்.

கோளார் பொறியைந்துங் குன்றியுட லம்பழுத்து
மாளாமுன் னெஞ்சே வணங்குதியால் - கேளார்
சினந்தபுரஞ் சுட்டான் றிசைமுகத்தான் போற்றும்
அனந்தபுரஞ் சேர்ந்தா னடி. (௩௯)

திருவண்பரிசாரம்.

அடியுங் குளிர்ந்தா ளறிவுங் குலைந்தாள்
முடிகின்றாண் மூச்சடங்கு முன்னே - கடிதோடிப்
பெண்பரிசா ரங்குப் பிறப்பித்து மீளுவார்
வண்பரிசா ரங்கிடந்த மாற்கு. (௪௰)

திருக்காட்கரை.

மார்க்கமுந் தாந்தாம் வழிபடுந் தெய்வமும்
ஏற்க வுரைப்பார்சொ லெண்ணாதே - தோற்குரம்பை
காட்கரையா முன்னமே நன்னெஞ்சே நாரணனாங்
காட்கரையாற் காளாகாய் காண். (௪௧)

திருமூழிக்களம்.

காணின்ற வைம்பூதங் கட்கு மிருசுடர்க்கும்
சேண்கலந்த விந்திரற்குந் தேவர்க்கும் - மாண்கரிய
பாழிக் களத்தாற்கும் பங்கயத்து நான்முகற்கும்
மூழிக் களத்தான் முதல். (௪௨)

திருப்புலியூர்.

முதல்வண்ண மாமே முலைவண்ண முன்னே
விதிவண்ண நீங்கி விடுமே - சதுரத்
திருப்புலியூர் நின்றான் றிருத்தண் டுழாயின்
மருப்புலியூர்த் தென்றல் வரின். (௪௩)

திருச்செங்குன்றூர்.

விரவெண்ணில் கண்டாய் மதிகலங்கி விக்கும்
பொரவே யுயிர்மாயும் போழ்து - பரமேட்டி
செங்குன்றூர் மாலே சிறப்பறவை மேற்கனகப்
பைங்குன்றூர் கார்போற் பறந்து. (௫௯)

திருநாவாய்.

பறந்து திரிதரினும் பாவியே னுள்ளம்
மறந்தும் பிறிதறிய மாட்டா - சிறந்த
திருநாவாய் வாழ்கின்ற தேவனையல் லாலென்
ஒருநாவாய் வாழ்த்தா துகந்து. (௬௰)

திருவல்லவாழ்.

உகந்தார்க்கெஞ் ஞான்று முளதோ யுகவா
திகந்தார்க்கெஞ் ஞான்று மிலதாய்த் - திகழ்ந்திட்
டருவல்ல வாழுருவ மல்லவென நின்றான்
திருவல்ல வாழுறையு நாதே. (௬௧)

திருவண்வண்டூர்.

தேவு முலகு முயிருந் திரிந்துநிற்கும்
யாவும் படைத்த விறைகண்டீர் - பூவில்
திருவண்வண் டூருறையுந் தேவாதி தேவன்
மருவண்வண் டூர்துளவ மால். (௬௨)

திருவாட்டாறு.

மாலைமுடி நீத்து மலர்ப்பொன் னடிநோவப்
பாலைவன நீபுகுந்தாய் பண்டென்று - சாலவுநான்
கேட்டாற் றுயிலேன்காண் கேசவனே பாம்பணைமேல்
வாட்டாற்றுக் கண்டுயில்கொள் வாய். (௬௩)

திருவிற்றுவக்கோடு.

வாய்த்த கருமமினி மற்றில்லை நெஞ்சமே
தோய்த்த தயிர்வெண்ணெய் தொட்டுண்ட - கூத்தன்
திருவிற் றுவக்கோடு சேர்ந்தாற் பிறவி
கருவிற் றுவக்கோடுங் காண். (௬௪)

திருக்கடித்தானம்.

காண விரும்புமென் கண்ணுங் கையுந் தொழவிரும்பும்
பூண விரும்புமென்றன் புன்றலைதான் - வாணன்
திருக்கடித்தா னத்தான் றிகிரியான் றண்டான்
திருக்கடித்தா னத்தனைச் சென்று. (௬௫)

திருவாறன்விளை.

சென்று புனன்மூழ்கிச் செய்தவங்கள் செய்தாலும்
வென்றுபுல னைந்தடக்கி விட்டாலும் - இன்றமிழால்
மாறன் விளைத்த மறையோதார்க் கில்லையே
ஆறன் விளைத்திருமா லன்பு. (எக)

மலைநாடு முற்றிற்று.

நடுநாட்டுத் திருப்பதிகள் உ.

திருவைந்திரபுரம்.

அன்பணிந்த சிந்தையரா யாய்ந்த மலர்தூவி
முன்பணிந்து நீரெமக்கு மூர்த்தியரே - என்பர்
எமையிந் திரபுரத்தார்க் கின்றொண்ட ராவோர்
தமையிந் திரபுரத்தார் தாம். (எஉ)

திருக்கோவலூர்.

காமரையா ளாதியாய்த் தாவரங்க ளீறான
சேம வுயிருஞ் செகமனைத்தும் - பூமடந்தைக்
காங்கோவ லாயுதன்பின் னாக வவதரித்த
பூங்கோவ லாயன் பொருள். (எங)

நடுநாடு முற்றிற்று.

தொண்டைநாட்டுத் திருப்பதிகள் உஉ.

திருக்கச்சி. (காஞ்சிபுரம்.)

பொருளாசை மண்ணாசை பூங்குழலார் போகத்
திருளாசை சிந்தித் திராதே - அருளாளன்
கச்சித் திருப்பதியா மத்தியூர் கண்ணன்றன்
இச்சித் திருப்பதியா மென்று. (எச)

திருவட்டபுயங்கம்.

என்றுந் துயருழக்கு மேழைகா ணீங்களிளங்
கன்றுபோற் றுள்ளிக் களித்திரீர் - அன்றுநடம்
இட்ட புயங்கத் திருசரண மேசரணென்
றட்டபுயங் கத்தற்கா ளாய். (எரு)

திருத்தண்கா.

ஆட்பட்டே னெம்பொறியா லாசைப்பட் டேனறிவும்
கோட்பட்டு நாணங் குறைபட்டேன் - சேட்பட்ட
வண்காவை வண்டுவரா வைத்த விளக்கொளிக்குத்
தண்காவைச் சேர்ந்தான் றனக்கு. (எசு)

திருவேளுக்கை.

தனக்குரிய னாயமைந்த தானவர்கோன் கெட்டான்
உனக்குரிய னாயமைந்த னுய்ந்தான் - நினைக்குங்கால்
வேளுக்கை யாளரியே வேறுதவி யுண்டோவுன்
தாளுக்கா ளாகா தவர்க்கு. (எஎ)

திருப்பாடகம்.

தவம்புரிந்த சேதனரைச் சந்திரனை நித்தன்
சிவன்பிரம னிந்திரனைச் செட்கை - உவந்த
திருப்பா டகமருவுஞ் செங்கண்மா றன்மார்
பிருப்பா டகவுரையா லே. (எஅ)

திருநீரகம்.

ஆலத் திலைசேர்ந் தழிபுவனை யட்டருந்த
காலத்தி லெவ்வகைநீ காட்டினாய் - ஞாலத்துள்
நீரகத்தாய் நின்னடியே னெஞ்சகத்தாய் நீண்மறையின்
வேரகத்தாய் வேறியற்று மீண்டு. (எகூ)

திருநிலாத்திங்கட்டுண்டம்.

நீண்டுந் தெரியார்கண் மேதினியோர் நின்னடிப்பூ
பாண்டரங்க மாடிப் படரசடைமேல் - நீண்டிக்
கலாத்திங்கட் டுண்டத்தன் பிரிருப்பக் கண்டுமே
நிலாத்திங்கட் டுண்டத்தா னே. (அ0)

திருவூரகம்.

ஏகத்தா லன்றுலகை நீர்வார்க்க வைத்தளந்த
வாசத்தா ளென்றலைமேல் வைத்திலையேல் - நாசத்தால்
பாரகத்து ளன்றிநான் பாழ்நரகில் வீழ்ந்தென்கொல்
ஊரகத்து ணின்ற யுனை. (அக)

திருவெஃகா.

உரைகலந்த நூலெல்லா மோதி யுணர்ந்தாலும்
பிரைகலந்த பால்போற் பிறிதாம - தரையில்
திருவெஃகா மாயனுக்கே சேருறவாந் தங்கள்
உருவெஃகா வுள்ளத்தி னோர்க்கு. (அஉ)

திருக்காரகம்.

ஓராதார் கல்வி யுடையேங் குலமுடையேம்
ஆரா தனையுடையேம் யாமென்று - சீராயன்
பூங்கா ரகந்தானைப் போதுவார் தாடலைமேல்
தாங்கா ரகங்காரத் தால். (அ௩)

திருக்கார்வானம்.

தாலேலோ வென்றாய்ச்சி தாலாட்டித் தன்முலைப்பா
லாலேயவ் வாறுபசி யாற்றினன்முன் - மாலேபூங்
கார்வானந் துள்ளாய் கடலோடும் வெற்போடும்
பார்வான முண்டாய்நீ பண்டு. (அச)

திருக்கள்வனூர்.

பண்டேயுன் றொண்டாம் பழவுயிரை யென்னதென்று
கொண்டேனைக் கள்வனென்று கூறாதே - மண்டலத்தோர்
புள்வாய் பிளந்த புயலே யுனைக்கச்சிக்
கள்வாவென் றோதுவதென் கண்டு. (அரு)

திருப்பவளவண்ணம்.

கண்டறிந்துங் கேட்டறிந்துந் தொட்டறிந்துங் காதலால்
உண்டறிந்து மோந்தறிந்து முய்யேனே - பண்டைத்
தவளவண்ணா கார்வண்ணா சாமவண்ணா கச்சிப்
பவளவண்ணா நின்பொற் பதம். (அசு)

திருப்பரமேச்சுரவிண்ணகரம்.

பதத்தமிழாற் றனையே பாடுவித்தெனைத் தன்
பத்தடியாராக் கேயாட் படுத்தான் - இதத்த
பரமேச் சுரவிண் ணகரான பல்லவனா
வரமேச் சுரவணைந்த மால். (அஎ)

திருப்புட்குழி.

மால்வே ழமுமரவு மாயையும்வெற் புங்கடலும்
மேல்வீழ் படையும் விடும்போய்ப் - பாலன்
நெருப்புட் குழிகுளிர நின்றதுங்கேட் டோராத்
திருப்புட் குழியமலன் சீர். (அஅ)

திருநின்றவூர்.

சீரறிந்து தோழிமீர் சென்று கொணர்ந்தெனக்குப்
போர முலைமுகட்டிற் பூட்டுமினோ - நேரவுணர்
பொன்றவூர் புட்கழுத்திற் பொன்னைமா ணிக்கத்தை
நின்றவூர் நித்திலத்தை நீர். (அகூ)

திருவெவ்வுளூர்.

நீர்மைகெட வைதாரு நின்னோ டெதிர்த்தாரும்
சீர்மைபெற நின்னடிக்கீழ்ச் சேர்க்கையினால் - நேர்மையிலா
வெவ்வுளத்தேனென் செய்பிழையைப் பொறுத்தருளி
எவ்வுளத்த [illegible] (கூ0)

திருநீர்மலை.

இரக்கு முயிரனைத்து மின்னருளாற் காப்பான்
அரங்க னொருவனுமே யாதல் - கரங்கொள்
போர்மலைவான் வந்த புகழ்வாணன் காட்டினான்
நீர்மலைவா யெழுத்தையெதிர் நின்று. (கக)

திருவிடவெந்தை.

நின்று திரியும் பிறவியெல்லா நோர்வித்துக்
கொன்று திரியுங் கொடுவினையார் - இன்று
வெருவிடவெந் தைக்கே விழுமியதொண் டானேன்
திருவிடவெந் தைக்கே செறிந்து. (கஉ)

திருக்கடன்மல்லை

செறிந்த பணைபறித்துத் திண்களிற்றைச் சாடி
முறிந்துவிழப் பாகனையு மோதி - எறிந்த
தருக்கடன்மல் லைக்குமைத்தான் றஞ்சமென்று நெஞ்சே
திருக்கடன்மல் லைக்குட் டிரி. (கங)

திருவல்லிக்கேணி.

திரிந்துழலுஞ் சிந்தைதனைச் செவ்வே நிறுத்திப்
புரிந்து புகன்மின் புகன்றால் - மருந்தாங்
கருவல்லிக் கேணியா மாகதிக்குக் கண்ணன்
திருவல்லிக் கேணியான் சீர். (கச)

திருக்கடிகை.

சீரருளா னம்மைத் திருத்திநா முன்னறியாக்
கூறறிவுந் தந்தடிமை கொண்டதற்கே - நேரே
ஒருகடிகை யும்மனமே யுள்ளுகிலாய் முத்தி
தருகடிகை மாயவனைத் தான். (கரு)

தொண்டைநாடு முற்றிற்று.

வடநாட்டுத்திருப்பதிகள் கஉ.

திருவேங்கடம். (திருப்பதி.)

தானே சரணமுமாய்த் தானே பலமுமாய்த்
தானே குறைமுடிக்குந் தன்மையான் - தேனேய்
திருவேங் கடந்தொழுதே னீயவிப்பூ திக்குள்
மருவேங் கடந்தனமிவ் வாழ்வு. (க)

திருச்சிங்கவேள்குன்றம். (அகோபிலம்.)

வாழ்குமரன் மேற்கனக வஞ்சகன்மே லோர்முகத்தே
சூழ்கருணை யும்முனிவுந் தோன்றியவால் - கேழ்கிளரும்
அங்கவேள் குன்ற மழல்சரபத் தைப்பிளந்த
சிங்கவேள் குன்றத்தி [illegible]. (உ)

திருவயோத்தி.

ஆர்க்குமிது நன்றுதீ தானாலு நெஞ்சேநீ
பார்க்கும் பலகலையும் பன்னாதே - சீர்க்கும்
திருவயோத் திப்புயலைச் சீரியமெய்ஞ் ஞானத்
தருவையோத் திற்பொருளை யோர். (௧௮)

திருநைமிசாரணியம்.

ஓரறிவு மில்லாத வென்போல்வார்க் குய்யலாம்
பேரறிவுண் டேனும் பிறர்க்கரிது - பாரறிய
நைமிசா ரண்ணியத்து நாதரடி யாரோடும்
இம்மிசார் வுண்டாயி னால். (௧௯)

திருச்சாளக்கிராமம்.

உண்டா னுறைமை யுணர்ந்தடிமைப் பேர்பூண்டேன்
பண்டாங் குடிகுலத்தாற் பன்மதத்தால் - கொண்டாட்டால்
ஆளக் கிராமத்தா லல்லற்பேர் பூணாமல்
சாளக் கிராமத்தார் தாட்கு. (௨௰)

திருவதரியாச்சிரமம்.

நாட்கடிமை யென்று தமைபுணரார்க் கெட்டெழுத்தும்
கேட்கவெளி யிட்டருளுங் கேசவனை - வேட்கையொடு
போவதரி தானாலும் போய்த்தொழுவோ நெஞ்சமே
மாவதரி யாசிரமத் து. (௨௰௧)

திருக்கங்கைக்கரைக்கண்டம்.

மத்தாற் கடல்கடைந்து வானோர்க் கமுதளித்த
வத்தா வெனக்குன் னடிப்போதில் - புத்தமுதைக்
கங்கைக் கரைசேருங் கண்டத்தாய் புண்டரிக
மங்கைக் கரைசே வழங்கு. (௨௰௨)

திருப்பிருதி.

வழங்கு முயிரனைத்தும் வாரிவாய்ப் பெய்து
விழுங்குங் கவந்தன் விறற்றோட் - கிழங்கைப்
பொருப்பிருதிக் குங்கிடந்தாற் போற்றுணித்து வீழ்த்தான்
திருப்பிருதிக் கென்னெஞ்சே செல். (௨௰௩)

திருவடமதுரை.

செல்வ முயிருடம்பு சேர வரித்தாக்கி
வல்வினையி னீங்குமினோ மாந்தர்காள் - தொல்லை
வடமதுரை யான்கழலே வாய்த்ததஞ்ச மென்று
திடமதுரை செய்தான் றிறத்து. (௨௰௪)

பதினான்குசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

இதனுள் கேசாதிபாதவரை முப்பத்திரண்டு அவயவங்களும் அவற்றின் உவமானங்களோடு காண்க.

மழைபிறை சிலைவேல் வள்ளைமென் கிலவின்மலர்முல்லைமதியினைதழையாழ்
வாரிசங் கெளிறு தத்தைவாய் கலச மணிவட பத்திர மெறும்பூர்
அழகுநீர்த் தரங்கந் துடிசுழி யரவ மரம்பைநெண் டிளவரா லாமை
யணிதரா சிணைகந் துகந்துகிர் தரள மம்புய மரங்கநா டனையார்
குழனுதல் புருவம் விலோசனங் காது நாசிவாய் நகைமுகங் கண்டங்
குலவுதோண் முன்கை யங்கைமெல் விரல்கள்கூருகிர்கொங்கைகண்வயிறு
விழைதரு முரோமம் வளையிடை யுந்தி விரும்புமல் குற்றொடை முழந்தாண்
மிளிர்கணைக் கால்கள் புறவடி பரடு மென்குதி விரனகந் தாளே. (௧௬)

கைக்கிளை - மருட்பா.

தாளிரண்டும் பாரொன்றுந் தார்வாடும் வேர்வாடும்
வாளிரண்டுங் காதிரண்டில் வந்திமைக்கும் - கோளிரண்டும்
ஐவகைப் பூத மமைத்தரு ளரங்கா
மைவளர் சோலை மலையில்
தெய்வ மல்லளித் திருவுரு வினளே. (௧௭)

ஊசல் - எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

உருமாறிப் பலபிறப்பும் பிறந்துஞ் செத்து
மூசலா டுவதடியே னொழியும் வண்ணம்
கருமாயத் தென்னெஞ்சைப் பலகை யாக்கிக்
கருணையெனும் பாசத்தைக் கயிறாப் பூட்டி
மருமாலைத் துளவசைய வாடி ரூசல்
மணிமகரக் குழையசைய வாடி ரூசல்
திருமாது புவிமாதோ டாடி ரூசல்
திருவரங்க ராசரே யாடி ரூசல். (௧௮)

கலிநிலைத்துறை.

ஊசல் வுடம்போ லூர்சக டம்போ லொழியாமே
நாசவு டம்போ டாவிசு ழன்றே நலிவேனோ
வாசவ னும்போ தாசன னுங்கூர் மழுவோனும்
நேசமு டன்சூழ் கோயில ரங்கா நெடியோனே. (௧௯)

தழை - கட்டளைக்கலித்துறை.

நேசத் தழைக்கு மதயானை முன்புநின் றோனரங்கம்
பேசத் தழைக்குமென் னன்பனை யாய்பெருங் கற்பகத்தின்
வாசத் தழைக்கு நறுந்தழை கொணர்ந்து மந்தத்தென்றல்
வீசத் தழைக்குந் தழைபோற் கெடாது விலையில்லையே. (௨௰)

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

விலையாண திலையென்று நீதந்த முத்தம்
வேய்தந்த முத்தாகில் வெற்பாவி யப்பால்
இலையார் புனற்பள்ளி நாராய ணன்பா
லெந்தா யரங்கா விரங்கா வெனப்போய்த்
தலையா லிரக்கும் பணிப்பாய் சுமக்குந்
தன்றாதை யவர்தா மனைத்தான் விளக்கும்
அலையாறு சூடும்பு ராணங்கள் பாடு
மாடும் பொடிப்பூசி யானந்த மாயே. (௯௧)

தலம் - கட்டளைக்கலித்துறை.

ஆனந்த மாயரங் கற்கே யுயிர்க ளடிமையென்னும்
ஞானந்த னிலம் பொறியாசல் சாத்திரத் தூளேட்பற்றி
ஈனந் தரும்பற்று மற்றொன்றும் யானென தென்னுமபி
மானந் தவிர்ந்திருப் பார்க்கிது போலில்லை மாதவமே. (௯௨)

இதுவுமது - எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

மாத வங்களென் றோத வங்களின் மருவு சிவனென் றொருவ னிடரும்
பூத மல்லுயிர் திரிய மல்ல வைம் புலனு மல்லனாற் புந்தியல்ல காண்
சீத ரன்பரந் தாமன் வாமனன் றிருவ ரங்கனுக் கடிமை நீயெனக்
கேது மில்லையென் றறிய நிற்பின் னிதின் மாதவ மில்லை யெங்குமே. (௯௩)

இரங்கல் - கட்டளைக்கலித்துறை.

எங்காந்த ளங்கைநல் லீரென்செய் தேனிரண் டேந்திழையார்
தங்காந்த னென்றறிந் தாலுநில் லாது தரைக்குநெய்ச்சும்
அங்காந்த செம்பவ ளத்தெப்பி ரானரங் கன்புயங்கள்
செங்காந்த ளால்வரை யோவிரும் போவென்றன் சிந்தனையே. (௯௪)

களி - தாழிசை.

சிந்தை யிற்குடி கொண்டி ருந்து திருக்க ளுத்தடி மைக்கொளுந்
திருவ ரங்கர் பொருப் புயர்ந்த திருப்பு யம்புகழ் களியரேம்
புந்தி மிக்கது வந்து புக்கது போத மாதர்க ளெழுவர்தம்
பூசை யேமக பூசை யென்றது புதுமை யன்றிது புத்தர்காள்
அந்த ரத்திமை யோர ருந்து மருந்தும் வெள்ளைய தன்றியே
யரிய சாதிகொ ளாத மானிட ரகலி டத்தினி லில்லையே
மந்தி ரத்தினி லாத தேவதை வான கத்தினி லில்லையே
முடிவி லாதவை யண்ட கோளம் வனைந்த வைப்பினு மில்லையே. (௯௫)

திருவரங்கக்கலம்பகம்.

குறளடி வஞ்சிப்பா.

இவை பத்தொன்பதும் வஞ்சி அடிகள்.

இல்லற மெனத் துறவற மெனச்
சொல்லற நம்பிறந் துணையன் றெனப்
பவக் கடலுட் டெக் குறுப்பான்
காவிரி யிடைப் பூவிரி பொழிற்
சில மந்திகள் சினை தாவப்
பல தெங்கின் பழக்குலை யுதிர
அடர் கமுகின் மிடறொடி தரத்
தேமாங் கனி சிதறுபு விழ
முடப் பலவின் குடக்கனி யுக
வரம்பைக் கனி வரம்பிற் புக
வயன் மருங்கின் மலர்ப் பொய்கையுட்
டுயில் வலம்புரி துண்ணென வுறத்
தாஅட் டாமரைத் தவிசுறை திரு
குஉட் டோதிமம் பேஎட் டெனெழ
மயிற் சேவன் மனங் களிப்பக்
குயிற் பேடைக் குலமோ ளிப்ப
மழைமுகி லெனை முழவதிர் தரு
திருவ ரங்கப் பெரு நகருள்
அரவ ணைமிசை யறிதுயி லமர்ந்
தருள்புரி

இது ஈரடி நேரிசை ஆசிரியச்சுரிதகம்.

திருவா ரணனைச் சேர்ந்தனம்
சரணுற விந்தத் தஞ்சமென் றிரங்கே. (கசு)

மடக்கு - எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

இரவியை யரவன் மதியினை மதியு ளிறையினை யிறையுமெண் ணரிய
கரவனைக் கரவின் முனிவனை முனிவர் கருத்தனைக்கருத்தனைத்துடைத்தான்
பரமனைப் பரம பதத்தனைப் பதத்துட் பாரனைப் பாரநத் தாதும்
அரவினை யரவி னரங்கனை யரங்கத் தடிகளை யடிகள்சே வியுமே. (கஎ)

இருபனிக்காலம் - கலிநிலைத்துறை.

சேவிக்க வாழ்விக்கு மெங்கோ னரங்கன் றிருக்கோயில்சூழ்
காவிற் கலந்தாசை தந்தேகி னார்நெஞ்சு கன்னெஞ்சமோ
வாவிப் புறத்தன்ன மேபின்ன மேதோ வரக்கண்டிலேன்
பாவிக்க நேர்ந் தனிக்கால மித்தப் பனிக்காலமே. (கஅ)

குறம் - அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

காலமுணர்ந்த குறத்திநான் கருதினையொன்றது சொல்லுவேன்
பாலகனுச்சியிலெண்ணெய்வார் பழகியதோர்கலை கொண்டுவா
கோலமலர்க்கையின் மங்கைநின் கொங்கைமுகக்குறி நன்றுகாண்
ஞாலமுவந்திட நாளையே நண்ணுவை நம்பெருமாளையே. (௬௯

மேகவிடுதூது - கட்டளைக்கலித்துறை.

பெருமாலை யார்க்குரைப் பேனுமக் கேவிண்டு பேசினல்லால்
கருமாலை யாயெழுங் கார்க்குலங் காடொண்டர் காற்பொடிதன்
திருமாலை கொண்ட திருமா லரங்கர்தந் தெய்வத்துழாய்
மருமாலை வாங்கிவம் மின்னந்தி மாலை வருமுன்னமே. (௭௰

நேரிசை வெண்பா.

முன்னம் பிறந்த பிறப்போ முடிவில்லை
இன்னம் பிறப்பிக்க வெண்ணாதே - தென்னரங்கம்
மேவிக் கிடந்தானே வீற்றிருக்கு நின்பதத்தென்
ஆவிக் கிடந்தா னருள். (௭௧

இரங்கல் - மடக்கு : பன்னிருசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

அரும்புன் னாகத் தடங்காவே யவாவென் னாகத் தடங்காவே
அம்போ ருகக்கண் பொருந்தேனே யழுநீ ருகக்கண் பொருந்தேனே
பரம்புங் கடலூர் நாவாயே பாவிக் கடலூர் நாவாயே
பார்மீ துயர மறியலையே படுமென் றுயர மறியலையே
கருங்கட் கயலே மாசுறவே கரைவேற் கயலே மாசுறவே
கண்டற் போதுகு வாலுகமே கங்குற் போதுகு வாலுகமே
குரும்பை தழைக்குங் கரும்பனையே குயில்வந் தழைக்குங் கரும்பனையே
குருகீர் நந்த மரங்கரையே கொணரீர் நந்த மரங்கரையே. (௭௨

நேரிசை ஆசிரியப்பா.

இதனுள் பத்துத் தாமரைகளும் ஒன்பது அதிசயங்களுங் காண்க.

கரைபொரு தொழுகுங் காவிரி யாறே
ஆற்றிடைக் கிடப்பதோ ரைந்தலை யரவே
அரவஞ் சுமப்பதோ ரஞ்சன மலையே
அம்மலை பூத்ததோ ரரவிந்த வனமே
அரவிந்த மலர்தொறு மதிசய முளவே
கடல்விளிம் புடுத்த கண்ணகன் ஞாலம்
உடன்முழு தளந்த தொருதா மரையே
வகிரிளம் பிறையான் வார்சடை தேங்கப்
பகீரதி கான்றதோர் பங்கே ருகமே

யாவையும் யாரையும் படைக்க நான்முகக்
கோவை யீன்றதோர் கோக னகமே
திருமகட் கினிய திருமனை யாகிப்
பருமணி யிமைப்பதோர் பதும மலரே
சடைத்தலை தாழ்த்துச் சங்கர னிரப்ப
முடைத்தலை தவிர்த்ததோர் முளரிமா மலரே
ஆங்குமண் டோதரி யணிந்தமங் கலநாண்
வாங்கவில் வாங்கிய வனசமு மொன்றே
விரிந்தபுக ழிலங்கை வேந்தற்குத் தென்றிசை
புரிந்தருண் மலர்ந்ததோர் புண்ட ரீகமே
மண்டிணி ஞாலமும் வானமு முட்பட
அண்டமுண் டுமிழ்ந்ததோ ரம்போ ருகமே
கடைசிவந் தகன்று கருமணி விளங்கி
இடைசில வரிபரந் தினியவாய் நெடியவாய்,
இன்பந் தழீஇய விருபெருங் கமலம்
துன்பந் தழீஇய தொண்ட னேனையும்,
உவப்புட னொருகா னோக்கிப்
பவக்கடல் கடக்கும் பரிசுபண் ணினவே. (௭௩)

கார்காலம் - வண்டு: கலிநிலைத்துறை.

பண்கொண்ட வேயூது செவ்வா யரங்கேசர் பைம்பொன்னிநாட்
டெண்கொண்ட பேராசை தந்தார் மறந்தார்கொ லிசைவண்டுகாள்
விண்கொண்ட மலைமீது விண்மாரி பொழிகின்ற விசைபோலவெண்
கண்கொண்ட முலைமீது கண்மாரி பொழிகின்ற கார்காலமே. (௭௪)

கைக்கிளை - கட்டளைக்கலித்துறை.

காரக மோநம் வடதிரு வேங்கடக் கார்வரையோ
நீரக மோநெடு வானக மோதுயி னீடுபணிப்
பேரக மோதென் றிருவரங் கப்பெருங் கோயிலென்னும்
ஊரக மோவிடந் தண்காவி னின்ற வொருவருக்கே. (௭௫)

வஞ்சித்துறை.

ஒருநயம் பேசுவன்
திருவரங் கேசர்தாள்
மருவுமின் னேசமாங்
கருமவன் பாசமே. (௭௬)

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

பாசமா மடியர்பா னேசமா மடிகளும்
பைம்பொனா ராடையுஞ் செம்பொன்மா மேனியும்
ஆசையா மலருளாள் வாசமார் பகலமு
மஞ்சலென் றருள்செயுங் கஞ்சமுங் கருணையின்

தேசுலா வுதயமும் மாசிலா முறுவலுஞ்
  சிரிதா யெழுதுகத் தாரிநா மமுமெனக்
சேனோர் திருவரங் கேசனார் திகிரியு
  மிலகுவெண் சங்குமே யுலகமெங் கெங்குமே. (எஎ)

வஞ்சிவிருத்தம்.

எங்கணு நிறைந்துறையு மெம்பிரான்
கொங்கணுகி வண்டுமுரல் கோயில்சூழ்
உங்கள்வளை யெங்கள்வளை யொன்றியே
மங்கையுன கொங்கைகளை மாறுமே. (எஅ)

இரங்கல் - கலிநிலைத்துறை.

மானார் சேசன் மேலார் மாலார் வாழ்கோயில்
தேனார் காவிற் பூவா ராயுந் தேனேபோல்
நானோ போகத் தின்பங் கண்டார் நான்வாடப்
போனார் வாரா ரேதோ வோதாய் போதாவே. (எகூ)

மதங்கு - அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

போத வெனக்கெளி தானார் போத வனுக்கரி தானார்
நாத ரரங்கர் திருத்தா ளாடி யரங்கி னடக்கின்
ஓது மதங்கி நடித்தா லுள்ள மதங்கி யரக்காம்
வேத மறைந்திட வல்லீர் வினைய மறைந்து விடீரே. (அ௦)

பண் - தாழிசை.

விடாதுபூ மடந்தைமார் விரும்பவாயர் மாதர்தோள்
  வியந்துமுன் னயந்தவர்க்கு விற்குமெங்கள் கொங்கைதான்
அடாதநன்று பாணவின்ன மங்கனன்றி யிங்கனம்
  அரங்கரன்பு கூரவின்ப மாகவல்ல வல்லவே
எடாதிருக்கின் வாய்திறக்கு மெங்களைய னுச்சிதோய்
  எண்ணெய்பட்ட மெய்யிலிட்ட முத்துமுத்த ரீயமும்
படாமுகந் திறந்தசைந்து மழலைவாயின் மணமறாப்
  பசுநரம்பு புடைபரந்து பால்சுரந்த முலையுமே. (அக)

இரங்கல் - கட்டளைக்கலித்துறை.

மாலைகொண்ட பான்மணம் வாய்மாறிற் றில்லையம் மொய்குழலோ
அலைகொண்ட தின்னமென் கையணை யேயலை யாழிவற்றச்
சிலைகொண்ட செங்கை யரங்கேசர் தாள்கொண்ட தேசமெல்லாம்
மலைகொண்ட வாள்விழி யாள்சென்ற வாறெங்ஙன் வெஞ்சுரமே. (அஉ)

இரங்கல் - எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

வெஞ்சமங் கருதுங் கஞ்சனு மெருதும்
வேழமும் பரியும் வீழமுன் பொருதார்
தஞ்சமென் றவருக் கஞ்சலென் றருளுந்
தாயிலன் புடையார் கோயிலின் புடையார்
மஞ்சுவண் டினமுந் துஞ்சுதண் டலைவாய்
வல்லியொன் றதிலே யெல்லியுந் திகழுங்
கஞ்சமுண் டதிலே நஞ்சமுண் டதிலே
கள்ளமுண் டதுவென் னுள்ளமுண் டதுவே. (அ௩)

முதுவேனிற்காலம் - எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

உண்டெழில் வாசமுடன் றண்டலை மாருதம்வந்
துலவிய சாளரமுங் குலவியவா னிலவும்
விண்டலர் பூவணையும் மென்பனி நீர்ப்புழுகும்
மேனியி லும்முதிரா வேனிலு மாகியவா
அண்டர் தொழும்பெருமா னம்புய மின்பெருமா
னருமறை யின்பெருமா னழகிய நம்பெருமாள்
புண்டரி கங்கமழுந் தண்டுறை யோதிமமே
புன்னைகள் சிந்தலரே யின்னமும் வந்திலரே. (அ௪)

கூதிர்காலம் - வேற்றொலி வெண்டுறை.

இன்னிசை வேயினார் மன்னிய கோயிலை யெய்தார்போல்
பொன்னினை வாலவர் போனவி டத்தினிற் போகாதோ
மின்னிய முகிற்றுளி யென்றென் மேலெலாம்
வன்னியின் பொறிகளை வழங்கும் வாடையே. (அ௫)

கார்காலம் - அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

கோடை யாயிரு பனியுமாய் வேனிலாய் வந்தது காரொன்றே
பேடை மாமயிற் சாயலா யன்பர்மேற் பிழைகரு திடல்செய்பொன்
ஆடை நாயகன் றிருமக ணாயக னரங்கநா யகனோடும்
ஓடை மாவிது மதமிது பிளிறிய வொலியிது மழையன்றே. (அ௬)

கட்டளைக்கலித்துறை.

மழைபோன் மரகதம் போலெம்பி ரானவர் கோயிலென்னீர்
பிழைபோ மிவர்க்கிதை யாருரைப் பாரிவர் பின்வந்தெய்து
தழைபோ யுரைத்த வருத்தம் பொறாமைகொல் சங்கரன்பால்
உழைபோ யொதுங்க முயல்போய் மதிபுக் கொளித்ததுவே. (அ௭)

கார்காலம் - எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

ஒளிக்குமிரு சுடர்க்கவளம் விழுங்கும் பேழ்வா
யுருமுழக்கத் திந்திர வில் மேலோடை நெற்றித்
துளிக்குமழை மதக்கொண்மூக் களிற்றை யின்னற்
றேட்டிமா ருதப்பாகர் தூக்குங் காலம்

அளிக்குலமுங் களிக்குமயிற் குலமும் பாடி
யாடுபொழிற் றிருவரங்க ரணையாக் காலம்
விளிக்குமலைக் கருங்கடலு மொறுக்குங் காலம்
வினையேற்கு விழிகடியின் மேவாக் காலம். (௮௮

இளவேனிற்காலம் - கலிநிலைத்துறை.

மேவலர்வாழ் தென்னிலங்கை மலங்கவொரு காலிருகால் விற்குனித்தெய்
ஏவலர்வாழ் திருவரங்கத் தெமையிருத்திப் போனவர்நாட் டில்லைபோலுங்
கோவலர்வாய்க் குழலோசைக் கானிரைகள் செவியேற்குங் குறும்புன்மாலை
பூவலரின் மணம்பரப்பி யிளவேனில் வரவந்த பொதியத்தென்றல். (௮௯

இரங்கல் - கட்டளைக்கலித்துறை.

தென்றலைக் குங்குமச் சேற்றைப் பொருள்சிறி யாள்பெரிய
துன்றலைக் குந்துடிக் கும்மென்செய் வாடிய ராலழைத்த
வன்றலைக் குஞ்சரங் காத்தா யிலங்கை மலங்கவளைத்
தன்றலைக் குஞ்சரத் தாயரங் காவண்ட ராதிபனே. (௯0

கட்டளைக்கலிப்பா.

அண்டர் போற்றுந்தி ருவரங் கேசனு ரணிய ரங்கத் திருமுற்ற மெய்தினு
பண்டு போன வளையாழி வாங்குவேன் பாலி யாதுப ராமுகம் பண்ணினல்
தண்டும் வாளுஞ்சி லைபுமி ருக்கவே சங்கு மாழியுந் தாருமென் பேனவை
தொண்ட ருக்கொற்றி வைத்தோமென் றேதினுற் றுளவ மாலையைத் தெ
[ட்டுப் பறிப்பனே. (௯௧

கலிநிலைத்துறை.

தொட்டுண்ட தயிர்வெண்ணெய்க் கன்றாய்ச்சி யுரலோடு சூழ்ந்துகட்டக்
கட்டுண்டு கழலவிர கறியாம லிருந்தழுத கள்வன்யாரே
கட்டுண்டா னரங்கனெனக் கட்டுரைப்பா ரன்றுலுங் கங்கைசூடி
மட்டுண்ட கொன்றையான் மலர்மேலா னறியரிய வடிவனன்றே. (௯௨

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

வடியாத பவக்கடலும் வடிந்துமூல
மாயைகடந் தப்பாற்போய் வைகுந்தஞ்சேர்ந்
தடியார்கள் குழாங்கூடி யுனதடிக்கீ
ழடிமைசெயு மக்கால மெக்காலந்தான்
கொடியாரு மணிமாட வயோத்திமூதூர்
குடிதுறந்து திருவரங்கங் கோயில்கொண்ட
நெடியோனே யடியேனுன் முயற்சியின்றி
நின்னருளே பார்த்திருப்ப னீசனேனே. (௯௩

கட்டளைக்கலித்துறை.

நீசச் சமணர்க்குஞ் சூனிய வாதர்க்கு நீதியற்ற
பூசற் பௌத்தர்க்குஞ் சைவர்க்கும் யார்க்கும் புகலுகின்றேன்
நாசப் படாவுயி ரெல்லா முதற்றந்த நாதன்கண்டீர்
ஆசற்ற சீரரங் கத்தாதி மூலத் தருட்பொருளே.

நேரிசை வெண்பா.

அரும்புண்ட நீகத் தடியிணைக்கென் னெஞ்சம்
இரும்புண்ட நீராவ தென்றோ - விரும்பி
அறந்திருந்துங் கோயி லரங்கா வுனைநான்
மறந்திருந்து மேற்பிறவா மல். (௯௫)

கலிவிருத்தம்.

பிறவியெனுங் கடலழுந்திப் பிணிப்பிணியோ டிந்திரியச்
சுறவநுங்கக் கொடுவினையின் சுழலகப்பட் டுழல்வேனை
அறமுடையா யென்னப்பா வரங்காவென் னுருயிருக்
குறவுடையா யடியேனை யுயக்கொள்வ தொருநாளே. (௯௬)

எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

ஒருபொரு ளல்லே னிருவினை யுடையே னுனதுதொண் டெனுந்துறை குளித்திலன், பெருகுதண் ணளியின் பாசந்தொட் டிழுத்துப் பெரியதோர் முத்தியான் பெற்றேன், திருவுமா மணியுஞ் சங்கமு மேந்திச் செய்யதா மரைபல பூத்துக், கருநிற முடைத்தாய் நதிபொரு தரங்கங் கலந்ததோர் கருணைவா ரிதியே. (௯௭)

கட்டளைக்கலித்துறை.

வாரி யரங்கம் வருதிருப் பாவைக்கு மண்மகட்கும்
சீரி யரங்கண் வளர்திருக் கோலமுந் தென்றிருக்கா
வேரி யரங்க விமானமுங் கோயிலு மேவித்தொழார்
பூரி யரங்கவர் கண்ணிரண் டாவன புண்ணிரண்டே. (௯௮)

நேரிசை வெண்பா.

புண்ணா ருடற்பிறவி போதுமெனக் கும்முனக்கும்
எண்ணா திருந்தீ தினிப்போதும் - கண்ணார்
குழற்காளாய் தென்னரங்கக் கோயிலாய் நின்பொற்
கழற்காளாய் நின்றேனைக் கா. (௯௯)

கலிநிலைத்துறை.

காவிரிவாய்ப் பாம்பணைமேற் கருமுகில்போற் கண்வளருங் கருணை வள்ளல்
பூவிரியுந் துழாயரங்கர் பொன்னடியே தஞ்சமெனப் பொருந்தி வாழ்வார்
யாவரினு மிழிகுலத்தோ ராறெனு மவர்கண்டீ ரிமையா நாட்டுத்
தேவரினு முனிவரினுஞ் சிவனயனென் றிருவரினுஞ் சீரி யோரே. (௱)

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரிய வண்ணவிருத்தம்.

மழைமுகி லெனவே பணமுகந் திகழ் வரியரா வணையேறி வாழ ரங்கர்தம்
எழில்பெறு மிரு தாளிலே கலம்பக மெனுமொரு தமிழ்மாலை தானணிந்தனன்
குழலிசை யளிமேவு கூரம் வந்தருள் குருபரா னிருபாத போத டைந்தவன்
அழகிய மணவாள தாச னென்பவ னடியவ ரடிசூடி வாழு மன்பனே. (௱௧)

அழகிய மணவாளதாஸர் திருவடிகளே சரணம்.

திருவரங்கக்கலம்பகம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

அழகிய மணவாளதாஸர்

என்கிற

திவ்வியகவி. பிள்ளைப்பெருமாளையங்கார்

கலித்துறையினால் அருளிச்செய்த

கோயின்மாலை

என்னும்

திருவரங்கத்துமாலை

மூலபாடம்.

தனியன்.

மறைப்பொருளோ வச்சிரப்பொருளோ மனுவேமுதலாம்
முறைப்பொருளோ விதிகாச புராண முதுப்பொருளோ
இறைப்பொருளோ நம்பெருமா னுடைத்திரு வெட்டெழுத்தின்
னுறைப்பொருளோ மணவாளர்தம் மாலையி னுட்பொருளே.

காப்பு.

நாளும் பெரிய பெருமா ளரங்கர் நகைமுகமும்
தோளுந் தொடர்ந்தென்னை யாளும் விழியுந் துழாய்மணக்கும்
தாளுங் கரமுங் கரத்திற்சங் காழியுந் தண்டும்வில்லும்
வாளுந் துணைவரு மேதமி யேனை வளைந்துகொண்டே.

நூல்.

திருவாழி சங்கு திருவாழி வாழி சிறந்தகொண்டல்
உருவாழி யோகத் திருத்துயில் வாழி யுலகளந்த
மருவார் மதுமலர்த் தாள்வாழி வாழி வணங்குமன்பர்,
பெருவாழ் வனைய பெருமா ளரங்கப் பெருஞ்செல்வமே. (க)

படுப்பவ னைப்பணி மெல்லணை யாகப் பருவரையால்
தடுப்பவ னைப்பண்டு மண்டுகன் மாரி தரணியிடந்
தெடுப்பவ னைத்தம் மடியா ரிடும்பச் சிலைக்குழுத்தி
கொடுப்பவ னைச்செம்பொற் கோயிலுள் ளேகண்டு கொண்டனனே.

ஆளா னவர்கண் களிகூ ரரங்கத் தரவணைமேல்
காளா சலமெனக் கண்டுகொண் டேன்மறை காணவொண்ணாத்
தாளா யிரஞ்செம்பொன் மாமுடி யாயிரந் தாமநெடுந்
தோளா யிரந்திருக் கண்ணா யிரங்கொண்ட சோதியையே. (௩)

பூங்கா விரிப்புனற் கோயிலுள்ளே மிக்க போகமெல்லாம்
யாங்காண யோகத் துயில்கொண்ட வாறென்று மெண்ணெயும்போல்
நீங்கா துலகத் துயிர்க்குயி ராகி நியாமகனாய்
ஓங்கார மாயத னுட்பொரு ளாய்நின்ற வொண்சுடரே. (௪)

கறங்காழி நாலெட் டிலக்கமி யோசனை கட்செவியின்
பிறங்காக மும்மையி லக்கமி யோசனை பேருலகில்
இறங்காழி மேக மெனவே யரங்கத்தி லெந்தையதில்
உறங்காக நீளமைந் தைம்பதி னாயிரம் யோசனையே. (௫)

பாற்கட னாலெட் டிலக்கமி யோசனை பாற்கடலுள்
மாற்கவி கோயி லகலமு மீரைந்து வானளவும்
நீற்கமொ ரேழு திகழ்பணி மூன்று சிறந்தகலம்
ஏற்கவி னொன்றரை யுத்தமர் நீள மிரண்டரையே. (௬)

அடித்தல மந்த வதலம் பொருதிரை யாழிவையம்
கடித்தல நேமிக் கிரியுடை யாடை கபாலிமுன்னாள்
மிடித்தல மந்த தொழித்தா னரங்கன் விழியிருகோள்
முடித்தல மண்ட முகடினி யாதென் மொழிவதுவே. (௭)

திண்சுட ராழி யரங்கேசர் திக்குத் திருச்செவியில்
மண்கழ லிற்சத்ய லோகஞ் சிரத்தின் மருத்துயிரில்
தண்கதி ருள்ளத்தில் வானுந்தி யிற்செந் தரணிகண்ணில்
ஒண்கன லிந்திரன் வாழ்முகப் போதி லுதித்தனரே. (௮)

புரமா யிரந்திருக் கண்மல ராயிரம் புண்டரிகக்
கரமா யிரங்கழற் கான்மல ராயிரங் கண்ணிமுடிச்
சிரமா யிரந்திரு நாமமு மாயிரஞ் செய்யகையில்
அரமா யிரங்கொண்ட திண்டிற லாழி யரங்கருக்கே. (௯)

முன்னாள் விசும்பும் புவியுந் திசையு முறைவகுத்த
அந்நான் முகன்றன தாவியெல் லாமல ராசனையாம்
மின்னார் மழைமுகி னன்னாக மீதில் விழிதுயில்கூர்
என்னா தனுக்கொரு மூச்சென்று வேத மிசைக்கின்றதே. (௰)

எண்ணிற் றிகிரிப் பிறப்பிட மானது மெண்ணுமவர்
நண்ணிச் சிறக்க விருப்பிட மானது நாசமில்லா
விண்ணிற் பதிக்குக் கடைத்தலை யானதும் விண்ணவர்தங்
கண்ணிற் சிறந்தது மாநீ ரரங்கர்தங் கண்ணிலொன்றே. (௰௧)

புறக்குன்று புல்லிதழ் முந்நீர்பிரசம் பொருவில்செம்பொன்
விறக்குன்று கன்னிகை யெண்கிரி தாது நிலமதனுள்

பிறக்குந்து கண்முது மாசுண னாளம் பிரமன்வண்டு
சிறக்குந் திகிரி யரங்கேச ருந்திச் செழுமலர்க்கே. (௰௨)

இருகூல மும்பொரு மாநீ ரரங்கத்தி லெந்தையர்தண்
முருகூர் கமல முனியாய் வகுக்கு முறைமையினால்
புருகூத னுக்குத் திருத்தம்பி யாகிப் புரக்குமுமை
ஒருகூறு கொண்ட வரனு மழிக்கு முகாந்தத்திலே. (௰௩)

பாரித் தலமுங் குலபூ தரங்களும் வானுமுள்ளே
பாரித்து வைத்தவிவ் வண்டங்கள் யாவும் படைக்குமுன்னோன்
வேரிப் பசுந்தண் டுளாயரங் கேசர் விபூதியிலே
மூரிப் புனலிற் குமிழிகள் போல முயாத்தனவே. (௰௪)

நெடுங்கட னிற்பது ஞாயிறு காய்வது நிற்றலுங்கால்
ஒடுங்கி நடப்பதுந் தண்கார் பொழிவது மூழ்தனில்
சுடுங்கனல் பற்றிச் சுடாதே யிருப்பதுந் துய்யைபுனைத்
தடுங்கணை லாழி யரங்கேசர் தந்திரு வாணையினே. (௰௫)

ஓலைப் புணர்பொன்னி யன்னி ரரங்க ருகந்திரியும்
காலத் தினிற்கொள்ளை யண்டமெல் லாமுண்டு காமர்பசுங்
கோலக் குழவி யுருவா யகண்டமுங் கோத்தவெள்ளத்
தாலத் திலையின் புடைக்கே துயில்வ ரகமகிழ்ந்தே. (௰௬)

நாற்றுக் கமுக வனஞ்சூ ழரங்கர் சயனமுகக்
காற்றுப் புலரும் படிமுதல் வீசுங் கறைக்களத்தின்
நீற்றுச் சிவந்தொழுங் காராழித் தீச்சுடு நீள்கழலின்
ஆற்றுப் பெரும்பெருக் கண்டமெல் லாங்கொள்ளு மந்தத்திலே. ()

சின்னூல் பலபல வாயா விழைத்துச் சிலம்பிபின்னும்
அந்நூ லருந்தி விடுவது போல வரங்கரண்டம்
பன்னூறு கோடி படைத்தவை யாவும் பழம்படியே
மன்னூழி தன்னில் விழுங்குவர் போத மனமகிழ்ந்தே. (௰௮)

பந்திக் கமலத் தடஞ்சூ ழரங்கர் படைப்பழிப்பு
சிந்தித் திடுவது மில்லைகண் டீர்த் திசைமுகனே
யுந்திக் கமலம் விரிந்தால் விரியு முகக்கடையில்
முந்திக் குவியி னுடனே குவியுமம் மூதண்டமே. (௰௯)

அடந்தை நடந்தை வனஞ்சூ ழரங்கத் தரவணைமேல்
கிடந்தனர் தூங்கக் கிரிமிசை நின்றனர் கேழலொன்றாய்
இடந்தனர் மீனை விழுங்கினர் கான்றனர் ஈரடியால்
கடந்தனர் கைவழி மண்ணுண திந்தமண் காரணர்க்கே. (௨௰)

பின்னைக் கினிய பெருமா னரங்கர் பெறுதுபெற்ற
முன்னைப் பிரமனை வாழ்விக்க வேண்டிமுன் னுள்கவர்ந்த
அன்னத் திருவுரு வுள்ளே வளர்ந்ததற் கோரண்டமாம்
மன்னச் சிறந்தது மூதண்டம் யாமெ னியம்புவதே. (௨௧)

சூழிக் களிறுய்ய வெவ்வாய் முதலை துணித்தவக்ர
பாழித் திகிரிப் படையரங் கேசர் படைப்பவன்றன்
ஊழிப் பொழுதொரு சேலா யொருசெலு வுட்கரந்த
ஆழிப் பெரும்புனல் காணுது தேடுவ ரவ்விடத்தே. (௨௨)

பாட்டுக்கு முத்தமிழ் வில்லிபுத் தூர்வரும் பாவைசூழற்
கூட்டுக்கு நல்லவர் தென்னரங் கேசர் தொடுகடல்வாய்
மோட்டுக் கமடத் திருவுரு வாகி முதுமுதுகில்
கோட்டுச் சயில முழுவதென் ஞேத்துயில் கொண்டனரே. (௨௩)

திரிக்கின்ற பொற்குன் றழுந்தாம லாமைத் திருவுருவாய்
பரிக்கின்ற திற்பெரும் பாரமுண் டேபண்டு நான்மறைநூல்
விரிக்கின்ற வுந்தி யரங்கேசர் தந்திரு மேனியின்மேல்
தரிக்கின் றதுமக ரக்கட லாடைத் தராதலமே. (௨௪)

ஓருரு வெற்பைத் தரித்தது தானவ ரும்பருள்ளாய்
ஈருரு நின்று கடைந்தது வேலை யிதனிடையோர்
பேருரு விண்ணமு தோடே பிறந்தது பெண்மைகொண்டோர்
நாருரு நின்ற தரங்கர் விதுவென்ன நற்றவமே. (௨௫)

ஆருக் கியவை யளவிட லாக்தென் னரங்கரிந்தப்
பாருக் கரந்தை தவிர்ப்பதற் காகப் பழிப்பில்பெருஞ்
சீருற்ற செங்கட் கரும்பன்றி யாகித் திருக்குளம்பில்
மேருக் கணகண மாத்துலை நாளில் விநோதிப்பரே. (௨௬)

மருமலர்க் கோயின் மடயான் விரும்பு மதிலரங்கர்
பெருமையைப் பேசுவ தெப்படி நாம்பிறை வாளெயிற்றுக்
கருமுகிற் கோலப் பெரும்பன்றி யாய களேபரத்தின்
ஒருமயிர்க் காலடி யூடே கடல்புக் கொளித்தனவே. (௨௭)

நிறக்குஞ் செழுஞ்சுடர்க் கோடுமிப் பாரு நிசாமுகத்துச்
சிறக்கும் பிறையுங் களங்கமும் போலு மெனிற்சிறுகண்
மறக்குஞ் சரஞ்செற்ற மாயோ னரங்கன் வராகமதாய்ப்
பிறக்கும் பிறப்பின் பெருமையெவ் வாறினிப் பேசுவதே. (௨௮)

ஆடு மரவிற் றுயிலரங் கேச னருமகற்கா
நீடுந் தறியி லுதித்தில னேனிகி லப்பொருள்கள்
ஊடும் புறத்தினு முண்மையெவ் வாறிவ் வுலகறியும்
ஈடு மெடுப்புமில் லாவொரு தெய்வ மிவனெனவே. (௨௯)

மறந்த மறையு மழுங்கிய மந்திர மும்மகமும்
இறந்ததெய் வங்களு மெல்லாமு னெங்குறைந் தெங்கியன்ற
அறந்தருங் கோயி லரங்கனவ் வாளரிக் காளரியாய்ப்
பிறந்தபி னன்றோ பிறந்து பெருகிப் பிறங்கியதே. (௩௰)

அடிகண் டிலர தலத்தவ ரைம்முக னேடமரர்
கடிகண் டிலர்மலை வானிவர்ந் துங்கம லத்தயனோர்

முடிகண் டிலரண்ட மாமுக டேறியு மூதுணர்ந்தோர்
படிகண் டிலரரங் கேசர்கொள் சிங்கப் படிதனக்கே. (௯௧)

சீறியி னரங்கர்முன் னாளரி யாகிய வப்பொழுது
செறியி னவுணர்தம் வெள்ளங்கள் கோடியுங் கொன்றதிலோ
தறியின் வயிற்றிற் றருவனென் றஞ்சர பத்துடலும்
வெறியின் வகிர்ந்தபி னன்றோ தணிந்தது நீள்சினமே. (௯௨)

தாரேற்ற வெண்குடை மாவலி வார்க்கவுந் தாமரைமேல்
சீரேற்ற தொன்முன் முகத்தோன் விளக்கவுஞ் செம்பொன்முடிக்
காரேற்ற மேனி யரங்கேசர் கையுங் கழலுமொக்க
நீரேற் றனவன் றிருக்குற ளாகி நிமிர்ந்தவன்றே. (௯௩)

தேமிக்க பச்சைத் துழாயரங் கேசர் திருக்குறளாய்த்
தாமிப் புவனங் கடந்தவந் நாண்மணற் சாகரஞ்சூழ்
பூமிப் புடையள விட்டபொற் றாமரைப் பூங்கழற்கு
நேமிச் சிலம்பு திருச்சிலம் பாகி நிலைபெற்றதே. (௯௪)

பூமரு பொங்கர் புடைசூ ழரங்கர் பொலன்கழலால்
பாமரு மூவுல குங்கொண்ட போது பழிப்பில்பெருங்
காமரு மோலிச் சிகாமணி யாகிக் கவுத்துவமாய்த்
தேமரு நாயகந் தாமரை யானது செஞ்சுடரே. (௯௫)

ஓதப் புனற்பொன்னி நன்னீ ரரங்க ருலகளந்த
பாதத்து நீர்விண் படிபில மூன்றிலும் பால்புரைவெண்
சீதத் தரங்கமந் தாகினி யாகிச் செழுங்கங்கையாய்
மேதக்க போக வதியாகி நாளும் விழுகின்றதே. (௯௬)

மூலப் புனலரங் கேசர்பொற் றாள்பட் டுடைந்தவண்ட
மேலக் கடாகத் தொளைவழி யாக விழும்புனல்போய்க்
கோலத் திருவுருக் கொண்டவர் நாள்குரம் பட்டுடைந்த
மூலக் கடாகத் தொளையால் விழுந்தது முற்புனற்கே. (௯௭)

பறிக்குங் கயற்கண்ணி பங்காளன் வாழ்வெள்ளி மால்வரையைப்
பறிக்குங் கபடன் பணைப்புய மோவவன் பைங்கடகம்
செறிக்கும் புயஞ்செற்ற வாயிரந் திண்புய மோவவற்றைத்
தறிக்குந் திறமழு வோவரங் காசயத் தாருடைத்தே. (௯௮)

மாதண்ட மேவுங் கரத்தா ரரங்கர் வடமிதிலைக்
கோதண்ட வேகம் பிறப்பித்த போது குவட்டுவெள்ளி
வேதண்ட மேய மழுவாளி நாணினன் வென்றிகண்டு
மூதண்ட மஞ்சு மழுவாளி கோப முதிர்ந்ததுவே. (௯௯)

மாசம் பிலங்கிக் கிமையோ ருலக மழுவுடையோன்
நாகநன் றுடைள வாகப் பன்னகை நடுங்கவம்பு
வேகங் கொடுதொட ரப்பறந் தோடியு மீண்டுவந்து
காகஞ் சரணென்ன நம்பெரு மாளுயிர் காத்தனரே. (௱)

மாதவ ரும்பர் பெருமா ளரங்கர் வலியுணரா
தாதவன் மைந்த னயிர்த்தவன் ஞாளிலக் காயநெடும்
பாதல மேழு முடனே நெடுங்கணை பட்டுருவப்
பூதல மேழு மெழுபா தலங்களும் புண்பட்டவே (௪௧)

ஒற்றைச் சரஞ்சுட்ட வுட்கடல் போற்புறந் தோன்றிட
மற்றைக் கடல்வெந்த தெவ்வண்ண மோமத மாவுரைக்க
அற்றைக் குதவு மரங்கர்வெங் கோபத்தை யஞ்சியான்
கற்றைச் சடையி னிடையே வெதும்பினள் கங்கையுமே. (௪௨)

கொங்குண்டு வண்டமர் தண்டா ரரங்கர்வெங் கோபமுடன்
பொங்குஞ் சரஞ்செய்த மாயமென் னோதன் புகழுடைய
மங்கும் படிக்கு மறஞ்செயி ராவணன் வாகினிகண்
டெங்குங் குரங்கெங்கும் ராமனென் றேங்கி யிருந்திடவே. (௪௩)

பேரொத்த வாயிரம் பேர்மடிந் தாற்பிறக் குங்கவந்தம்
நேரொத்த வாடும தாயிர மாடி னெடுஞ்சிலையில்
ஏரொத்த கிண்கிணி சற்றே விடுமொதோர் யாமநின்று
காரொத்த மேனி யரங்கர்தம் போரிற் கறங்கியதே. (௪௪)

சற்பத் துறங்கு மரங்கனுன் பாதந் துணையடைந்த
நற்பத் தருக்கொரு நாசமுண் டோகல மாமருத்தின்
வெற்பைக் கொணர்ந்த விறலனு மானுமவ் வீடணனும்
கற்பத் தளவு மழியா திருக்கவுங் கற்பித்ததே. (௪௫)

ஆவும் பயமு மமுதுமொப் பான வரங்கருக்கு
மேவும் புகழின்னு மேவுங்கொ லோவவர் மெய்யருளால்
தாவுந் தரங்கத் தடஞ்சூ ழயோத்திச் சராசரங்கள்
யாவுங் கிளையுடன் வைகுந்த லோகத்தி லார்ந்திடவே. (௪௬)

ஒருதா யிருந்து வருந்தவை தேகி யுடன்சுரத்தில்
ஒருதாய் சொலச்சென்ற தென்னரங் காவைய முய்யும்வண்ணம்
ஒருதா யுதரத்தி லோரறு திங்க ளுறைந்தபின்னை
ஒருதாய் வயிற்றில்வந் துற்றதெம் மாய முரைத்தருளே. (௪௭)

கதிபட்ட பொன்னி யரங்கேச ராகு சருந்தினைநீர்
நதிபட்ட பாடு நவின்றிட லாகு நலங்கெழுகூர்
நுதிபட்ட நெட்டலத் தாலே யிழுத்திட நூற்றுவர்தம்
பதிபட்ட கண்கலக் கந்தெரி யாது பகருதற்கே. (௪௮)

பண்டு விழுங்கிய பாருந் திசையும் பனிக்கடலும்
சண்ட நெடுங்கிரித் தானமெல் லாஞ்சண்ப காடவிமேல்
மண்டு பெரும்புனல் சூழரங் கேசர்தம் வாய்மலருள்
கண்டு மருவினள் சீர்நந்த கோபர்தங் காதலியே. (௪௯)

உன்னைக் களவி லுரலோடு கட்டிவைத் துன்னுடைய
அன்னைக் கொருத்தி யறிவித்த போதிலை யாழிமங்கை

தன்னைப் புணர்ந்தரு டாரரங் காவவ டன்மருங்கில்
பின்னைக் கொடுசென்ற பிள்ளைமற் றாரென்று பேசுகவே. (௫௰)

கடிக்குங் கரளப் பிறைவா ளெயிற்றுவெங் காளியன்மேல்
நடிக்கும் பெரிய பெருமா ளரங்கர் நறைகமழ்பால்
குடிக்குங் களவுக்கு மாறுகொண் டேயொரு கோபிபற்றி
அடிக்கும் பொழுதிற் பதினா லுலகு மடிபட்டவே. (௫௧)

ஆரந் தரும்பொன்னி சூழரங் காவுன்ற னாய்ச்சிவெகு
தூர நெடுங்கயி றெல்லா மிசைத்துத் துவைத்துமவை
ஈர மருங்கிற் குறைந்திடக் கண்பிசைந் தேங்குமவள்
வேரம் புயமுகங் கண்டள வான விநோதமென்னே. (௫௨)

சிந்திக்க நெஞ்சில்லை நாவில்லை நாமங்கள் செப்பநின்னை
வந்திக்க மெய்யில்லை வந்திரு போதுமொய்ம் மாமலர்ப்பூம்
பந்தித் தடம்புடை சூழரங் காததி பாண்டனுன்னைச்
சந்தித்த நாண்முத்தி பெற்றதென் னேதயிர்த் தாழியுமே. (௫௩)

குன்றா விளைவுடன் வண்மை பருவங் குணங்களிவை
பொன்றா திருந்தகண் மாயமென் னேபொன்னி சூழரங்கா
அன்றாயர் தங்குல மைந்தர்க ளாயு மலகிலிளங்
கன்றாயு நாடொறுஞ் சென்றவந் தாடிய காலத்திலே. (௫௪)

நெடுங்கா னிலத்துடன் கோவலர் தாமிக நின்றுநெஞ்சம்
நடுங்கா திமைத்திடுங் கண்களெல் லாமென்று நண்ணலர்மேல்
விடுங்கால நேமியங் கையரங் காகண் விழிக்குமுன்னே
சுடுங்கான நல்லன வாற்றவும் மாயமென் சொல்லுகவே. (௫௫)

வானாட ரிற்சிலர் சென்றுகண் டாரில்லை மற்றதனில்
போனாரின் மீளப் புவியில்வந் தாரில்லை பூவின்மங்கை
ஆனாத செல்வத் திருவரங் காகொச்சை யாயரெல்லாம்
மேனாட் பரம பதத்தினிற் போயெங்ஙன் மீண்டதுவே. (௫௬)

கூனந் துலாவயற் கோயிலுள் ளேபள்ளி கொள்ளுமெங்கள்
ஆனந்த வாரி திருக்குழ லூத வறத்தடிந்த
கானந் தழைத்தன கால்வரை நெக்கன கார்முகிலோய்
வான மயர்த்தன வையமெல் லாமெய் மறந்தனவே. (௫௭)

ஊரும் திரைப்பொன்னி நன்னீ ரரங்க வுருப்பலவாய்க்
காருந் தடித்துங் கலந்தது போலிடைக் கன்னியர்கள்
யாருங் களிக்க விடையிடை யேகலந் தின்பநலம்
கூருந் திருநட மாடிய மாயமென் கூறுகவே. (௫௮)

மின்போ லிடையிடை மாதரெல் லாமுன்றன் மெய்தழுவி
நன்போக சாகரத் துள்ளே முழுகவு நாண்மலராள்
தன்போக மேமகிழ் தாரரங் காவண்டர் தாமவரை
அன்போ டணைத்துந் துயின்றதெம் மாய மறிந்திலமே. (௫௯)

நீரிற் புகுங்கண்டு தேரினைப் பார்க்கு நிறுத்தியபொற்
றேரிற்றொழும்பின்னை நீரினிற் காணுஞ் சிறந்தபச்சைக்
காரிற் றிறமெய் யரங்கனுஞ் சேடனுங் கஞ்சவஞ்சன்
ஊரிற் செலவுடன் போமக் குரூரன்ற னுண்மகிழ்ந்தே. (௬௰)

நாம ரிகுழ்புகழ் யாதவர் வாழு நகரிலுய்பர்
தாமரு வஞ்சவை தத்தம வாய நினையவிழும்
தேமரு பொங்க ரரங்கேச ருக்கிர சேனனுக்கு
மாமுடி வைக்கும் படிபடி மேற்கொடு வாவெனவே. (௬௧)

மறியா வெழுந்திரை மாநீர் மதுரையின் மன்னவனைக்
குறியாத வன்படை வந்தவந் நாள்செழுங் கோகனகப்
பொறியா டரவணைத் தென்னரங் காவொரு பூதருமங்
கறியா வகைத்துவ ராபதிக் கேயெங்ங னுக்கினையே. (௬௨)

நிறைத்துள வம்புனை நம்பெரு மாள்விற லுஞ்சொல்வதோ
மறைப்பரி பூட்டிய மாநிலத் தேரில்லை வாளெயிற்றின்
கறைப்பணி நாணுடை மேருவில் வில்லை கடும்பவனச்
சிறைத்தழ லம்பில்லை யொன்றை ரறுபுரஞ் செற்றதற்கே. (௬௩)

அருட்கொண்ட வன்ன வரங்கர்சங் கோசைபரி லண்டமெல்லாம்
வெருட்கொண் டிடர்பட யோகித்தா வீழ்ந்தனர் வேகமுடன்
தருக்கொண்டு போகப் பொருதே தொடருஞ் சதமகனும்
செருக்கொண்ட முப்பத்து முக்கோடி தேவருஞ் சேனையுமே. (௬௪)

நினைக்கோல நேமித் திருவரங் கேச நினக்கினிய
குணக்கோக னகையுங் கண்டனை ளோமணிக் குன்றில்வைகும்
கணக்கோ தையர்பதி னாறு யிரவரைக் கைப்பிடிக்க
மணக்கோல மும்பதி னாறு யிரங்கொண்டு வாழ்ந்தவன்றே. (௬௫)

விடந்தோ யரவிற் றுயிலரங் கேச விசும்புமுட்ட
நடந்தோலை தன்னுட னரகன் காண நகைக்குமுத்து
வடந்தோய் வனமுலை யெண்ணிரண் டாயிர மாதர்தங்கள்
இடந்தோறு நின்றெழில் வேறு யிருந்ததங் கெவ்வண்ணமே. (௬௬)

பாவிக் கோதை பெருமாள் விநோதம் பகருமதோ
வாவிக் குறைத னாதி யாயொரு மன்னவன்றன்
ஆவிக் குலக்கொடி யாய்நெடுங் காலந் தழிவிலின்பம்
மேவிக் குடும்பத் திடும்பையெல் லாமெய்தி விட்டனனே. (௬௭)

தண்டுளப வம்புனை தாரரங் காவைவர் தையலுக்கு
வண்டுகி லொன்றவைக் கண்ணுற்ற போதுதன் மன்னர்முன்னே
கண்டுரி சோரத் தொழுதுநின் பேர்கட் டுரைத்தபின்னை
ஒண்டுகில் கோடி குவிந்ததெம் மாய முரிந்தறிந்தே. (௬௮)

இசையள விட்ட வரங்கேச நாவர்தம் மேவலிற்போய்
வசையள விட்ட மகிபன்முன் னேவள ருந்திடோள்

திசையுள விட்டன பாரள விட்டன சேவடிவான்
திசையள விட்டன பொன்முடி மேலென் விளம்புவதே. (௬௯)

மாயிரு ஞாயிறு பாரதப் போரின் மறையவங்கன்
பாயிரு ணீதந்த தென்னகண் மாயம் பவளநெற்றிச்
சேயுயர் மாமதில் சூழரங் கேச திரண்டுதித்த
ஆயிரங் கோடி திவாகரர் போலொளி ராழிகொண்டே. (௭௰)

நெட்டார வின்பெரு மூச்செழ வீசு நெருப்பில்வெந்து
பட்ட கடம்புந் தழைத்தது மீளப் பசுந்துளவின்
மட்டவிழ் தொங்க லரங்கர்பொற் றாள்பட வாளிவெந்தீச்
சுட்ட கருங்கட் டையும்பெற்ற தாருயிர் சொல்வதென்னே. (௭௧)

நாளாற் சகங்கொண்ட தாராங் காபண்டு சாந்திபன்சொல்
கேளாக் கடல்புக்க சேயினை மீட்டதுங் கேதமுடன்
மாளாப் பதம்புக்க மைந்தனை மீட்டது மாறலவே
மீளாப் பதம்புக்க பாலனை நீயன்று மீட்டதற்கே. (௭௨)

பொருங்கே தனப்படை மன்னனை மாய்த்துப் புவியடைந்த
பெருங்கேத நீக்கி நடந்தது மீளப் பிறங்குபுள்ளின்
வருங்கேச வன்சக்ர மர்யோ னரங்கன் வரவிடுத்த
கருங்கேச மொன்றுதன் னிச்சையி லேசெய்த காரியமே. (௭௩)

அராவணை யிற்றுயி றென்னரங் காமறை யாயும்வண்ணம்
பராசரன் மாமக னாகிய நீபண்டு பாரதப்போர்
பொராவிழு நூற்றுவர் சேனையெல் லாம்புனற் கங்கைவெள்ளத்
தராதல மேல்வரக் காட்டியவா தந்தை சந்திக்கவே. (௭௪)

தருமந் தவிர்ந்து பொறைகெட்டுச் சத்தியஞ் சாய்ந்துதயை
தெருமந் துதன்பூ சனைமுழு துஞ்சிதை யக்கலியே
பொருமந்த காலக் கடையினி லெம்பொன் னரங்கனல்லால்
அருமந்த கற்கியென் றாரே யவைநிலை யாக்குவரே. (௭௫)

தெள்ளும் புனற்பொன்னி நன்னீ ரரங்கர் சிலாகிக்குமா
றெள்ளுங் கரந்துறை யெண்ணெயும் போலெண்ணில் கோடியண்டத்
துள்ளும் புறம்பு மொழியாது நின்று முகங்கடொறும்
கொள்ளுந் திருவுரு வெல்லா மவரறி கோலங்களே. (௭௬)

உம்பர்க் கரிய பெருமா ளரங்கர்தம் முண்மையெல்லாம்
இம்பர்க் குலகில் வெளியிட்ட வேசர னில்லையென்றோர்
கும்பக் கடகயங் கூப்பிடச் சென்றதுங் கோளரியாய்த்
தம்பத் துதித்ததுந் தாழிக்கு வீட்டினைத் தந்ததுமே. (௭௭)

பொங்கர வென்பது மெல்லணை யூர்திவெம் புள்ளரசு
பங்கய மின்றொடு பார்மக டேவி படைப்பவன்சேய்
கிங்கரர் விண்ணவர் சாதக னாடினர் சேடலொன்றாய்
அங்க ணெடும்புவி யெல்லா மிடந்தவ ரங்கருக்கே. (௭௮)

சிங்கா தனம்பொற் கிரிதிரு மஞ்சனந் தெய்வவிண்ணீர்
கொங்கார் தொடையுடுத் தாமஞ் சுடருடைக் கோள்விளக்கம்
பொங்காழி மண்டிருப் போனக மாக்கினர் புண்டரிகை
தங்கா தலர்நம் பெருமா ளரங்கர் தமக்குமுன்னே. (௮௧)

தேமா மலர்க்கயஞ் சூழ்கோயின் மேவுந் திருவரங்கர்
தாமா தரித்த திருத்தேவி மாரிற் றரங்கவுடைப்
பூமாது நாளும் புரந்தே சுமந்து புாக்குமலர்
மாமாது செல்வங் கொடுத்தே யுயிர்களை வாழ்விக்குமே. (௮௨)

நம்பெரு மாளெழுத் தெட்டின் பெருமை நவிலுமதோ
சம்பரன் மாயப் புரோகிதர் சூழ்வினை தாரணியாள்
வெம்படை பாசு ா மாமத வேழம் விடந்தழல்கால்
அம்பர மேமுத லானவை பாலனுக் கஞ்சினவே. (௮௩)

அத்தா வரங்கத் தமர்ந்தவ னேயெழுத் தாறிரண்டின்
வித்தாய நின்னருள் கொண்டல்ல வோவினை வென்றறியா
உத்தான பாதன் மகன்சலி யாதுல குள்ளளவும்
எத்தா ரகைக்கு முனிவர்க்கு மேற்சென் றிருக்கின்றதே. (௮௪)

புடைக்குங் குடமுலைப் பூமக ளார்தம் பொருட்டுமுந்நீர்
அடைக்கும் பெரிய பெருமா ளரங்க ரவர்கரத்துப்
படைக்குங் கமல மலிக்குமின் றேழிப் படைபடைக்கும்
துடைக்குங் கதைமுந் தி மாற்றுஞ் சுரிசங்கமே. (௮௫)

ஞாலத் திகிரி முதுநீர்த் திகிரி நடாத்துமிந்தக்
காலத் திகிரி முதலான யாவுங் கடல்கடைந்த
நீலத் திகிரி யனையா ரரங்கர் நிறைந்த செங்கைக்
கோலத் திகிரி தலைநா ளினிற்கொண்ட கோலங்களே. (௮௬)

மாதிச் சிறைதவழ் நன்னீ ரரங்கர் முடிமுதலாம்
சாதிக் கதிர்மணிப் பேரணி யாகத் தனஞ்சயன்போர்
பேதித் திரவு பகலாக விண்ணிற் பிறழ்ந்துசெங்கேழ்
சோதித் திகிரித் திருமேனி யெங்குஞ் சுடர்விடுமே. (௮௭)

ஓலாழி சூழ்புவி யுச்சியி லேந்து முகக்கடையில்
காலான நற்குண மூர்த்தியைக் காலுமக் காலமெல்லாம்
மேலா விளங்கும் புவிம்தி லென்றன் விழுத்துணையாம்
மாலா மரங்க மணவாளர் கண்டுயின் மாசுணமே. (௮௮)

சென்றாற் குடையாங் கடற்புனை யாந்திருத் தீவிகையாம்
நின்றா லிருதிருப் பாதுகை யாநித் திரைக்கணையாம்
குன்றா மணியொளி யாசன மாம்புனை கோசிகமாம்
அன்றா லிலையிற் றுயிலரங் கேசர்க் கரவணையே. (௮௯)

சிரஞ்சே தனன்விழி தேகஞ் சிறைபின் சினைப்பதங்கள்
தரந்தோள்க ளுரு வடிவம் பெயரெசர் சாமமுமாம்

பரந்தே தமரடி யார்க்குள்ள பாவங்கள் போற்றியருள்
சுரந்தே யளிக்கு மரங்கர்தம் மூர்த்திச் சுவணனுக்கே. (௮௮)

ஆளரி யமரா ரரங்கேசர் சேவைக் கணுகுந்தொறும்
கோளரில் திரளை விலக்கும் பிரம்பின் கொளைபடலால்
தோளி லடித்தழும் புண்டச் சுரர்க்கச் சுரர்தொழலால்
தாளின் முடித்தழும் புண்டெனுஞ் சேனைத் தலைவருக்கே. (௮௯)

ஆதித் திருவெழுத் தைந்துடைத் தாயு மராவணிந்தும்
சோதித் திருக்கண்கள் மூன்றுடன் றோன்றுஞ் சுருதிசொன்ன
நீதிக் கிசைய நடவா மனிதரை நேமிகொண்டு
வாதித் தருளும் பெருமா னரங்கர்தம் வாகனமே. (௯௰)

வல்லா முலைத்திரு வின்பெரு மான்விட்ட வாகனம்போய்த்
தொல்லாழி நீரைக் கடந்தது தாளின் சுடரிரண்டும்
செல்லாத வூரைத் திரிபுரங் கண்டது சேனைவெள்ளம்
எல்லா முயக்கொண் டதுமருந் தார்கிரி யோரிவர்க்கே. (௯௧)

தொல்லைக் கமடத் தலநல கண்டந் தொடுசடனீர்
எல்லைக் கிரிதனைக் கிப்புறத் தெண்கிரி யப்புறத்தில்
மல்லைப் பரிதியின் மண்டல நாகமும் வான்முகட்டோர்
அல்லைப் புறத்துவை குந்தம்பொற் கோயி லரிக்கிடமே. (௯௨)

எந்த வுலகத்து மேலது நித்திய வின்பத்தது
பந்த நசிப்பது நித்தரு முத்தரும் பாரிப்பது
முந்த மறையினின் றல்லாதெத் தேவர்க்கு முன்னவரி
ருந்த மிலதரங் கண்மேவு வைகுந்த யானதுவே. (௯௩)

காவுஞ் சுரபியுஞ் சிந்தா மணியுங் கடிக்கமலப்
பூவும் பணிலமும் பொங்கிள மாவும் புகர்த்தடக்கை
மாவும் பிறையு மமுதமு மெங்கண் மதிலரங்கர்
மேவுந் தரங்கக் கடலில்லை யாகிலிவ் விண்ணவர்க்கே. (௯௪)

அருமறை யோதிய வோரெட் டெழுத்து மயன்படைத்த
இருநில மீதினில் யாவருங் காண விலங்குதுத்திக்
குருமணி நாகத்தி லெங்கோன் விழிதுயில் கொண்டருளத்
திருமதி லேழும் விமானமு மாகிச் சிறக்கின்றவே. (௯௫)

தாழாதி பஞ்சொல்ல வந்தா ரரங்கர் தயங்குசெம்பொற்
கேழா விமானங் கிளர்செம்பொன் மேருக் கிரிநிகர்த்த
ஏழா வரணத் திடையிடைத் தீவுக ளிவ்வனைத்தும்
சூழாறு மாகட லெவ்வாறு நாமினிச் சொல்லுவதே. (௯௬)

ஞாலத் திகிரி படவிர வாக நடத்துமிந்தக்
காலந் திகிரி நடக்கவற் றேவெங் கனலுமிழ்வாய்
ஆலப் பணியணை மீதே யரங்கத் தமர்ந்துறையும்
நீலக் கடல்கண் விழித்துறங் காவிடி னிச்சமுமே. (௯௭)

தாமக் கடையுகத் துள்ளே விழுங்கித் தரித்தபழஞ்
சேமப் புவனஞ் செரிக்குமென் றேசிவன் மாமுடிக்கு
நாமப் புனறந்த பொற்று ளரங்கர் நலஞ்சிறந்த
வாமத் திருக்கர மேலாக வேகண் வளர்வதுவே. (௯௮)

நதிராரு நீண்முடி சேர்ந்தகைப் போதெக் கடவுளர்க்கும்
அதிராச னுண்மை காண்மினென் றேசொல்லு மாயபொன்மா
மதிலா ரரங்கர்பொற் றுணார் திருக்கர மற்றிதுவே
சதுரா னனன்முத லெல்லா வுயிர்க்குஞ் சரணென்னுமே. (௯௯)

போகத் துயில்புரி மெய்போலக் கண்ட முறையினுக்கிங்
கேகத் திருவுரு வென்றறிந் தேனிந் நிரையையன்போ
டாகத் துவைத்தரு டென்னரங் காவங்கு மிங்குமொக்கப்
போகத்துக் கொண்ட பணநாக மொன்றுபொ றுத்தபின்னே. (௱)

சோதித் திருவுரு வாகாய மாகச் சுருதிநன் னூல்
சாதித்த தின்று தெளிந்துவிட் டேன்மிக்க தானவனைச்
சேதித்த நேமித் திருவரங் காசங்கை தீர்வுன்றன்
ஆதித் திருவுரு விண்பே ரணிநிற மானபின்னே. (௱௧)

ஓங்கார வட்டத்து மாசுணப் பாயி லுலோகமுண்ட
பூங்கார் விழிக்குப் புலப்பட்ட தாலெப் பொழுதுமென்னை
நீங்கா திடர்செய்யுந் தீவினை காளினி நின்றுநின்று
தேங்காது நீருமக் காணிடத் தேசென்று சேர்மின்களே. (௱௨)

விண்ணிட்ட சோலை யரங்கத்து மேவிய மெய்ப்பொருளைக்
கண்ணிட்ட பார்வையிற் கட்டியென் கண்வரக் கண்டிடலாம்
புண்ணிட்ட வன்னைக் கிழியுட் பொதிந்து புறந்துவெள்ளை
மண்ணிட் டிலச்சினை யிட்டுவிள் ளாதுள்ளம் வைத்தனனே. (௱௩)

நைந்துப் பழவினை தித்திக்க வென்றன் கருத்தினுள்ளே
பைத்துத்தி மெத்தையின் மீதே துயிலும்பைங் கேழறிந்து
மைந்துக் குளிர்ந்து மதுரித்து மெத்தென்று மாமணத்து
நெய்த்துப் புகர்த்து நிகர்க்கும்பொன் மேனி நெடுங்கடலே. (௱௪)

தெள்ளார் வரும்பொன்னி சூழரங் காவொரு தேவனையும்
உள்ளா தெனதுள்ளம் யானென்செய் வேன்விண்ணி லொருவனைப்
புள்ளாகி வேதப் பொருளாகி யுன்னைத்தன் பொற்கழுத்தில்
கொள்ளா வருகின்ற கோலமுள் ளேகண்டு கொண்டபின்னே. (௱௫)

முன்பா லிலைமக வாகிய போதிந்த மூதண்டங்கள்
உன்பா லொடுங்கி யிருந்தது போலு முததிமங்கைக்
கன்பா வரங்கத்தென் னாரமு தேயணு வாயிருந்தும்
என்பா லகண்டமு மாகிய நீவந் திருக்கின்றதே. (௱௬)

வலைப்பால் விடம்பிணைக் கண்ணியர் போகத்தின் மாலுறுமென்
தலைப்பாற் கழலரு ளாரரங் காபல தாயர்தந்த

மூலைப்பாற் கடலுன் றிருக்கழ லணையெண் முத்தெறியும்
அலைப்பாற் கடலி னளவா மெனினமற் றதுவுமன்றே. (௯௭)

தொடைமா றனுந்தமிழ் சொன்மாற னுந்தொழத் துத்திவெள்ளைக்
குடைமா சுணத்திற் றுயிலரங் கேசகுலவுவைவேற்
படைமாறு கொண்டமைக் கண்ணியர் பால்வைத்த பாசநெஞ்சை
மடைமாறி யுன்றன் றிருவடிக் கேவா வைத்தருளே. (௯௮)

கரணந் தவிர்ந்து விழிபோய்ச் சுழன்று கலங்குமென்றன்
மரணந் தனில்வந் துதவுகண் டாய்கொற்ற வாளியொன்றால்
அரணங் கடந்தவன் காணு வரங்கவென் னுருயிர்க்குஞ்
சரணஞ் சரண மொழிந்தில்லை வேறித் தராதலத்தே. (௯௯)

நீடேந் திகிரிப் படையா யுனைக்கற்று நின்னையென்றும்
பாடும் படித்தமிழ்ப் பாடறந் தாய்பழ நான்மறைநூல்
தேடுந் திருவரங் காவடி யேனுயிர் செல்லுமந்நாள்
வீடுந் தரவிருந் தாயெனக் கேதினி வேண்டுவதே. (௱)

ஆவைக் கல்லானை யெதிரென்று சொல்லி யழக்கடைந்த
நாவைப் பரிசுத்தம் பண்ணிய வேகஞ்ச நஞ்சன்விட்ட
கோவைச் சகட்டைப் பகட்டைப் பொருதிய கோயிலில்வாழ்
தேவைப் பகர்ந்தசெஞ் சொற்றிரு நாமங்கள் சிற்சிலவே. (௱௧)

மனிதக் கவிமொழி யாமங்கை வாழ்மண வாளவள்ளல்
புனிதக் கவிகொண்டு மாலைசெய் தான்புயல் போன்முழங்கும்
தொனிதக்க சங்கந் திருச்சக் கரஞ்சுடர் வாண்முசலம்
குனிதக்க சார்ங்கந் தரித்தா ரரங்கர்பொற் கோயிலுக்கே. (௱௨)

அழகிய மணவாளதாஸர் திருவடிகளே சரணம்.

திருவரங்கத்துமாலை முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

அழகிய மணவாளதாஸர்

என்கிற

திவ்யகவி. பிள்ளைப்பெருமாளையங்கார்

கட்டளைக்கலித்துறையினால் அருளிச்செய்த

கோயிலந்தாதி

என்னும்

திருவரங்கத்தந்தாதி

மூலபாடம்.

தனியன்.

மணவாளரவிந்தை மார்நோக்க விம்மை மறுமையின்மா
மணவாளர் தம்பதம் வாய்த்திடுங் கோயிலில் வந்தவந்த
மணவாளர் பொற்றிருப் பாதாம் புயங்கட்கு மாலையென
மணவாளர் சூடும் யமகவந் தாதியை வாசிமினே.

காப்பு.

ஓராழி வெய்யவன் சூழுல கேழுவந் தேத்தரங்கர்
காராழி வண்ணப் பெருமாளந் தாதிக்குக் காப்புரைக்கிற்
சீராழி யங்கையிற் பொற்பிரம் பேந்திய சேனையர்கோன்
கூராழி சங்கந் திருக்கதை நாந்தகங் கோதண்டமே. (௧)

வையம் புகழ்பொய்கை பேய்பூதன் மாறன் மதுரகவி
மையன் மழிசைமன் கோழியர் கோனருட் பாண்பெருமான்
மெய்யன்பர் காற்பொடி விண்டுசித் தன்வியன் கோதைவெற்றி
செய்யங்கை வேற்கலி யன்றமிழ் வேத நிலைநிற்கவே. (௨).

சீதரன் பூமகள் சேனையர் கோன்றென் குருகைப்பிரான்
நாத முனியுய்யக் கொண்டா ரிராமர்நல் லாளவந்தார்
ஏதமில் வண்மைப் பராங்குச தாச ரெதித்தலைவர்
பாதமண்டுந் தூய்ந்த வாழ்வானெம் பார்பட்டர் பற்றெமக்கே. (௩)

திருமாலை யாண்டான் றிருக்கோட்டி நம்பி திருவரங்கப்
பெருமா ளரையர் திருமலை நம்பி பெரியநம்பி
யருமால் கழல்சே ரெதிராசர் தாளிற்சிங் காதனராய்
வருமா ரியர்க ளெழுபத்து நால்வரென் னான்றுணையே. (௪)

மாறன் பராங்கதி தந்தடி யேனை மருட்பிறவி
மாறன் பரான குழாத்துள்வைப் பான்றொல்லை வல்வினைக்கோர்
மாறன் பராமுகஞ் செய்யாம லென்கண் மலர்க்கண்வைத்த
மாறன் பராங்குசன் வாழ்கவென் னெஞ்சினும் வாக்கினுமே. (௫)

நூல்.

திருவரங் காவுறை மார்பா திசைமுகன் சேவிப்பக்கந்
திருவரங் காதரித் தின்னிசை பாடத் திருக்கண்வளர்
திருவரங் காவுன் பழவடி யேற்கருள் செய்யவெழுந்
திருவரங் காதலித் தேனுனக் கேதொண்டு செய்வதற்கே. (௧)

செய்ய வளைக்குரு வின்னரு ளாற்றிருத் தாள்வணங்கிச்
செய்ய வளைக்குலஞ் சூழரங் கேசன் சிறிதமுது
செய்ய வளைக்கும் புவிகுமங் காந்தசெவ் வாய்முகுந்தன்
செய்ய வளைக்குஞ் சிலம்பணி பாதங்கள் சேர்ந்தனமே. (௨)

தனமா தரஞ்சொற் குதலைப் புதல்வர் தரணியில்லந்
தனமா தரஞ்செயும் வாழ்வஞ்சி யேதஞ்ச நீயெனப்போந்
தனமா தரங்கிக்க வெற்பெடுத் தாய்தண் ணனந்தசிங்கா
தனமா தரங்கமுள் ளாயரங் காமுத்தி தந்தருளே. (௩)

தந்தம லைக்குமுன் னின்றபி ரானெதிர் தாக்கிவெம்போர்
தந்தம லைக்குமைத் தானரங் கேசன்றண் பூவினிடைத
தந்தம லைக்குத் தலைவன்பொற் பாதஞ் சரணென்றுய்யார்
தந்தம லைக்கும் வினையானை வார்பலர் தாரணிக்கே. (௪)

தாரணி தானவன் பாலிரந் தான்சங்கம் வாய்வைத்தொன்னார்
தாரணி தானவஞ் செய்தா னரங்கன் றமர்கள்பொருந்
தாரணி தான வமரா வதியுந் தருநிழலுந்
தாரணி தான வயிரா வதமுந் தருகினுமே. (௫)

தருக்காவ லாவென்று புல்லரைப் பாடித் தனவிலைமா
தருக்காவ லாய்மயி லேகுயி லேயென்று தாமதராய்த்
தருக்காவ லாநெறிக் கேதிரி வீர்கவி சாற்றுமின்பத்
தருக்காவ லாயுதன் பின்றோன் றரங்கர்பொற் றாளிணைக்கே. (௬)

தாளத் தனத்தத்தைச சொல்லிய ரால்வருந் தாழ்மலபா
தாளத் தனத்தத்தைத் தப்பகிற் பீர்புடை தங்கியவே
தாளத் தனத்தத்தைத் தீர்த்தா னரங்கன் சகடுதைத்த
தாளத் தனத்தத்தை யாயுதன் பாதந் தலைக்கொண்மினே. (௭)

திருத்துவாரகை.

திறந்திறமாத் தாந்துய்க்குந் தீஞ்சுவையை நாடி
அறந்திறம்பிப் பாதகரோ டாவர் - நறுந்துளவ
மாதவனை யோனே மனந்துணையாக் கொண்டென்னைக்
காதலனா யோமெய் கலந்து. (௱௫)

திருவாய்ப்பாடி. (கோகுலம்.)

கலந்தமர ரோடுங் கலைகண்டா ரோடும்
பொலிந்துதிரு நாட்டிருக்கப் போவீர் - மலிந்தபுகழ்
அண்டராய்ப் பாடி யமலரடி யாரடிபார்
தொண்டராய்ப் பாடித் தொழும். (௱௬)

திருப்பாற்கடல்.

தொழும்பாய நானல்ல தூதறிந்து கொண்டேன்
செழும்பா யலைமுத்தஞ் சிந்தி - முழங்கும்
திருப்பாற் கடலான்றன் சேர்ந்தா ரடிசேர்ந்
திருப்பாற் கடலா மிடர். (௱௭)

வடநாடு முற்றிற்று.

திருநாட்டுத்திருப்பதி க.

திருவைகுந்தம். (பரமபதம்.)

இடருடையேன் சொல்ல வெளிதோ பிரமன்
அடரும்விடை யோற்கு மரிதே - தொடரும்
கருவைகுந் தம்பிறவிக் கட்டறுத்து மீளாத்
திருவைகுந் தம்பெறுவார் சீர். (௱௮)

திருநாடு முற்றிற்று.

மண்ணி லரங்கமுதல் வைகுந்த நாடளவும்
எண்ணு திருப்பதிநூற் றெட்டினையும் - நண்ணுவார்
கற்பார் துதிப்பார் கருதுவார் கேட்டிருப்பார்
பொற்பாத மென்றலைமேற் பூ. (௧)

பதின்ம ருரைத்த பதியொருநூற் றெட்டும்
துதிசெய்ய வந்தாதி சொன்னான் - அதிக
குணவான பட்டர்திரு கோகனகத் தாள்சேர்
மணவாள தாசன் வகுத்து. (௨)

அழகிய மணவாளதாஸர் திருவடிகளே சரணம்.

நூற்றெட்டுத் திருப்பதியந்தாதி முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

அழகிய மணவாளதாஸர்

என்கிற

திவ்யகவி. பிள்ளைப்பெருமாளையங்கார்

கட்டளைக்கலித்துறையினால் அருளிச்செய்த

திருமாலிருஞ்சோலைமலை

அழகரந்தாதி

மூலபாடம்.

தனியன்.

திருகவி மங்கை மணவாள வள்ளல்சேர் தேன்றுளித்து
முருகவிழ் தென்றிரு மாலிருஞ் சோலை மலைமுகுந்தற்
கிருகவின் றன்களிற் றுமைய தாதியொ ரீரைம்பதில்
ஒருகவி கற்கினு ஞானமும் வீடு முதவிடுமே.

காப்பு.

அங்கத் தமிழ்மறை யாயிரம் பாடி யளித்துலகோர்
தங்கட்கு வீடரு ளும்புரு டோத்தமன் றண்வகுளத்
தொங்கற் பராங்குசன் றாளிணை மாலிருஞ் சோலைமலைச்
சங்கத் தழகரந் தாதிந டாத்தத் தலைக்கொள்வனே.

நூல்.

நீராழி வண்ணனைப் பாலாழி நாதனை நின்மலனைச்
சீராழி யங்கைத் திருமகள் கேள்வனைத் தெய்வப்புள்ளூர்
கூராழி மாயனை மாலலங் காரனைக் கொற்றவெய்யோன்
ஓராழித் தேர்மறைத் தானையெஞ் ஞான்று முனைநெஞ்சமே. (௧)

உனைமாற்ற முண்டென் பொறியைந்து முன்னிடத் தன்றியுண்ணும்
இனைமாற்ற வேண்டு மிதுவேயென் விண்ணப்ப மென்னப்பனே
உனைமாற் றளவற்ற பொன்னொடுந் தாய்வில் லெடுத்திலங்கை
வனைமாற் றலைசெற் றுயழ காகரு மாணிக்கமே. (௨)

மாணிக் கனகம் புனைமேனி மாலுக்கு வார்சடையோன்
பாணிக் கனகம் பலியொழித் தானுக்குப் பச்சைத்துழாய்
ஆணிக் கனக முடியலங் காரனுக் கண்டமெல்லாம்
பேணிக் கனகனுக் குட்பித்த ரானவர் பித்தரன்றே. (௩)

பித்தரும் பாநின்ற நெஞ்சனை வஞ்சனைப் பேருலகோர்
கைத்தரும் பாவி யெனுங்கடை யேனைக் கடைக்கணியாய்
முத்தரும் பாருந் தொழுமழ காவண்டு மூசுந்துழாய்ப்
புத்தரும் பார்முடி யாயடி யானைப் புரப்பவனே. (௪)

புரந்தர னும்மெனப் பூபதி யாகிப் புகர்முகமா
துரந்தர சாலியென் னல்குர வாகியென் றொல்புவிக்கு
வரந்தர மாலிருஞ் சோலைநின் றூர்க்கென் மனத்திலுள்ளே
நிரந்தர மாயலங் காரர்க்கிங் காட்பட்டு நின்றபின்னே. (௫)

நின்றபி ரானென் கழலுமுன் னேநெஞ்ச மேநினையாய்
சென்றபி ராயம்வம் பேசென்ற தூற்றிரு மங்கைகொங்கை
துன்றபி ராமனைச் சுந்தரத் தோளனைத் தோளின்மல்லைக்
கொன்றபி ரானை யடைந்தடி யாரொடுங் கூடுகைக்கே. (௬)

கூடுகைக் குஞ்சர மத்தடி யேற்குக் கொடியவஞ்சஞ்
சாடுகைக் குஞ்சர ணந்தர வேண்டுந் தடத்தழுந்தி
வாடுகைக் குஞ்சரங் காத்தீர்விண் வாழ்க்கைக்கும் வாளரக்கர்
வீடுகைக் குஞ்சரங் கோத்தீர் விடைவெற்பின் வித்தகரே. (௭)

வித்தக ரும்பர்க் கரசா னவனும் விதியுங்கங்கை
மத்தக ரும்பர வும்மலங் காரர் மழைகொண்டகார்
ஒத்தக ரும்பரஞ் சோதியர் நாம முரைத்தன்னைமீர்
இத்தக ரும்பர தெய்வமுங் கூத்துவிட் டேத்துமினே. (௮)

ஏத்துமின் பத்தியி னொடெட் டெழுத்து மிணையடிக்கே
சாத்துமின் பத்திரத் தண்ணந் துழாய்மதி தாங்கிக்கஞ்சம்
பூத்துமின் பத்தி செயும்பச்சை மாமுகில் போலழகர்
காத்துமின் பத்தி விருத்தியும் வைப்பர் கருணைசெய்தே. (௯)

செய்தவ ராகவ ருந்தியுந் தீர்த்தத் துறைபடிந்தும்
கைத்தவ ராகமங் கற்றுமென் னங்கடற் பார்மருப்பிற்
பெய்தவ ராகனை மாலலங் காரனைப் பேரிலங்கை
எய்தவ ராகவ னென்றேத்த நீங்கு மிருவினையே. (௰)

வினைக்கு மருந்தரிக் கும்பிணி மூப்புக்கும் வீகின்றவே
தனக்கு மருந்தன்ன தாளழ காசெய்ய தாமரையங்
கனைக்கு மருந்தமு தேயரு ளாய்நின்னைக் காதலித்து
நினைக்கு மருந்ததி தன்னுயிர் வாழ்க்கை நிலைபெறவே. (௰௧)

நிலையாமை யான வுடலு முயிரு நினைவுந்தம்மிற்
கலையாமை யானங் கலக்குமுன் னேகங்கை வைத்தசடைத்
தலையாளை யானனன் றமனை யான்றொழுந் தாளழகன்
அலையாமை யானவன் மாலிருஞ் சோலை யடைநெஞ்சமே. (௰௨)

நெஞ்ச முருக்கு முயிருருக் குந்தொல்லை நீள்வினையின்
வஞ்ச முருக்கும் பவமுருக் கும்வண் டுழாயழகர்
கஞ்ச முருக்கு மலர்வாய்த் திருநண்பர் கஞ்சனுக்கு
நஞ்ச முருக்கு வலியாழி யன்னவர் நாமங்களே. (௰௩)

நாமங்க ளாவி னழுவுந் தனையு கவின்றவனைத்
தாமங்க ளாவி மனத்துள்வைப் பார்தண் டலையினகில்
தூமங்க ளாவி மணநாறு மாலிருஞ் சோலையன்பர்
சேமங்க ளாவின் கனியனை யார்பதஞ் சேருவரே. (௰௪

சேராத காத நரகேழ் தலைமுறை சேர்ந்தவர்க்கும்
வாராத காதம் வசைபிணி பாவ மறிகடன்முன்
தூராத காதங்க ரேர்த்தானை மாலிருஞ் சோலையிற்போய்
ஆராத காத லுடன்பணி வீரென் னழகனையே. (௰௫

அழக்கன் றியகருங் கண்ணிக்குக் கண்ணி யளித்திலரேல்
வழக்கன் றி முன்கொண்ட வால்வளை கேளு மறுத்ததுண்டேல்
குழக்கன்றின் பின்குழ லூதலங் காரர்க்குக் கோதைநல்லீர்
சழக்கன்றில் வாய்பிளந் தாலுய்ய லாமென்று சாற்றுமினே. (௰௬

சாற்றுக் கரும்பனைக் கூற்றென்னு மாசைத் தமிழ்மலயக்
காற்றுங் கரும்பனை யுங்கன்னி படாளலங் காரற்கண்டர்
ஏற்றுங் கரும்பனை யக்கொங்கை யாள்கொண்ட வின்னலுக்கு
மாற்றுங் கரும்பனை யல்லாது வேறு மருந்தில்லையே. (௰

மருந்துவந் தார்தொழு மாலிருஞ் சோலை மலையழகர்
அருந்துவந் தாரணி யென்றயின் றூரட லாயிரவாய்ப்
பொருந்துவந் தார்பணிப் பாயார் விதுரன் புதுமனையில்
விருந்துவந் தாரடி யார்க்கில்லை நோயும் வெறுமையுமே. (௰

வெறுந்தவ ளைக்கஞ்ச னைச்செற் றுளார்விடை வெற்பர்வெங்கண்
கறுத்தவ ளைக்கஞ்ச லென்றுவந் தார்கன காம்பரத்தைப்
பொறுத்தவ ளைக்கஞ் சனமேனிக் காவி புலர்ந்துருகிச்
சிறுத்தவ ளைக்கஞ்சங் கூப்புமென் பேதைக்கென் செப்புவதே. (௰

செப்போ தனஞ்செழுந் துப்போசெவ் வாயென்று சேயிழையார்க்
கொப்போ தனஞ்சுரு கித்திரி வீர்கன லூதைமண்விண்
அப்போ தனமென் றமுதுசெய் தாரலங் காரர்பொற்றூள்
எப்போ தனந்த றவிர்ந்தேத்த நீங்க ளிருக்கின்றதே. (௨

இருக்கந் தரத்தனை யோர்களு மோதி யிடபகிரி
ஒருக்கந் தரத்தனை யேத்தநின் றூனை நிறத்ததப்பின்
உருக்கந் தரத்தனைத் துன்பொழித் தானை யுலகமுண்ட
திருக்கந் தரத்தனை யல்லாதெண் ணேனொரு தெய்வத்தையே. (௨

தெய்வம் பலவவர் நூலும் பலவவை தேர்பொருளிற்
பொய்வம் பலவென்று தோன்றும்புல் லோர்கட்குப் போதநல்லோர்
உய்வம் பலனு மவனேயென் றோதி யுணர்வர்நெஞ்சே
கொய்வம் பலர்சொரி பூஞ்சோலை மாமலைக் கொண்டலையே. (௨

கொண்டலை யாநிற்கு மைப்புலக் கோண்மக ரங்களினீப்
புண்டலை யார்பிற விக்கடன் மூழ்குவ ருத்தமனைத்
தண்டலை யார்திரு மாலிருஞ் சோலைத் தனிச்சுடரைப்
புண்டலை யால்வணங் காரணுங் கார்வினை போகவென்றே. (௨௩)

என்று தரங்கலந் தேனுற்றை ஞான்றுதொட் டிற்றைவரை
நின்று தரங்கிக்கின் றேற்கருள் வாய்நெடுங் கான்கடந்து
சென்று தரங்கக் கடறூர்ந் திலங்கையிற் றீயவரைக்
கொன்று தரங்குவித் தாய்சோலை மாமலைக் கோவலனே. (௨௪)

கோவலன் பார்ப்புடன் கேகயஞ் சூழ்குளிர் சோலைமலைக்
காவலன் பாற்கடற் கண்டுயின் மாலலங் காரனென்றே
பாவலன் பாற்பணி வாரணி வானவ ராகியனை
நாவலன் பார்ப்பதி நாதனண் ணைப்பத நண்ணுவரே. (௨௫)

நண்ணின ஞைக முடிமே னடித்தென்னை நாசமறப்
பண்ணின ஞைகமும் பாரு மளந்தன பண்டுதம்பி
மண்ணின ஞைக வனம்போ யினவளர் சோலைமலைக்
கண்ணின ஞைகங் கரியான் சிவந்த கழலிணையே. (௨௬)

கழலப் புகுந்த வளையறி யாரென் கருத்தறியார்
அழலப் புகன்றெறுப் பாரன்னை மாரறு காற்சுரும்பு
சுலழப் புனைந்த துழாய்மார்பர் மாலிருஞ் சோலையென்றூர்
தழலப் புவரென் றனங்களி லேசந்த னங்களென்றே. (௨௭)

தனத்துக் கராவிய வேல்விழிக் கேக்கற்றுத் தையலரால்
தினத்துக் கராகித் திரிவார் பலர்சிலர் செங்கமல
வனத்துக் கராசலங் காத்தார்க்குச் சோலை மலையினின்ற
கனத்துக் கராவணை யாற்கெம்பி ரார்க்குள்ளங் காதலரே. (௨௮)

காதலைப் பத்தினி மேல்வைத்த நீசக் கருநிருதன்
மாதலைப் பத்தியை மண்ணிலிட் டாய்நின்னை வாழ்த்திந்தொண்டர்க்
கிதலைப் பத்தியைச் செய்வோர்கள் வாழு மிடமவெற்பா
இதலைப் பத்தியங் கித்திரி வேற்கருள் செய்தருளே. (௨௯)

அருட்டரு மங்கை விடாதேத்து மன்பருக் கன்பரெல்லில்
இருட்டரு மங்கை யெறியாழி யாரிசைக் கின்னாரும்
கெருட்டரு மங்கைய ரும்வா ழிடப கிரியிற்கல்லா
முருட்டரு மங்கைய லெய்திலன் றேயவர் முந்தரன்றே. (௩௰)

முத்தரன் றேநின் கழலொரு காற்றை முகிழ்க்கப்பெற்றோர்
பித்தரன் றேநினைக் கேபித்த ராகிற் பிரமன்கங்கை
வைத்தரன் றேய்துயர் தீர்த்தாய்நின் சோலை மலைமருவும்
புத்தரன் றேபரி வாரென்னை யாளும் பரமர்களே. (௩௧)

பரந்தா மனைத்திரு மாலிருஞ் சோலைப் பரமனைக்கால்
கரந்தா மனையன்ன கார்நிறத் தானைக் கடல்கடக்குஞ்
சரந்தா மனைதிரி கான்போ யிலங்கைத் தலைவன்பத்துச
சிரந்தா மனைக்கணைத் தெய்தானை யெய்தற்குத தேர்மனமே. (௯௨)

தேரா யிரவு பகலினை தேடுவை தீமைநன்மை
பாரா யிரங்குவை பாவைய ராற்பண்டு மாவலிபால்
சோரா யிரந்த வனைத்திரு மாலிருஞ் சோலைநின்ற
பேரா யிரமுடை யானைநெஞ் சேயென்று பேறுவையே. (௯௩

பேணிக் கவித்த வளைக்குடை யாய்பெரி யோர்பதின்மர்
ஆணிக் கவித்தமிழ் மாலைகொண் டாபழ காகரிய
மாணிக் கவித்தக மழலை யேவண் டுளவுக்கல்லால்
பாணிக் கவித்தடங் காதுவெங் காமப் படர்கனலே. (௯௪

படராகு வால்குவி யக்குழ லூதிய பாலனையம
அடராகு வாகனன் றுதைக்கிட் டா லங் காரர்துழாய்க்
கிடராகு வார்பலா காண்டமி யேனை யெரிப்பதென்னீ
விடராகு வாய்கொண் டுடல்சுட்டுக் கான்றிட்ட வெண்டிங்களே. (௯௫

திங்களப் பாநின்ற செந்தீக் கொழுந்திற் செழுஞ்சங்குபோ
லுங்களப் பாவை யுருகுவ தோர்கில ருமபரெல்லாம்
எங்களப் பாவெமைக் காவா யெனவுல கீரடியால்
அங்களப் பான்வளர்ந தார்சோலை மாமலை யாதிபரே. (௯௬

ஆதிய ராவிற் றுயிலலங் கார ரழகரன்பாம்
வேதிய ராவுதி வீற்றிருப் பாரண்ட மீதிருக்கும்
சோதிய ராவின்பின் போநதானை யன்றித் தொழேனுடலைக்
காதிய ராவினும் பொன்மா மகுடங் கவிககினுமே (௯௭

கவித்தானை மன்னற்கு நட்பாய் முடிகவித தானையன்று
புவித்தானை வற்றப் பொழிசரத் தானைப் பொருதிலங்கை
அவித்தானை மாலிருஞ் சோலைநின் றானை யழகனைமுன்
தவித்தானை வாவென வந்தானைப் பற்றினன் றஞ்சமென்றே. (௯௮

தஞ்சந் தனமென்று தேடிப்புல் லோர்தைய லார்கடைக்கண்
வஞ்சந் தனங்கொள்ள வாளா விழப்பர் மதியுடையோர்
செஞ்சந் தனப்பொழின் மாலிருஞ் சோலைத் திருநெடுமால்
நெஞ்சந் தனகுவப் பாகநல் காநிற்பர் நேர்படினே. (௯௯

நேராய வேதனை நெஞ்சிடந தாய்நெடுஞ் சோலைமலைக்
காராய வேதனை முன்படைத் தாய்நின் கழற்குத்தொண்டென்
றோராய வேதனைப் புன்பிறப் போயு மவாவழியிற்
பேராய வேதனை யில்லுழைப் போரும் பிழைப்பர்களே (௱

பிழைத்தலை யானென்னளிப் பேசுகின் றேனிப் பிணிமற்றென்றால்
மழைத்தலை வார்குழ லீர்தனி யாரு வருணனைமுன்
அழைத்தலை யங்கடைத தாரலங் கார ரலங்கனல்கீர்
மழைத்தலை நின்ற மலையா னிலம்வந்து மோதுமுன்னே. (௪௧)

மோதாக வந்தனை மூட்டிலங் கேசன் முடிந்துவிண்ணின்
மீதாக வந்தனை வில்லெடுத தேவிடை வெற்பினின்ற
நாதாக வந்தனைச செற்று மனையன்றி நான்பராதும்
தீதாக வந்தனை செய்யேன் புரஞ்சில தேவரையே. (௪௨)

தேவரை யாதன் மனிதரை யாதல் செழுங்கவிதை
நாவரை யாம னவிலுகிற் பீர்நம்மை யாளுஞ்செய்பொன்
மேவரை யானை யிருஞ்சோலை வேங்கட மே யயென்னும்
மாவரை யானை யொருவனை யேசொல்லி வாழுமினே. (௪௩)

வாழுமின் பங்கயச் சுந்தர வல்லிம ணாளன்வெற்பைச
சூழுமின் பந்தித்த தொல்வினை தீர்ந்துய்ய, தொங்கல்சுற்றும்
தாழுமின் பஞ்சணை மேன்மட வார்தட மாமுலைக்கே
வீழுமின் பங்கரு தித்துன்ப யோனியில் வீழ்பவரே. (௪௪)

வீழம ராம மெய்தார் மதிசவழ் வெற்பைநெஞ்சே
தாழம ராடச சமன்குறு காணிச் சீரமென்னும்
பாழம ரமற் பரகதி யேற்றுவர் பார்க்கில்விண்ணோர்
வாழம ராவதி யுந்நர காமந்த மாநகர்க்கே. (௪௫)

நகரமு ணடும் புரிந்தவர் நண்ணல ராவணமும்
சிகரமு ணடுஞ் சிறமைகண் டோமஞ்ஞை தேனிசைகள்
பகரமு ணடும பனிசசோலை வெற்பினிற் பாகருக்கஞ்சன்
தகரமு ணடுகைத தார்க்கறிந் தீர்கள் சரண்புகுமே. (௪௬)

சரணிய னாகத் தனைநினைந் தாரைத்தன் போலவைகும
அரணிய னாகத் தணையா னரங்க னழகனெங்கோன
இரணிய னாக மிடந்தான் கதையன்றி யினார்தங்கள்
முரணிய னாகத்தும் புன்குர லோரிமுதுகுரலே. (௪௭)

முதுவிருந் தாவனத் தானிரை மேய்த்தவர் முன்விதுரன்
புதுவிருந் தானவர் மாலலங் காரர் பொலங்கழலாம்
மதுவிருந் தாமரைக் கானா யிரார்கரு மதிநுட்பநூல்
எதுவிருந் தாலு மதனால் விடாவிங் கிருவினையே. (௪௮)

வினையாட்டி யேன்கொண்ட வெங்காம நோய்வெறி யாட்டினுமிச
சினையாட்டி னுந்தனி யாதன்னை மீர்செய்ய பூங்கமல
மனையாட்டி [illegible]கன் மாலிருஞ் சோலை மலைசிலமயாற்
[illegible] ()

எனக்கா வியங்கு முடலிங்கு மாகி யிருப்பதைச்சந்
தனக்கா வியங்குந் தமரவண் ணர்சொல்லுந் தத்துவநூல்.
கனக்கா வியங்கவி வல்லோர் புகழலங் காரனுக்கு
வனக்கா வியங்கண்ணி மாமல ராண்மண வாளனுக்கே. (௯௰)

மணவாள ராவி நிகர்திரு மாதுக்கு மாலழகர்
பணவாள ராவிற்கண் பள்ளிகொள் வார்திருப் பாதமெண்ணக்
குணவாள ராவிரின் றேயுயிர் காளும்மைக் கூற்றுவனார்
திணவாள ராவி யறுக்குமப் போது நினைப்பரிதே. (௯௧)

நினைப்பரி யாயெளி யாயும்பர் யார்க்குநின் னன்பருக்கும்
வினைப்பரி யானவன் வாய்பிளந் தாய்வியன் சோலைமலை
தனைப்பரி யாநின்ற தோளழ காமுற் சனனத்துள்ளும்
உனைப்பரி யாமலன் பீருபரித் தேனிவ் வுடலத்தையே. (௯௨)

உடலம் புயங்கத் துரிபோல் விடுமன் றுவணப்புள்ளின்
அடலம் புயமிசை நீவர வேண்டுமை யானனர்க்கும்
மடலம் புயற்கும் வரந்தருஞ் சோலை மலைக்கரசே
கடலம் புயர்வனை யாலடைத் தாயென்னை காப்பதற்கே. (௯௩)

காப்ப வனந்த மலரோனை யுங்கறைக் கண்டனையும்
பூப்ப வனந்தரம் போக்கவைப் பான்புனல் பார்விசும்பு
தீப்ப வனந்தருந் தெய்வ சிகாமணிச் சேவடியை
நாப்ப வனந்தப் புகழ்வார்க் கொப்பில்லை நவகண்டத்தே. (௯௪)

கண்டா கனன்கண்ண னல்லாற் கதியின்மை கண்டடைந்த
துண்டா கனம்பவொட் டாதுங்க ளூழ்வினை யுண்மையறிந்
தண்டா கனவண்ண னேயரு ளாயென் றழகனுக்கே
தொண்டா கனன்னெஞ்சி ஞலுளைப் பீர்பிறர் தொண்டர்களே. (௯௫)

தொண்டுபெ டார்திரு மாலிருஞ் சோலையிற் சோதிக்கன்பு
கொண்டுபெ டாமல ரிட்டிறைஞ் சார்மடக் கோதையரைக்
கண்டுபெ டாமுலை தோயனு ராகங் கருதியிரா
உண்டுபெ டாநிற்கும் போதுநை வாரெங்ங னுய்வதுவே. (௯௬)

உய்வந் தொழும்புசெய் தென்றிருப் போனமையுய் யாமலைவர்
பெய்வந் தொழுவினைக் கேயென்ப ராற்பெருந் தேன்சிகரம்
தைவந் தொழுகு மலையலங் கார சதுமுகத்துத்
தெய்வந் தொழுந்தெய்வ மேயென்சொ லோவுன் றிருவுளமே. (௯௭

திருவிளை யாடுதிண் டோட்செங்கண் மால்பல தேவருடன்
மருவிளை யான்றிரு மாலிருஞ் சோலை மலையெனவோர்
உருவிளை யாமற் பிறப்பார் பலர்புக ழோதிசசிலர்
கருவிளை யாநிற்க வித்தாவர் முத்தியிற் காமமற்றே. (௯௮)

காமத் தனைப்பொய் யழுக்காறு கோபங் களவுகொலை
யாமத் தனையு முடையேனை யாளுங்கொ லான்பொருப்பாம்
தாமத் தனைவரும் போற்றநின் றான்பண்டு தாமரையோன்
பூமத் தனைச்செய்த நோய்துடைத் தானடிப் போதுகளே. (௮௯)

போதகத் தானும்வெண் போதகத் தானும் புராந்தகனும்
நீதகத் தானது நீர்தருங் காலைத் திருவரைசேர்
பீதகத் தாயழ காவரு ளாயென்பர் பின்னையென்ன
பாதகத் தான்மறந் தோதனி நாயகம் பாவிப்பரே. (௯௰)

பாவிக் கமல விரிஞ்சற் கிறைபவர் பத்தர்தங்கள்
ஆவிக் கமலத்து வீற்றிருப் பாரளிப் பாடல்கொண்ட
வாவிக் கமல மணநாறுஞ் சோலை மலையைக்கன்றால்
சேவிக் கமல மறுமன மேயெழு செல்லுதற்கே. (௯௧)

செல்லுக் குவளை குழலுட்ட மென்று தெரிவையர்பால்
பல்லுக் குவளை முதுகாந் தனையும்புன் பாட்டுரைப்பீர்
அல்லுக் குவளை யுழும்பாண்டி நாட்டை யடைந்துநுங்கள்
சொல்லுக் குவளையுண் டார்க்கலங் காரர்க்குச் சூட்டுமினே. (௯௨)

சூட்டோ திமஞ்சென்று சொல்லாதென் காதலைத் தும்பியிசைப்
பாட்டோதி மங்கைய ரும்பணி யார்பண்டு கண்மழைக்காக்
கோட்டோ திமமெடுத் தார்சோலை மாமலைக் கோவலனார்
மாட்டோதி மஞ்சினங் காணுரைப் பீர்மறு வாசகமே. (௯௩)

வாசம் பரந்த துழாயுமென் பாடலு மாலையொளி
வீசம் பரம்பசும் பொன்னுமென் வேட்கையும் வீற்றிருக்கும்
தேசம் பரம பதமுமென் சிந்தையுந் தீவளியா
காசம் பரவைமண் கண்டுண்ட மாலலங் காரனுக்கே. (௯௪)

அலங்காரன் சுந்தரத் தோளா னழக னணிமுடியில்
இலங்கார னேறு திருவுடை யானெட் டெழுத்துங்கற்றார்
கலங்கா ரனங்கன் கணையாலெச் செல்வமுங் காதலியார்
மலங்கா ரருந்துயர் மேவினு மாகுவர் வானவரே. (௯௫)

வானவ தாரணி சுந்தரத் தோளன்முன் மாவலியைத்
தானவ தாரணி தாவென்ற மாயன் றராதலத்து
மீனவ தாரமு தலா னவைவினை யின்றியிச்சை
யானவ தாரறி வாரவ ரேமுத்த ராமவரே. (௯௬)

ஆமவ ணைப்பணித் தாள்வா ரழக ரயனுமையாள்
வாயவ ணைப்பணி யான்பணி பாதத்தை வாழ்த்துங்கொங்கை
ஏமவ ணைப்பணி பூணுள்சந் தேந்திழை யாளுரைத்தால்
வேமவ ணைப்பணி யாதே யெனுமெங்கண் மெல்லியலே. (௯௭)

மெல்லிய லைப்பரி யங்கனை யாரும் வெறுத்துவசை
சொல்லிய லைப்பரி யங்கவொட் டார்சுடர் மாமலையைப்
புல்லிய லைப்பரி யங்கத்தி லேறும் புயல்பதின்மர்
நல்லிய லைப்பரி யங்கழற் றூம நயந்தபின்னே. (௬௮)

பின்னிறப் பும்பிறப் புந்நலோ மூப்பும் பிணியுமனை
முன்னிறப் பும்பிரித் தானிருந் தானவர் மூதிலங்கை
மின்னிறப் புங்கக் கணைதொட்ட சோலை மலையழகன்
பொன்னிறப் புண்டரி கத்திருத் தாளன்றிப் போற்றிலமே. (௬௯)

போற்றிபி ராமவென் றோர்சோலை மாமலை போதவிடார்
மாற்றிபி ராவைப் பகலாக்கி லார்வண் டுழாய்குழன்மேல்
ஏற்றிபி ராசத மாகவே யாரென் னிடலாரெல்லாம்
மாற்றிபி ரானென்னை யாரென்னை வாய்வம் பளக்கின்றதே. (௭௰)

அளப்பது மங்கையி னீரேற் பதாங்தங் களிப்பதும்பின்
பிளப்பது மங்கையில் வெண்கோட்டிற் கொள்வதும் பேருணவாக்
கிளப்பது மங்கை யெனத்தோள் புணர்வதுங் கேட்கில்லையயம்
வளப்பது மங்கையஞ் சேர்சோலை மாமலை மாதவரே. (௭௧)

மாதவ ராலுய்ப ராலறி யார்மக் கைட்பிறர்த
யாதவ ராவிலை மேற்றுயின் றாரிருந் தாழ்சுனையிற்
போதவ ராலுகண் மாலிருஞ் சோலையிற் போய்பிறவித்
தீதவ ராலன்றி யெத்தேவ ராலுந் தெறலரிதே. (௭௨)

அரியவ ரந்தந் தயன்முத லோர்க்கருள் செய்தவனைப்
பெரியவ ரந்தமில் வாழ்வின ராக்கித்தம் பேரருளால்
கரியவ ரந்தணர் கைதொழு மாலலங் காரர்வையத்
தரியவ ரந்தரங் கத்துயர் தீர்க்கவு லாவுவரே. (௭௩)

உலகுதிக் கும்படி சிந்தித்துத் தந்தில் வுலகிலுறும்
நலகுதிக் கும்படி நின்றபி ரானிட நானிலமும்
இலகுதிக் கும்விசும் புந்தொழ வோங்கி யிருள்வகுடை
பலகுதிக் குந்தொறு தேன்பாயுஞ் சோலைப் பருப்பதமே. (௭௪)

பருப்பதந் தாமன்னி நிற்பது பாற்கடல் பள்ளிகொள்வ
திருப்பதந் தாமம்பண் டிப்போ தெலாமிள ஞாயிறன்ன
உருப்பதந் தாமதர்க் கியாம லங்பர்க் குதவழகர்
திருப்பதந் தாமனா போல்வா ருகப்பதென் சிந்தனையே. (௭௫)

சிந்திக் கலாரங் கொழிக்குந் திருச்சிலம் பாற்றழகும்
பந்திக் கலாப மயிலாடுஞ் சாரலும் பங்கயனே
டந்திக் கலாமதி யாற்கரி யாருறை யான்பொருப்பும்
வந்திக் கலாமெனிற் சந்திக்க லாமுயர் வைகுந்தமே. (௭௬)

மைதா னையுமுன் மலைந்தா னையுமலர்த் தாளில்வைத்தாய்
மொய்தானை யத்தனைத் தீங்கிழைத் தேனையு மூதுலகிற்
பெய்தானை வானிற் புரட்பா னிடபப் பெருங்கிரியாய்
கொய்தானை வேய்ந்த திருவடிக் கீழ்த்தொண்டு கொண்டருளே. (௭௭)

கொண்ட மருந்துங் கடைவாய் வழியுகக் கோழைவந்து
கண்ட மருந்துய ராம்போதுன் பாதங் கருதறியேன்
வண்ட மருந்துள வோனேதென் சோலை மலைக்கரசே
அண்ட மருந்தும் பிரானேயின் றேயுன் னடைக்கலமே. (௭௮)

அடைக்கலந் தானை யிரந்தாள் புகல வவள்பொருட்டால்
படைக்கலந் தானைத் தருமன் கெடாமல்வெம் பாரதப்போ
ரிடைக்கலந் தானை யலங்கா ரனைச்சர ணென்றடைந்தேன்
முடைக்கலந் தானையு மப்போ தயர்ப்பினு முந்தியுண்டே. (௭௯)

உண்டிறக் கும்புவ னங்களை மீள வுமிழ்ந்திலங்
பண்டிறக் கும்பது மத்தோன் புரந்தரன் பைந்தழல்போல்
கண்டிறக் குஞ்சங் கரன்முத லோர்களைக் கண்டவரார்
திண்டிறக் குஞ்சரஞ் சேர்சோலை மாமலைச் சீதரனே. (௮௰)

சீரரி தாழ்பொழின் மாலிருஞ் சோலையிற் செல்வர்செங்கட்
போரரி தாள்புனை தாரரி தாகிற்றண் பூந்துளவின்
தாரரி தாவுந் தழையரி தாகிற் றழைதொடுத்த
நாரரி தாகிற் பிழைப்பரி தாமெங்க ணன்னுதற்கே. (௮௧)

நன்னுத லைப்பணி பூண்மார்பில் வைத்துவிண் ணூட்டிருப்பார்
மின்னுத லைப்பணி மேற்றுயில் வார்விடை வெற்பினிற்பார்
மன்னுத லைப்பணி யன்பரை வைக்கு மலரடிக்கீழ்த்
துன்னுத லைப்பணி செய்வதென் ஞான்றென் றுயர்தொலைந்தே. (௮௨)

தொலைந்தானை யோதுந் தொலையானை யன்னைசொல் லான்மகுடம்
கலைந்தானை ஞானக் கலையானை யாய்ச்சி கலைத்தொட்டிலோ
டலைந்தானைப் பாலி னலையானை வாணன்கை யற்றுவிழ
மலைந்தானைச் சோலை மலையானை வாழ்த்தென் மடநெஞ்சமே. (௮௩)

நெஞ்சிலம் பாற்ற முடியாது வேளெய்து நீள்பட்டம்
தஞ்சிலம் பாற்றுளி யுந்தஞ்ச மாரிசொரி கன்மழையை
அஞ்சிலம் பாற்றடுத் தாரலங் காரர டிவிளக்கும்
செஞ்சிலம் பாற்றரு கேகிடத் தீருயிர் தேற்றுதற்கே. (௮௪)

தேற்றுவித் தாற்புன றேற்றுநர் போற்றிரு வெட்டெழுத்தால்
மாற்றுவித் தானென் மயக்கமெல் லாமண்ணும் விண்ணுமுய்யப்
போற்றுவித் தாரப் புயலலங் காரன்பொன் மேருவைப்போல்
தோற்றுவித் தாரணி யுஞ்சுந் தரத்திருத் தோளண்ணலே. (௮௫)

அன்னாவல் வான்மதி தோய்சோலை மாமலை யச்சுதனைத்
தன்னாவல் வானவனைத் தெய்வ நாதனைத் தாளுடையான்
என்னாவல் வான்பகை யாமைய ரோடிசைத் தின்னமுடைத்
புன்னாவல் யாமினென் னெமி றெய்மன மேயுன் புனைமனன்றே. ([illegible])

புன்மையி லெங்கிரந் தப்பனைப் போற்றிப் பொருட்டகுலைக்
குலமையி லெதுவி லெங்காடு யேயென்றுங் கூர்விழியாய்
பலவுமயி லெவென்றும் பாடாமற் பாடுமின் பாவலர்காள்
வன்மையி லெழுந்த மாசோலை மாமலை நம்பனையே. ([illegible])

நம்பியின் றேறுன சரசர விந்தத்தை நன்னெஞ்செனறும்
செம்பியின் மேபொறிச் சேனைக் காவென்று தெய்வக்குழாம்
பம்பிவர் றெசெறிக்கும்பதந காணப் பதுமின்றே[illegible]
செம்பியின் றேன்செரி யுஞ்சோலை மாமலைச் சொற்றவனே. ([illegible])

சொற்ற விராவ[illegible] பொன்முடி வீழக் கொடுங்கணைதூசல்
உற்ற விராவனன் மாளவெய் தோனெனுர் பரதனுக்குச்
சொற்ற விராமனை மாலிருஞ் சோலை தொழுதவரை
முற்ற விராமனை சொற்றமிழ் மாலை மொழிந்தனனே. ([illegible])

பொழுந்தத்தை மெருக்க மலயலங் காரன்முன் னூற்றவரை
அழுத்தத்தை மைந்தர் கரசளித் தோனடி நாட்டொடாடந் தென்
னுழுந்தத்தைச் செய்தன்றிப் போனா வினையை யொருகொடிமற்
கழுந்தத்தை பென்சொல்லு மென்றனைக் காப்பட்ட காலத்திலே. ([illegible])

காலை மலைக்கும் புனைக்க நோக்கரந் தாயுதிரங்
கால மலைக்குமைத் தாயுமு காகம லெத்துப்பஞ்சார்
சால மலைக்கும் புலிக்குமகள் பாயுமிர் காயம்விடுங்
காலை [illegible] னைக் காய்ச்சென்னைக் காக்கு[illegible]

ஆர[illegible] பூமாலை நயமைக் தாளினுமாம்
இருசக் கொடிய நமன்வருங் காலத் திகழ்னுமாம்
கருசக் கொடியமு காவலங் காரவன் கஞ்சவெருந்சத்
திருவக் கொடிய வுமைத்தா பெனதாய் குன்றுயிரே. ([illegible])

உ[illegible]க்கும் படிக்குமுன் ற[illegible] பெரல் லெறுவத்தன்னைபார்
செ[illegible]க்கும் படிக்குநின் றேனென்செய் கேன்செழுர் றேவர்களும்
அ[illegible]கும் படிக்குறு வாமழ வயலங் காரசெய்க்கும்
த[illegible]கும் படிக்குஞ்செய் வாய்பலர் தாயென்னைத் தான்பணிக்கே. ([illegible])

பனை[illegible]இ வாடரின் முடிவு நாற்றுகர் பார்செனறனை
பனை[illegible] றேமா புவனமுந் தாயின பாட்பதின்மர்
பனை[illegible]இ பெங்கு முவந்தன பங்கயப் பாவையுடன்
பனை[illegible] சார்ப லலங்காரன் பொற்றிருப் பாதங்களே. ([illegible])

பாதக மத்தனை [illegible]
ஏதக மத்தனை [illegible]
[illegible]
[illegible] (௯௫)

அல்லலும் [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௯௬)

சோலை [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௯௭)

மாலை [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௯௮)

தளவிலை [illegible]
அளவிலை [illegible]
[illegible]
[illegible] (௯௯)

ஒருபா [illegible]
இருபார் [illegible]
பொருபா [illegible]

அலங்கா [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௱)

அழகிய மணவாளதாசர் [illegible]

அழகரந்தாதி முற்றிற்று.

அஷ்டப்பிரபந்தங்கள் முற்றும்.

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௩	௨௪	தொடைத்தா	துடைத்தா
௩	௨௪	காழிபுயம	காழிபுய
௮	௨௩	கண்யணிவா	கணையணிவா
௧௫	௧௧	கிலைமடந்தை	சிலைமடந்தை
௨௰	௧௮	யரிந்ததல்லாற்	யறிந்ததல்லாற்
௨௩	௨௧	முனிந்து	முனிந்த
௨௮	௪	கண்ணினர்கொள்	கண்ணினர்கொள்
௨௯	௨௯	யறிதுயி	வறிதுயி
௩௧	௩௩	திமுருகத	திருமுகத
௩௨	௩	மதுகரப்	மதுகரம
௩௮	௨௰	பண்	பாண்
௫௯	௩௮	டுகினறன்	படுகின்றன
௭௩	௰	காதலிற்றுச	காதலித்துச

புத்தக விளம்பரம்.

இதனடியிற்கண்ட புததகங்களும், இன்னும பலவித தமிழ், தெலுங்கு கிரந்தம், தமிழ் அசசிற்பதிப்பித்த நூலுகளு முதலானவைகளும வேண் கீழ்கண்ட என்னிடததில் வி. பி. போஸ்ட் மூலமாகப் பெற்றுககொள்.

	ரூ.	அ.		ரூ
நாலாயிரம் (தென்கலை)	2	0	108-திருப்பதி ப்ரபாவம்	
ஷை (வடகலை)	2	0	விஷ்ணுநாமாவளி	
நித்தியானுசந்தானம் (தென்)	1	8	துருவசசரிததிரக்கீர்த்தனை	
ஷை (வட)		6	அம்பரீஷர் சரித்திரகீர்த	
கருடபுராணம் (இனேஸ்)		8	உருக்குமாங்கத சரித்திரக்கீர்	
ஷை (ரப்)	0	4	திருத்தொண்டர் பிலக்ஷி கீர்த்	
திருவாராதனக்கிரமம்	0	4	சீதா கலியாணச சரித்திரக்கீர்	
கஉ-ஆழ்வாராதிகள் வைபவம்	0	4	சுபத்திரைக்கலியாணச்சரி-கீர்த்	

பு. நாராயணசாமிப்பிள்ளை,
நற்றமிழ்விலாச அச்சியந்திரசாலை,
16, காவணைப்பெருமாள்முதலி வீதி, புரசை, சென்னை